

De VGC in 2011

BRUGGEN BOUWEN

De Vlaamse Gemeenschapscommissie is als Vlaams-Brusselse overheid elke dag in de weer voor Brussel. Ze is actief op drie grote domeinen: 'Cultuur, Jeugd en Sport', 'Onderwijs en Vorming', en 'Welzijn, Gezondheid en Gezin'.

De bibliotheken, gemeenschapscentra, scholen, sport- en spelactiviteiten, kinderopvang en tal van andere initiatieven zorgen ervoor dat mensen graag vertoeven in Brussel. Wij zijn er zowel voor elke Brusselaar die geïnteresseerd is in het Nederlandstalige circuit als voor pendelaars, studenten en andere bezoekers.

De werking van de VGC is een dynamisch geheel: nieuwe initiatieven gaan van start, andere worden bijgestuurd ... Daarom willen we u aan de hand van de belangrijkste vernieuwingen een beeld geven van waar de VGC inhoudelijk mee bezig is. In dit jaarverslag vindt u een selectie van de belangrijkste ontwikkelingen en initiatieven uit 2011, dit zonder de volledigheid na te streven van een traditioneel jaarverslag.

Samenwerken, samenspel, verbinden: het zijn al langer sleutelbegrippen in het beleid dat de VGC voert in en voor Brussel. En dat was het afgelopen jaar niet anders.

Denken we maar aan de Task Force Brussel, de ambtelijke werkgroep die het voorbije jaar het politieke kerntakendebat tussen de VGC en de Vlaamse overheid voorbereide. Beide overheden zijn er immers van overtuigd dat een versterking van hun samenwerking leidt tot een slagkrachtiger en efficiënter bestuur.

Ook de interne samenwerking tussen de VGC-ambtenaren zelf kreeg in 2011 een extra boost door de centralisatie van de administratie: behalve de technische diensten en het Onderwijscentrum Brussel, werken sinds augustus alle VGC-directies samen onder één dak, dat van het Renaissancegebouw aan de Emile Jacqmainlaan in hartje Brussel.

U leest alles over deze en andere in het oog springende projecten op de volgende bladzijden van dit jaarverslag.

U kunt de VGC-jaarverslagen ook online raadplegen op:
> www.vgc.be
> de administratie
> jaarverslag

Misschien bent u meer vertrouwd met één bepaald domein, misschien kent u ons door en door of misschien ook niet. Wij wensen u in elk geval een boeiende kijk op onze activiteiten van het voorbije jaar.

Eric VERREPT,
Leidend ambtenaar

VLAAMSE
GEMEENS
CHAPSCO
MMISSIE

IN DE WEER
VOOR BRUSSEL

02 INVESTEREN IN GROEI

Brussel beweegt en Brussel groeit. De VGC zorgt voor extra ruimte: kinderopvang, scholen, sport, opleidingen. Verhoging van capaciteit stond ook in 2011 hoog op de VGC-agenda.

06 OOG VOOR KWALITEIT EN LEEFBAARHEID

De VGC draagt de Brusselaars een warm hart toe. En spant zich in voor een aangenamere stad. Bijvoorbeeld met projecten rond arbeidszorg en gezond eten, en in Brede School Nieuwland.

13 SAMENWERKEN AAN EEN BETERE STAD

Alles kan beter, daarvan is de VGC overtuigd. Met een heleboel partners werkt ze daarom samen aan een betere stad. In dit hoofdstuk leest u alles over de Task Force Brussel en Samen naar School in de Buurt.

16 TAAL ALS RODE DRAAD

Brussel is een mengelmoes van talen. Maar wie Nederlands spreekt, heeft een streepje voor. De VGC ondersteunt anderstaligen in hun leerproces. Een greep uit de projecten van het afgelopen jaar.

19 WERKEN AAN EFFICIËNTIE

Een efficiënt beleid, daarmee is iedereen gebaat: correct doorverwijzen, uniform registreren en rapporteren, innovatieve samenwerking met privépartners. U leest er alles over in hoofdstuk 5.

22 RESPECT VOOR DIVERSI- TEIT EN GELIJKE KANSEN

De VGC wil iedereen gelijke kansen geven. Of het nu gaat om creatieve migranten, mensen met een verstandelijke beperking of werklozen van allochtone afkomst. Een overzicht van de projecten in 2011 vanaf blz. 22

26 AMBASSADEUR VAN DE STAD

De VGC ondersteunt in het oog springende projecten: onder meer het festival SuperVlieg/SuperMouche, de tentoonstelling Victor Horta Revisited en de voorstelling Tot in de Woestijn konden in 2011 rekenen op steun.

30 DE VGC VERHUIST

Twee opmerkelijke VGC-verhuizingen dit jaar. Zaveldal, buitengewoon secundair onderwijs, verhuisde naar de Nieuwlandsite. En de VGC-administratie nam haar intrek in het Renaissancegebouw aan de Jacqmainlaan.

33 CIJFERS

Hoeveel kinderen kwamen er naar de speelpleinen en hoe populair was de cultuurwaardebon in 2011? Deze en andere cijfers vindt u vanaf blz. 33, met last but not least: een begroting in evenwicht.

INVESTEREN IN GROEI

Naschools sportplezier met de SNS-pas en het Project Naschoolse Sport

De VGC-sportdienst zet kinderen en jongeren aan het sporten met twee nieuwe initiatieven. In het Project Naschoolse Sport bewegen de jongste leerlingen wel op school, maar ná de schooluren. Voor de middelbare scholieren ontwikkelde het de Sport-na-school-pas.

Brusselse kinderen bewegen niet meer genoeg. Daarom zijn ouders vragende partij voor extra sport op school. De VGC wil hieraan tegemoetkomen en stimuleert de naschoolse sport. De sportbeleidsplannen (2008-2010 en 2011-2015) weerspiegelen dit.

Steun voor beweging

In samenspraak met de Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS) tekende de VGC-sportdienst de krijtlijnen voor een naschools sportproject in de Brusselse Nederlandstalige kleuter- en basisscholen. Als die naschoolse sport willen organiseren, krijgen ze steun op financieel, organisatorisch en inhoudelijk vlak:

- De VGC-sportdienst helpt zoeken naar een beschikbare sportleerkracht en zorgt voor een financiële ondersteuning van 15 euro per uur.
- Ondersteuning op het terrein gebeurt door de VGC-sportzonewerkers en de Follo's van SVS (Flexibele Opdracht Leerkracht L.O.). Zij promoten het Project Naschoolse Sport en ondersteunen de organisatoren bij de uitwerking van het sportprogramma en de noodzakelijke randvoorwaarden. Ook mogelijke koppelingen naar het reguliere aanbod houden ze warm.

Geslaagde start

Na een proefperiode in 2009 ging het Project Naschoolse Sport volwaardig van start voor de leerlingen uit de lagere scholen. Tijdens het schooljaar 2009-2010 namen 21 scholen deel. Het volgende schooljaar kwamen er nog vijf bij. Elke week werden 77 uren naschoolse sport georganiseerd. Zo kregen ongeveer 1.500 kinderen een extra uur beweging. Sinds dit schooljaar (2011-2012) kregen ook de kleuterscholen de mogelijkheid om in het project te stappen, in het eerste trimester bood de VGC het project al in dertig scholen aan.

Sport-na-school-pas

Ook leerlingen uit het secundair onderwijs hebben nood aan extra sportmogelijkheden. Voor hen bedachten de VGC-sportdienst en SVS de Brusselse 'Sport-na-school-pas', kortweg SNS-pas. De proeffase startte in het voorjaar van 2011 en was een succes. Tussen februari en mei kochten 316 leerlingen hun pas. Die bleef het hele semester geldig. Sinds oktober 2011 zijn er al 170 exemplaren verkocht – geldig voor een semester of voor het hele schooljaar.

De SNS-pas is een gezamenlijk initiatief van de VGC-sportdienst en SVS. Zij werkten nauw samen bij de voor-

bereiding en uitwerking, maar SVS draagt de eindverantwoordelijkheid.

Flotte toegang tot sportaanbod

De SNS-pas biedt leerlingen uit het secundair onderwijs de mogelijkheid om allerlei sporten te beoefenen en te leren kennen. Met de pas kiezen ze zelf waar en wanneer ze willen sporten.

Op het uurrooster ontdekken ze wat er die dag op het programma staat. Voorbeelden van het aanbod? Hip-hop, power yoga en fitness. Of spinning, Braziliaanse jiu-jitsu en boksen. Maar ook capoeira, zwemmen en een heleboel andere sporten.

De leerling koopt zijn SNS-pas via zijn leerkracht L.O., de SVS of de sportdienst van de VGC. Daarmee kan hij terecht bij verschillende sportaanbieders: fitnesscentra, sportverenigingen en gemeentelijke zwembaden. Maar ook gemeenschapscentra, sportverenigingen van vzw Buurtsport Brussel, de VUB en uiteraard ... de sportdienst van de VGC zelf.

Vooraf inschrijven of reserveren is niet nodig. De leerling toont alleen zijn pas bij het begin van de activiteit. Daarna krijgt hij een stempel. Zo weten de ouders waar hun zoon of dochter uithing.

Nood aan ademruimte? Time-out!

Het traject van schoolgaande jongeren loopt niet altijd van een leien dakje. Spijbelars of afhakers dreigen zonder diploma de school te verlaten. Time-out last voor hen een rustpauze in. Ze blijven even uit de school weg, maar worden klaargestoomd om opnieuw alle kansen te grijpen. Een project dat het leerrecht garandeert.

Time-out brengt een rustpauze voor jongeren die al even in een negatieve beweging zitten of die schoolmoe zijn. Ze worden tijdelijk weggehaald uit de schoolse context. Het initiatief wil op die manier verdere problematisering en crisissituaties voorkomen. Het haalt de leerling uit de school, met de expliciete bedoeling om de negatieve dynamiek te doorbreken. Hoe? Door de dagelijkse interacties tussen de jongere en zijn omgeving even op pauze te zetten. Met een periode van rust en reflectie wil het die positief beïnvloeden, en de draagkracht van de jongere en zijn omgeving herstellen en vergroten.

Korte en Lange Time-out

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen Korte Time-out (KTO) en Lange Time-out (LTO). KTO is bedoeld voor leerlingen in een crisissituatie waarbij de school onmiddellijk wil ingrijpen. Afhankelijk van de context kiest de KTO voor een individuele begeleiding, een herstelgerichte methode of groepsvormende activiteiten. LTO is het vangnet voor leerlingen bij

wie de problemen al langer aanslepen en een aantal maatregelen zonder effect bleven. Het traject bestaat uit een schoolvervangend programma van vijf weken, met een vaste structuur en groepsactiviteiten in verschillende themagroepen. De nadruk ligt hier op leren samenwerken, de motivatie aanwakkeren en positieve ervaringen opdoen. Om de band met de school te verzekeren, hebben de jongeren dagelijks een uur studie. Hier bekijken ze de leerstof die in de klas behandeld werd.

De ontwikkeling, uitvoering en coördinatie zijn in handen van het projectcentrum Don Bosco. Door dit initiatief steun te geven investeert de VGC in kwaliteitsvoller secundair onderwijs in Brussel. Time-out Brussel werkt samen met de CLB's, de scholen, de ouders en de leerlingen.

Tijdens het afgelopen schooljaar hebben 35 jongeren een beroep gedaan op een korte time-out en 31 jongeren op een lange time-out.

Link naar school

De school is zo veel mogelijk betrokken bij de begeleiding, met dagelijkse studie en verschillende gesprekken. Want de doelstelling blijft de band met de jongere zo sterk mogelijk te houden.

Experiment: coaching als preventie

Time-out Brussel legt sinds 2011 een nieuw accent. Preventie wordt namelijk belangrijker. Om te voorkomen dat jongeren de school verlaten zonder diploma wil men de risicofactoren die hiertoe leiden, verminderen.

In de loop van het schooljaar 2010-2011 liep het jongerencoachingsproject in zijn experimentele fase. Op drie scholen was een coach aanwezig. Die werkte heel laagdrempelig tussen leerlingen en leerkrachten, leerde hen en hun omgeving kennen en zocht samen naar oplossingen voor hun problemen. Zijn doelstelling was om de verschillende partners te binden – leerling, school, organisaties uit de vrije tijd, ouders en de buurt. Zo wilde hij voorkomen dat risicoleerlingen – spijbelars en schoolhoppers – afhaakten op school. Noem het project gerust een eersterangs hulpverlening.

'Deze drie dagen hebben erg geholpen. Ik heb rustig kunnen uitmaken wat ik belangrijk vond, welke problemen ik ging aanpakken, waar ik momenteel sta en hoe ik verder wil. De time-out zorgt ervoor dat ik wat sterker door sommige problemen geraak. Door het praten en de activiteiten voel ik me veel positiever! Het blijft een goede ervaring.'

'De voorbije tijd hebben we samengezeten om na te gaan welke interesses ik juist had en vanwaar ik de motivatie zou kunnen opbrengen om er dit schooljaar toch nog iets van te maken. Het heeft even geduurd voor ik alles wat op een rijtje had voor mezelf, maar we zijn samen toch tot een goed eindresultaat gekomen. In de volgende weken ga ik me meer focussen op het schoolse. Dit houdt in dat ik vooral mijn cursussen in orde ga brengen. Vervolgens ga ik op regelmatige basis mijn lessen herzien en mijn achterstand voor wiskunde bijwerken.'

NASCHOOLSE SPORT: INTERVIEW MET SYLVIE DECOSTER, VGC-SPORTFUNCTIONARIS, EN TIM LAUREYS, LEERKRACHT L.O.

De VGC-sportdienst wil kinderen aan het sporten zetten. Een van de initiatieven die ze daarvoor opzet, is het 'Project Naschoolse Sport'. Kleuter- en basisscholen die naschoolse sport willen organiseren, kunnen rekenen op financiële, organisatorische en inhoudelijke steun van de VGC.

Sylvie Decoster van de VGC-sportdienst vertelt er ons meer over. En we gingen ook praten met Tim Laureys, leerkracht L.O. in basisschool Heilig Hart in Jette.

Naschoolse opvang, naschoolse sport

'Voor het Project Naschoolse Sport zijn er twee ondersteuningsmogelijkheden vanuit de VGC,' legt Sylvie uit. 'De lesgever wordt door de VGC-sportdienst onder contract gezet. De sportdienst zorgt voor de uitbetaling van de lesgever en alle daaraan verbonden administratie. De school betaalt dan een forfait aan de VGC. Andere mogelijkheid is dat de school zelf zijn lesgever betaalt, ze krijgt dan een subsidie van de VGC.'

'In het voorjaar van 2009 hebben we het project getest in een vijftal scholen en het bleek goed te lukken,' gaat Sylvie verder. 'Naschoolse sport is uiteraard niet nieuw maar wij proberen het extra te ondersteunen en te promoten via dit project. Momenteel nemen er 30 scholen deel. Sommige scholen geven één uur per week, andere vier uur per week. Het is een groot succes. Heel veel ouders zijn ook voorstander van dit project. Als hun kinderen in de naschoolse opvang zitten, zijn ze daar niet echt iets aan het doen. En de ouders zien

er tegenop om na de opvang nog naar een sportclub te moeten rijden. Het is een grote meerwaarde dat de kinderen al tijdens de naschoolse opvang aan sport kunnen doen. Daarom geloven we ook heel sterk in het project. Het is wel belangrijk dat het een vrije keuze van de kinderen blijft. Het is niet zo dat alle kinderen van de naschoolse opvang naar de naschoolse sport komen en dat ze, zin of geen zin, mee moeten komen sporten. Dat is niet de bedoeling. De opvang blijft bestaan en de naschoolse sport bestaat daarnaast, de naschoolse sport staat naast de opvang en niet in plaats van.'

Sylvie Decoster

Kwaliteitsbewaking

'De lesgevers moeten gekwalificeerd zijn,' benadrukt Sylvie. 'We vinden het ook belangrijk om de kwaliteit te bewaken. Zo hebben de leerlingen in bepaalde scholen echt hun sportkleden aan en loopt de les heel gestructureerd. In andere scholen sporten de kinderen in hun gewone kledij in de turnzaal en verloopt het veel chaotischer. We gaan elk project bezoeken. We willen echt de kwaliteit van de naschoolse sport benadrukken en bewaken. In ongeveer de helft van de scholen wordt de naschoolse sport ge-

geven door een lesgever van de school, in de andere helft wordt er met een externe begeleider gewerkt. Het tijdstip vormt wel een moeilijkheid: het is niet evident om lesgevers te vinden om 16 uur in de namiddag, weinig mensen zijn vrij op dat moment. Als er meer lesgevers geïnteresseerd zouden zijn, zouden er nog veel meer scholen deelnemen. Lesgevers vinden vormt momenteel echt wel een probleem.'

Tim Laureys is leerkracht L.O. in basisschool Heilig Hart in Jette en geeft wekelijks drie uur naschoolse sport.

Badminton, turnen, hiphop, fietsen

'De sportdienst is het project komen voorstellen hier op school', vertelt Tim. 'De directrice was er voorstander van om meer naschoolse sportactiviteiten te organiseren, buiten de lessen L.O. Ook de leerkrachten waren enthousiast. Twee jaar geleden hadden we al gedurende een heel jaar activiteiten uitgewerkt rond bewegen.

“ Het is echt de bedoeling om zo veel mogelijk leerlingen warm te maken om in te schrijven in een sportclub en ze zo aan te zetten tot actieve en levenslange sportbeoefening.

Dit nieuwe project sloot daar mooi bij aan. Wij hebben veel kinderen in de naschoolse opvang en we vonden het een goed idee om een alternatief te voorzien in plaats van hen zomaar wat op de speelplaats te laten spelen. Van bij de start was er voldoende interesse.

Het is leuk voor de kinderen dat ze hun eigen lesgever hebben. Ze kennen

mij en weten wat er van hen verwacht wordt. We kunnen ook doorwerken rond een bepaald thema. De meerderheid van de kinderen kiest zelf voor naschoolse opvang of sport. Per trimester bieden we een bepaald thema aan in de naschoolse sport. De kinderen kiezen ook voor dat thema. En dat is niet mogelijk binnen de gewone lessen lichamelijke opvoeding. Daarom is dit project heel interessant. Af en toe werken we ook met externe lesgevers. Omdat ikzelf bijvoorbeeld niet zo onderlegd ben in dans en ritmiek, hebben we iemand gezocht die dat kan komen geven. Op dit moment zijn deze lessen hiphop een groot succes.

Als we het programma samenstellen, bekijken we wat er te weinig aan bod komt in de lessen L.O. Op basis daarvan kiezen we drie thema's voor de lagere en drie thema's voor de hogere klassen. Dit jaar staan tijdens het eerste trimester badminton en turnen op het programma. In het tweede trimester is er dans voor de twee groepen. We eindigen in het derde trimester

met fietsen, omdat we gemerkt hebben dat het fietsniveau bij veel Brusselse leerlingen van 4, 5 en 6 redelijk laag ligt.'

Sportmicrobe

'Ik vind het een heel fijn project, het is een groot succes. Er wordt ook een volledig uur gesport, wat niet mogelijk

is binnen de lessen L.O. De leerlingen leren veel op die manier en het is ook de bedoeling dat ze de microbe te pakken krijgen om buiten de school te blijven sporten. De leerlingen die al in een club zitten buiten de school, mogen mij een verslag bezorgen over wat ze zo leuk vinden aan hun club en foto's meebrengen. We zetten dat dan op de website, in de rubriek 'Sportclub van de week'.

De leerlingen van wie ik merk dat ze talent en vooral veel zin om te sporten hebben, moedig ik aan om zich in te schrijven in een sportclub. Het is echt de bedoeling om zo veel mogelijk leerlingen warm te maken om in te schrijven in een sportclub en ze zo aan te zetten tot actieve en levenslange sportbeoefening.

Tim Laureys

Tot slot wil ik nog meegeven dat in onze school heel veel kinderen naar de naschoolse sport komen en dat dit een extra dimensie geeft aan de school, een sportieve uitstraling. Twee derde van de leerlingen doet mee. Het zorgt echt voor een sportieve sfeer in de school.'

SYNTRA breidt uit en verbrusselt

SYNTRA Brussel breidt uit in 2012, met nieuwe lokalen en ateliers op campus Tour & Taxis en een uitgebreider en zelfs verbrusseld opleidingsaanbod. Zo wil het meer cursisten bereiken en extra aandacht schenken aan schoolplichtige jongeren.

SYNTRA Brussel promoot het zelfstandig ondernemen op hoog kwalitatief niveau, als motor voor economische en sociale ontwikkeling. Dat doet het door opleidingen te geven aan zelfstandige ondernemers (in spe), werknemers van kmo's, werklozen en kansengroepen.

Met de uitbreiding krijgt SYNTRA Brussel nieuwe ruimtes. Op campus Tour & Taxis palmt het zes nieuwe klaslokalen in op de gelijkvloerse verdieping en vier nieuwe ateliers in de kelder. Om dat allemaal te financieren gaf de VGC een eenmalige investeringssubsidie van 350.000 euro. De uitvoering van het investeringsproject gebeurt in de loop van 2012. Door de geplande investeringswerken

wil SYNTRA zijn aanbod diversifiëren en verbrusselen. SYNTRA Brussel mikt hiermee in 2016 op 700 extra cursisten. Dat doet het via een fasegewijze uitbreiding. Ook het systeem van de leertijd - leercontracten waarbij schoolplichtige jongeren één dag opleiding volgen en vier dagen werken in een kleine of middelgrote onderneming - krijgt bijkomende aandacht. SYNTRA Brussel wil jaarlijks 25 extra jongeren via een leercontract aan het werk zetten.

Om dat allemaal te realiseren levert het bijzondere inspanningen op het vlak van communicatie, netwerken en taalbeleid en versterkt het de samenwerking met onderwijs-, opleidings- en tewerkstellingspartners.

Foto's: SYNTRA Brussel

INVESTEREN IN GROEI

3.000 extra schoolbanken tegen 2015

Zoals eerder aangekondigd door twee studies, neemt het aantal kinderen sterk toe in Brussel. Tussen 2010 en 2015-2020 zijn er tussen de 15.000 en de 18.000 extra plaatsen nodig in het onderwijs in Brussel. Het Nederlandstalig onderwijs engageert zich voor 20% van het totaal aan in te richten klassen en scholen. Daarom moeten er meer dan 3.000 nieuwe plaatsen worden gecreëerd in het Brussels Nederlandstalig onderwijs.

Sinds 2010 wordt er concreet gewerkt aan een gerichte, systematische en goed gecoördineerde capaciteitsuitbreiding voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. De VGC neemt in haar regierol deel aan de twee capaciteitsuitbreidingsrondes van 2011, waarbij telkens teruggegrepen wordt naar criteria als dringende lokale noden, geografische spreiding, realiseerbaarheid van het project en het evenwicht tussen de netten.

In 2010 al werden er via inbreiding van bestaande schoolgebouwen 367 plaatsen gecreëerd.

In samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap werden in 2011 tien projecten weerhouden. In september van 2011 leverden deze projecten al bijna 400 plaatsen op in het Nederlandstalig basisonderwijs. In volle ontplooiing zouden de tien projecten nog eens 1.410 extra plaatsen moeten creëren, wat neerkomt op een totaal van meer

dan 2.000 extra plaatsen in het basisonderwijs. Voor deze eerste capaciteitsuitbreidingsronde voor het Brussels basisonderwijs, droeg de VGC meer dan 4 miljoen euro aan, terwijl de Vlaamse Regering zich sterk maakt dat er 8 miljoen euro vrijgemaakt zal worden.

- Nellie Melba, Anderlecht
- Sint-Joris, Brussel Stad
- De Kattepoel, Schaarbeek
- De Kleurdoos, Brussel Stad
- Lutgardis Basisschool, Etterbeek
- Papageno, Evere
- Basisschool Unesco, Koekelberg
- Spes Basisschool Sint-Pieters, Laken
- 't Plantzoentje, Laken
- De Muziekladder, Schaarbeek

in Brussel om hun basisscholen uit te breiden. Het doel van de projectoproep was om modulaire structuren en kleine renovatiewerken te subsidiëren en om op korte termijn extra plaatsen in het Brussels basisonderwijs te realiseren. Aan Nederlandstalige kant werden de projecten voor deze tweede capaciteitsuitbreidingsronde door de VGC geregisseerd. 7 projecten voor Nederlandstalige basisscholen werden geselecteerd, die vanaf 1 september 2012, 950 extra plaatsen in het basisonderwijs zullen opleveren. Het Brussels Gewest bracht in 2011 2,45 miljoen euro op tafel, de VGC 1 miljoen euro.

- De Kleine Geuzen, Jette
- 't KlavertjeVier, Brussel Stad
- Sint-Niklaasinstituut, Anderlecht
- Heilig-Hartschool, Jette
- Kristus-Koning Assumpta, Neder-over-Heembeek
- Sint-Jozefschool, Watermaal-Bosvoorde
- Basisschool Sint-Lukas, Schaarbeek

Daarnaast investeert de Vlaamse Gemeenschap 10 miljoen euro in een secundaire nijverheidstechnische school in Anderlecht.

In mei 2011 deed de Brusselse Regering, in samenwerking met de VGC, een projectoproep naar de verschillende onderwijsnetten en gemeenten

CIJFERS

EVOLUTIE AANTAL LEERLINGEN IN HET GEWOON BRUSSELS NEDERLANDSTALIG ONDERWIJS

(bron: februari tellingen Vlaamse Gemeenschapscommissie)

(*) bron: statistische jaarboeken van het Ministerie van Onderwijs en Vorming

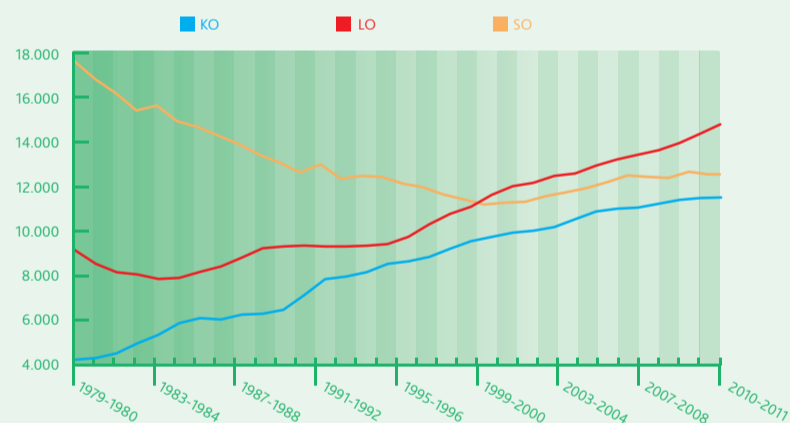
	KO	LO	SO
1979-1980	4.347	8.946	17.355(*)
1983-1984	5.440	7.867	15.688(*)
1987-1988	6.246	8.849	13.830(*)
1992-1993	7.965	9.312	12.323
1997-1998	9.176	10.655	11.692
2002-2003	10.143	12.221	11.622
2008-2009	11.430	13.680	12.357
2009-2010	11.505	14.065	12.607
2010-2011	11.578	14.431	12.551

Na een terugval van het aantal leerlingen in het Brussels Nederlandstalig kleuter- en lager onderwijs in de jaren '60 en '70 van vorige eeuw, kende het basisonderwijs begin jaren '80 een heropleving. Ook vandaag blijft het basisonderwijs nog steeds groeien. Op dertig jaar tijd is het aantal kleuters in de Brusselse Nederlandstalige scholen gestegen van ongeveer 4.300 kleuters tot meer dan 11.500 kleuters vandaag. Ook het lager onderwijs is er sterk op vooruit gegaan. Waar er in het schooljaar 1979-1980 bijna 9.000 lagerschoolleerlingen waren, is dat aantal gestegen naar meer dan 14.000 leerlingen in het schooljaar 2010-2011.

De terugval van het aantal scholieren in het secundair onderwijs duurde tot het einde van de jaren '90. Vanaf het schooljaar 2000-2001 begon het leerlingenaantal opnieuw te stijgen om in het schooljaar 2006-2007 terug het niveau van 1993-1994 te bereiken. Op dit moment zitten er 12.551 scholieren in het Brussels Nederlandstalig secundair onderwijs.

Verklaring van de afkortingen

KO: kleuteronderwijs, LO: lager onderwijs, SO: secundair onderwijs

EVOLUTIE THUISTAAL VAN DE LEERLINGEN IN HET GEWOON BRUSSELS NEDERLANDSTALIG ONDERWIJS

(bron: februari tellingen Vlaamse Gemeenschapscommissie)

	Kleuteronderwijs				Lager onderwijs				Secunair onderwijs			
	KO				LO				SO			
	NL	TG	FR	A	NL	TG	FR	A	NL	TG	FR	A
1979-1980	3.126	772	252	197	7.681	903	207	155	-	-	-	-
1983-1984	2.855	1.226	792	567	5.718	1.267	401	481	-	-	-	-
1987-1988	2.613	1.718	1.270	645	5.190	2.048	967	644	-	-	-	-
1992-1993	2.150	2.169	2.327	1.319	3.888	2.811	1.789	824	9.930	1.562	610	221
1997-1998	1.721	2.130	2.972	2.353	3.230	2.789	2.645	1.911	7.300	2.622	1.095	675
2002-2003	1.264	2.050	3.474	3.172	2.194	3.051	3.691	3.284	4.942	3.462	1.512	1.660
2008-2009	1.104	2.893	3.668	3.765	1.615	3.437	4.453	4.175	3.886	3.130	2.638	2.703
2009-2010	1.102	2.982	3.394	4.027	1.520	3.688	4.443	4.414	3.763	3.233	2.819	2.694
2010-2011	1.076	2.573	3.765	4.174	1.636	3.543	4.576	4.676	3.419	3.545	2.570	2.721

Verklaring van de afkortingen

NL: homogeen Nederlandstalig, TG: taalgemengd, FR: homogeen Franstalig, A: volledig anderstalig

De populatie van het Brussels Nederlandstalig onderwijs is niet alleen gegroeid maar ook veranderd. In het kleuteronderwijs is het aantal kleuters afkomstig uit een homogeen Franstalig of volledig anderstalig gezin, met andere woorden waar thuis geen Nederlands wordt gesproken, tussen '79-'80 en '97-'98 meer dan vertienvoudigd (van 449 tot 5.352 kleuters). Momenteel is dat aantal verder gestegen tot 7.939 kleuters. Desondanks is het aantal kleuters waar thuis wel Nederlands

wordt gesproken in absolute cijfers relatief constant gebleven: in 1979-1980 waren het er 3.898 en in 2010-2011 3.649.

In het lager onderwijs steeg het aantal leerlingen waar thuis geen Nederlands wordt gesproken van 362 ('79-'80) over 2.613 ('92-'93) tot 9.252 leerlingen ('10-'11). Het aantal leerlingen waar thuis wel Nederlands wordt gesproken is in deze periode gedaald: van 8.584 naar 5.179 leerlingen.

Ook het secundair onderwijs volgt dezelfde

trend. Het aantal scholieren waar thuis geen Nederlands wordt gesproken is tussen '92-'93 en '10-'11 gestegen van 831 tot 5.291 scholieren. Omgekeerd is op deze 15 jaar tijd het aantal scholieren waar thuis Nederlands wordt gesproken, gedaald van iets meer dan 11.000 naar ongeveer 7.000 scholieren. De cijfers tonen ook aan dat de stijging van het aantal scholieren sinds '99-'00 grotendeels te danken is aan de scholieren die komen uit niet-Nederlandstalige gezinnen.

Stand van zaken capaciteitsuitbreiding Nederlandstalig basisonderwijs in Brussel

Goedgekeurde uitbreidingsprojecten 2010 door de VG en VGC. De eerste plaatsen werden gerealiseerd in september 2011.

Goedgekeurde uitbreidingsprojecten oktober 2011 door BHG en gerealiseerd 2012.

kinderdagverblijf Ukkepek

kinderdagverblijf Pluchke

Bouwen aan kinderopvang

Steeds meer kinderen groeien op in onze hoofdstad. En dat vraagt om extra opvangruimte. Dankzij de hulp van de VGC verbouwen bestaande kinderdagverblijven hun lokalen. Of stampen ze nieuwe vestigingen uit de grond.

Meer ruimte voor kinderen

Brussel beweegt, Brussel groeit. Het geboortecijfer stijgt en alsmaar meer kinderen groeien op in onze stad – nu al ongeveer 47.500 tussen nul en drie jaar oud. In 2020 zijn dat er mogelijk meer dan 57.000. Om kansen te scheppen voor alle ouders en kinderen, is meer kinderopvang broodnodig. Dat staat al enkele jaren op de agenda van de VGC. En met succes.

In 2011 keurde Kind en Gezin 266 bijkomende plaatsen voor Brussel goed. In het kader van het Stedenfonds zet de VGC middelen in voor nog eens 52 plaatsen. Sommige kan de VGC in de bestaande kinderdagverblijven zelf creëren. Maar meestal is bouwen of verbouwen de enige oplossing.

Subsidies

Een kinderdagverblijf met uitbreidingsplannen komt in aanmerking voor infrastructuursubsidies van de VGC. Die zijn een aanvulling op de financiering door het Vlaams Investeringsfonds (VIPA). De VGC subsidieert indien nodig ook tijdelijke huisvesting om de opvang tijdens verbouwingswerken te garanderen.

Ook voor verfraaiingswerken of uitrustingen is er ondersteuning door de VGC. Hiermee stimuleert de VGC de Brusselse kinderdagverblijven om een veilige en gezonde, maar ook warme en gezellige opvang te creëren.

Uitbreiding Sint-Karel

Kinderdagverblijf Sint-Karel in Sint-Jans-Molenbeek startte in 2007 met een grondige verbouwing. Op 26 april 2011 werden de vernieuwde lokalen in gebruik genomen: ruime, praktische en lichte ruimtes voor 72 kinderen in tien leefgroepen, mét voldoende oppervlakte voor meer kinderen in de toekomst.

Nieuwbouw Pluchke

Het gebouw van kinderdagverblijf Pluchke in Ukkel voldeed niet meer aan de eisen van Kind en Gezin. Dankzij de VGC-steun zal in 2013 een nieuw gebouw opgericht zijn voor 57 kinderen. En ondertussen worden alle kinderen voorlopig opgevangen in units in de buurt van het huidige kinderdagverblijf.

Opsmuk Ukkepek

Scholengroep Brussel van het Gemeenschapsonderwijs verfraaide in 2010 haar kinderdagverblijf Ukkepek in Ganshoren. Tussen de leefgroepen van de afdelingen plaatste ze schuifdeuren en creëerde zo extra slaapruiimte, financieel ondersteund door de VGC.

kinderdagverblijf Sint-Karel na renovatie

kinderdagverblijf Ukkepek

OOG VOOR KWALITEIT EN LEEFBAARHEID

Leren van en over steden: visitatie Stedenfonds

Net zoals de Vlaamse centrumsteden wordt ook de VGC in Brussel geconfronteerd met een groot aantal maatschappelijke uitdagingen. Die uitdagingen pakken de steden aan met de financiële steun van het Stedenfonds. In dit kader had in 2011 een tweede visitatie Stedenfonds plaats. Doelstelling van de visitatie is een grondig inhoudelijk debat voeren over het beleid en over de stedelijke omgeving, én leren van elkaars expertise.

Het Stedenfonds is een van de belangrijkste pijlers van het Vlaamse stedenbeleid. Hiermee zorgt de Vlaamse overheid voor een structurele financiering van de dertien Vlaamse centrumsteden – zoals Antwerpen, Gent en Mechelen – én van de VGC voor Brussel. De middelen van het Stedenfonds zorgen voor een betere leefbaarheid op stads- en wijkniveau, gaan de dualisering tegen en worden ingezet voor het versterken van de bestuurskracht van steden.¹

In 2011 kreeg de VGC ruim 13 miljoen euro van het Stedenfonds. Hiermee financiert ze talloze projecten en initiatieven op de domeinen waar ze actief is: Onderwijs en Vorming, Cultuur, Jeugd en Sport, en Welzijn, Gezondheid en Gezin. Dankzij het Stedenfonds investeert de VGC in een reeks kleine en grote projecten: schoolgebouwen, kinderdagverblijven, culturele en sportieve infrastructuur ... Het Stedenfonds is dan ook een onmisbaar instrument om het Nederlandstalige gemeenschapsbeleid in Brussel te versterken.²

Doelstelling visitatie

De visitatie is een aanleiding om een grondig inhoudelijk debat te voeren met de steden en de VGC over de stedelijke omgeving en haar maatschappelijke uitdagingen, en over het beleid en het bestuur van de VGC. Het instrument Stedenfonds en het Vlaamse stedenbeleid komen hier ook aan bod. De nadruk bij de visitatie ligt op een vruchtbare dialoog in een open sfeer.

Hieruit kunnen de steden, de VGC en uiteindelijk ook de Vlaamse overheid leren. De visitatie is dus een kritisch klankbord dat tot nadenken stemt – een leerinstrument voor de VGC. 'Leren van en over steden' is de rode draad.

Samenstelling visitatiecommissie

Externe visitatiecommissies voeren de visitaties uit, waarbij een tiental commissieleden de steden en de VGC over hun bestuur en beleid bevragen. De commissie bestond uit de voorzitters, thematische experts uit academische kringen – demografen, sociologen – en uit ervaringsdeskundigen uit andere steden – schepenen en ambtenaren uit Antwerpen, Gent, Leuven en Kortrijk. Ook waarnemers van het team Stedenbeleid van de Vlaamse overheid en het Kenniscentrum Vlaamse Steden – een interstedelijke vereniging waarvan de VGC ook vaste partner is – maakten deel uit van deze commissie.

Voorbereiding van de visitatie

De visitatie van 2011 werd grondig voorbereid. De cel Stedelijk Beleid van de VGC stelde een lijvig voortgangsrapport op, samen met de beleidsdirecties en de Meet- en Weetcel van de VGC. Het rapport bevat een wetenschappelijk onderbouwde reflectie en rapportage over de beleidsovereenkomst Stedenfonds II voor de periode 2008-2009.³

De cel Stedelijk Beleid stelde ook specifieke themateksten op over kansarmoede en over demografie. Want dat zijn dé maatschappelijke uitdagingen in het Brussel van 2011. Samen met opdrachthouder IDEA-consult organiseerde de cel Stedelijk Beleid in februari 2011 ook stakeholdersgesprekken rond deze thema's met de actoren uit het Brusselse middenveld.

Visitatiecommissie in Brussel

Op 23 mei 2011 voerden de commissie en de politieke en ambtelijke vertegenwoordigers van de VGC intensieve gesprekken over het beleid en het bestuur in Brussel. Alle leden van het College van de VGC – Jean-Luc Vanraes, Brigitte Grouwels en Bruno De Lille, hun adjunct-kabinetschefs en een delegatie van het managementcomité van de administratie van de VGC namen deel.

Op 24 mei ging alle aandacht naar de verschillende diensten van de VGC-administratie. Die zijn dagelijks in de weer om het beleid uit te voeren. Een eerste gesprekspanel boog zich over het thema 'Kansarmoede: tools, kansen en hefboomen voor de stad', en stond onder leiding van armoedespecialist prof. dr. Jan Vranken (UA). Het tweede panel ging over 'Vergroening en vergrijzing, demografie kleurt de stad', en werd geleid door demograaf prof. dr. Patrick Deboosere (VUB). De commissie leerde die dag het Brusselse terrein kennen met een bezoek aan een reeks initiatieven in het hart van de stad, zoals het OCB (Onderwijscentrum Brussel), een jeugdwerking in een kansarme buurt (wmkj Chicago - deelwerking van D'Broej), jeugdtheater Bronks en een ontmoetingsplaats voor ouders (Baboes). Alle locaties lagen op wandelafstand van vertrekbasis OCB.

De commissie blikte tot slot terug op de visitatie in gemeenschapscentrum De Markten.

Leren van elkaar

Vertegenwoordigers van de VGC maakten op hun beurt deel uit van visitatiecommissies die Kortrijk, Mechelen en Brugge bezochten. Een leerrijke ervaring want sommige stedelijke uitdagingen lopen parallel met die van de VGC, zoals jonge gezinnen in de stad aantrekken en houden. Of de (re)organisatie van besturen om *transversaler, meer geïntegreerd* te werken. Op andere vlakken zijn er dan weer grote verschillen, zoals de sterke vergrijzing in de ene stad en de vergroening in de andere. Of de omvang van de 'verkleuring' van de bevolking in de steden, ook die verschilt sterk naargelang de stad.

In december 2011 viel het eindrapport van de commissie in de bus. Dat bestaat uit een specifiek rapport over de VGC en een synthesesnota over de visitaties in alle steden. De VGC grijpt beide rapporten aan om haar stedelijk beleid uit te bouwen en om de nieuwe beleidsovereenkomst Stedenfonds III (2014-2019) vorm te geven.

Wilt u de VGC en de grote Brusselse maatschappelijke uitdagingen beter leren kennen? U vindt de eindrapporten op de website van de VGC bij de pagina's over het stedelijk beleid. Wij wensen u veel leesplezier!⁴

¹ Op de zeer toegankelijke website van de Vlaamse overheid www.thuisindestad.be is meer informatie over het stedenbeleid te vinden met linken naar onder meer: de stadsmonitor, het Stedenfonds, de thuis in de stad-prijs en -campagnes, stadsvernieuwingprojecten, publicaties, etc.

² Meer informatie over het stedelijk beleid van de VGC is te vinden op de website van de VGC: www.vgc.be.

³ Het voortgangsrapport 2008-2009 en de beleidsovereenkomst Stedenfonds 2008-2013 zijn terug te vinden op de website van de VGC (<http://www.vgc.be/Algemeen/Communicatie/Stedelijk+beleid/stedenfonds.htm>).

⁴ <http://www.vgc.be/Algemeen/Communicatie/Stedelijk+beleid/PaspoortHome.htm>.

INTERVIEW MET VUB-PROFESSOR EN BRUSSELS DEMOGRAAF PATRICK DEBOOSERE

'Vergroening en vergrijzing, demografie kleurt de stad': dat was het onderwerp van een van de gesprekspanels tijdens de visitatie tweedaagse in het kader van het Stedenfonds afgelopen jaar. Dit gesprekspanel stond onder leiding van de Brusselse demograaf en VUB-professor Patrick Deboosere. Wij gingen met hem praten over de 'city boom' in Brussel, de gevolgen daarvan voor het gewest en de beleidsprioriteiten die hij ziet voor de overheden in de hoofdstad.

Maar eerst polsen we naar zijn ervaring van de visitatie.

Interactie tussen stad en beleid

'Zo'n visitatie is een heel interessante oefening: je hebt in feite de interactie tussen een leefsituatie, de stad, en hoe het beleid met alle uitdagingen van die stad omgaat. Het geheel van die visitatie was zeer boeiend en leerrijk, zeker in een complexe stad als Brussel. De VGC is uiteraard slechts één van de actoren op dat beleidsterrein, maar je leert ook bij over vormen van samenwerking tussen de verschillende beleidsniveaus. Het bijzondere aan zo'n visitatie is dat het geen academische oefening is. Er is ook echt interactie met de mensen op het terrein, mensen die dat beleid voor een stuk ondergaan of mee vorm geven. Verder is het een goeie zaak voor beleidsmakers, omdat het hen dwingt om alles eens terug op een rijtje te zetten. Ook de interactie met andere steden, de input die je krijgt uit Gent of Antwerpen, is uitermate verrijkend.'

Een van de gesprekspanels tijdens de visitatietweedaagse ging over de demografische ontwikkelingen in Brussel. Sinds 2000 kent het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een uitzonderlijk sterke toename van het aantal inwoners. Wie zijn die nieuwe inwoners? Waar komen ze vandaan?

Binnenlandse migratiestromen

'Ik denk dat men in het algemeen een te vaag beeld heeft van die nieuwkomers en niet ziet dat het in feite om een heel heterogene groep gaat. Dat is waarschijnlijk het meest opvallende, de verscheidenheid van die nieuwe inwoners.

Nieuwe inwoners zijn overigens niet alleen internationale migranten, dat is al een eerste denkfout die men vaak maakt. Om te beginnen zijn er belangrijke binnenlandse migratiestromen: jaarlijks komen ongeveer 20.000 mensen uit Vlaanderen en Wallonië naar Brussel wonen. En omgekeerd verlaten ongeveer 35.000 inwoners Brussel voor een van de twee andere gewesten. Een groot deel van die uitgaande stroom van mensen die Brussel verlaten, zijn internationale

migranten die aankomen in Brussel en die na verloop van tijd vanuit Brussel doorstromen naar Vlaanderen en Wallonië. Er komen elk jaar ook mensen naar Brussel wonen, en dat zijn vooral jongeren en studenten. We vergeten vaak dat Brussel de belangrijkste studentenstad van het land is. We hebben bijna 80.000 studenten, dat is meer dan Gent, Leuven of Luik. Velen van hen blijven na hun studies in Brussel, en deze nieuwe jongeren vormen een belangrijk potentieel voor de stad.'

Internationale migratie

We verliezen dus in totaal 15.000 mensen aan Vlaanderen en Wallonië. Hoe komt het dan dat Brussel groeit?

'Er is uiteraard ook de uitwisseling tussen Brussel en het buitenland, en daar creëren we een overschot. We hebben meer mensen die in Brussel komen wonen dan er uit Brussel vertrekken naar het buitenland. Daar zien we een grote verscheidenheid: de meest opvallende groep is die van de asielzoekers, maar voor Brussel maken de regularisaties van de asielaanvragen minder dan tien procent uit van de internationale instroom. Veel belangrijker zijn de migranten uit de nieuwe EU-staten, vooral Polen, Roemenië en Bulgarije. Een derde groep zijn de mensen uit de oude EU-staten, onze buurlanden, en ook Spanje en Italië bijvoorbeeld. Zij komen vooral om te studeren of om te werken in de internationale instellingen, de Europese Gemeenschap en alle organisaties daarrond. Waar Brussel vroeger de aantrekkingspool was voor Vlaanderen en Wallonië, is het dat nu op Europese schaal. Een andere belangrijke groep wordt gevormd door de migratie via gezinshereniging. Dit is verre het belangrijkste motief bij de huidige migratie uit Marokko en Turkije. Beide landen behouden een positief migratiesaldo met Brussel; samen goed voor nog ongeveer 10% van het totale migratiesaldo.'

Natuurlijke bevolkingsaan-groei: geboorte- en sterftcijfers

'Daarnaast is er ook een natuurlijke bevolkingsaan-groei: de afgelopen tien jaar steeg het aantal geboorten van 12.000 naar 19.000 per jaar. Door de grote internationale migratie wordt die component van aantal geboorten nog versterkt. De meeste kinderen worden overigens geboren in de zogenaamde arme 'sikkel', de halve maan van gemeenten rond het centrum. Maar het is niet uitsluitend daar, er is overal een grote toename. Dat komt omdat opvallend veel jonge mensen de voorbije jaren voor de stad kozen. Dat is een verandering met pakweg 20 jaar geleden. Jonge mensen en gezinnen kiezen meer en meer bewust voor de stad, omwille van de uitgaansmogelijkheden, het culturele leven, de interactie die de stad biedt op alle mogelijke gebieden.'

Beleidsprioriteiten: kinderopvang en onderwijs

Die bevolkingstoename brengt uitdagingen met zich mee voor de overhe-

den, op het gebied van capaciteit van de voorzieningen bijvoorbeeld. Welke rol moet de VGC hier opnemen?

'De VGC kan natuurlijk weinig doen op het gebied van ruimtelijke ordening en woonbeleid bijvoorbeeld, omdat deze materies niet tot haar bevoegdheden behoren. Dat neemt echter niet weg dat ze vragen kan doorspelen of impulsen kan geven aan andere beleidsniveaus.

Maar er zijn terreinen waar de VGC wel een belangrijke rol te vervullen heeft, en dat zijn kinderopvang en onderwijs. De sterke groei in het kleuter- en lager onderwijs, en over enkele jaren uiteraard ook in het secundair onderwijs is de grote uitdaging voor de toekomst. Maar ook naar kinderopvang moet meer aandacht. De jonge mensen en gezinnen die voor de stad kiezen, hebben twee grote bekommernissen: een betaalbare woning en kinderopvang. Wat dat tweede betreft, is de situatie dramatisch. We halen volgens mij wel de Barcelona-norm: 35% van de kinderen tussen 0 en 3 jaar moeten terecht kunnen in de kinderopvang. Maar voor een grootstad is dat te weinig. Tegenwoordig willen bijna alle jonge vrouwen een beroepsleven uitbouwen en hun werk kunnen combineren met kinderen. Vooral kinderopvang is een niet te onderschatten beleidsinstrument als we jonge mensen in de stad willen houden.'

Patrick Deboosere

Sportbeleid: taalbarrières opheffen

'Volgens mij zou de Nederlandstalige gemeenschap moeten interageren met alle mogelijke taalgemeenschappen, trouwens al lang niet meer alleen de Franstalige. Het is een zeer veelzijdig, veelkleurig geheel van talen geworden. We hebben er alle belang bij om een open beleid te voeren en geen muren op te trekken.

Ik denk dan bijvoorbeeld aan het sportbeleid in Brussel, toch een domein dat tot de bevoegdheden van de VGC behoort. Jaren geleden werden federale sportorganisaties opgesplitst volgens de twee gemeenschappen, denken we maar aan basketbal, volleybal, atletiek ... Eigenlijk is dat een absurde situatie: voor sommige Nederlandstalige Brusselse clubs speelt de competitie

zich voor een groot stuk af in Vlaams-Brabant en voor de Franstalige teams in Waals-Brabant, terwijl ze geen wedstrijden spelen tegen hun naaste burens in Brussel.'

Nederlands, een troef

'We moeten ook af van die *underdog*-positie van het Nederlands. Twintig jaar geleden was er inderdaad een grote druk om te verfransen, maar dat is niet langer het geval. Er zijn nogal wat Franstalige ouders die hun kinderen naar een Nederlandstalige school, jeugdbeweging of sportvereniging sturen, het is een interessante manier om hun kinderen een andere taal te laten leren. Nederlands is niet langer een tweederangstaal in Brussel. Franstaligen willen heel graag dat hun kinderen Nederlands leren.

Die troef moeten we helemaal gaan uitspelen. En we hebben dat voor een stuk gedaan via het onderwijs: het onderwijsaanbod heeft er zeker mee voor gezorgd dat het Nederlands aanwezig blijft als taal in Brussel. Misschien moet er op die manier ook eens nagedacht worden over het jeugd- en sportbeleid.'

De stad groeit ... omdat het goed gaat

'Als een stad ontvolkt, dan is dat een groot probleem. Als de stad snel groeit, dan is dat een groot probleem. Er is altijd een probleem als er iets verandert. Veranderingen brengen uitdagingen met zich mee. De belangrijkste reden waarom de stad groeit, is net omdat het een bruisende stad is: omdat er hier van alles is. Omdat er hogescholen zijn, komen jonge mensen hier studeren. We hebben het over de migratie en over de geboorten

“Als een stad ontvolkt, dan is dat een groot probleem. Als de stad snel groeit, dan is dat een groot probleem. Er is altijd een probleem als er iets verandert. Veranderingen brengen uitdagingen met zich mee.

gehad, maar de belangrijkste reden waarom een stad groeit, is in eerste instantie omdat het goed gaat, omdat het een economische groeipool is. Als je die groei kunt combineren met een relatief aangename, uitdagende leefomgeving, dan blijken steden een groot groeipotentieel te bezitten.'

Voordelen van stedelijk wonen

'Ok, je woont met meer mensen op een kleine oppervlakte. Is dat negatief? Het is om te beginnen zeer relatief. We hebben in Brussel een bevolkingsdichtheid van 7.000 inwoners per km². In Parijs spreken we over meer dan 20.000 inwoners per km². Het is dus zeker niet zo dat er geen ruimte meer zou zijn in de stad. Vanuit een globaler standpunt kan je zelfs zeggen dat stedelijk wonen de belangrijkste uitweg is om de bevolking op te vangen, zowel op wereldvlak als op lokaal vlak. Door

© Lander Loockx

het stedelijk wonen zorg je er immers voor dat je open ruimte in je land niet volgebouwd wordt. Suburbanisatie is in dat opzicht een zeer slechte zaak. Je neemt alle open ruimte in, in plaats van ze te behouden terwijl ze nodig is voor landbouw, vrije tijd, diversiteit, ecologie ... Je land is veel leefbaarder door open ruimte. Stedelijk wonen is ook op een andere manier positief. De meeste onderzoeken wijzen uit dat wat betreft CO₂-uitstoot en energieverbruik, stedelijk wonen goedkoper en efficiënter is dan het geïsoleerde wonen buiten de stad, met name vanuit het oogpunt van mobiliteit, opwekken van elektriciteit, verwarmen van een woning.'

Wereldstadsgevoel

'De jonge mensen met wie ik praat hier aan de universiteit, zijn doorgaans zeer positief over Brussel. Wanneer ze de stad 'geproefd' hebben, zijn ze er erg enthousiast over. Enthousiast omwille van de internationale rol die Brussel

speelt, omwille van de vele talen. Brussel is eigenlijk de enige stad in België waar je dat wereldstadsgevoel hebt. Jonge mensen kijken daardoor op een andere manier naar de wereld, het geeft een dynamiek aan de stad die uniek is. Het bijzondere van Brussel is dan ook nog eens dat we op de scheidslijn zitten tussen de Germaanse en de Latijnse cultuur. Wie zich daarvoor openstelt, die krijgt een uniek, een veel breder zicht. Daarbovenop komt dan ook nog eens die Angelsaksische cultuur die dominant is via film, muziek ... En tel daar de Europese instellingen bij: zo krijg je een mix die ook ontzettend goed is voor de creativiteit. Dat is wellicht een van de redenen waarom zoveel kunstenaars zich in Brussel vestigen, voor die inspiratie, de contacten, die boost aan creativiteit ...'

OOG VOOR KWALITEIT EN LEEFBAARHEID

Vzw Atelier Groot Eiland maakt werk van arbeidszorg

Sommige mensen vinden geen plaats op de gewone arbeidsmarkt. De vzw Atelier Groot Eiland geeft hen de kans om via haar vier ateliers toch aan de slag te gaan én zo ervaring op te doen.

Vzw Atelier Groot Eiland is een vereniging voor sociale tewerkstelling, opleiding en werkervaring. Ze focust op het 'recht op arbeid' en werkt met Brusselaars die zich moeilijk kunnen inschakelen op de gewone arbeidsmarkt. Het gaat dan over laaggeschoolde, langdurig werklozen, OCMW-steuntrekkers, asielzoekers en mensen met een ziekenfonds- of invaliditeitsuitkering.

Aan het werk

Vzw Atelier Groot Eiland wil haar werknemers klaarstomen voor een vervolopleiding of een sollicitatie. Dat doet ze door hen tijd te geven om sleutelcompetenties onder de knie te krijgen. Via arbeid, vooropleiding en werkervaring stijgen zo hun slaagkansen. Ze gaan aan de slag in vier ateliers of leerwerkplaatsen:

- Klimop: schrijnwerkerij en atelier voor houtbewerking

- Etiket: atelier voor manuele verzendingen
- ArtiZan: atelier met ambachtelijke winkel
- Heksenketel: kookatelier met maatschappelijk restaurant

Iedere deelnemer krijgt een intensieve trajectbegeleiding.

Arbeidszorg als arbeidsmarktinstrument

Heeft iemand nog niet voldoende socio-professionele capaciteiten? Dan moet Atelier Groot Eiland de definitieve en maatschappelijk erkende werkplek zijn. Het is voor die persoon op dat moment de hoogst mogelijke socio-professionele inschakeling, het 'hoogste' trajectresultaat. Dit fenomeen valt onder de noemer 'arbeidszorg' – een vorm van onbetaalde arbeid voor personen die niet onder contract kunnen staan. Ze zijn wel in staat om te werken, maar voldoen niet aan de

voorwaarden van de arbeidsmarkt. Arbeidszorg is dus een *arbeidsmarktinstrument* voor mensen die ook in de sociale economie geen plaats vinden. Wie werk heeft, kan een arbeidsidentiteit ontwikkelen. Bovendien betekent werk vaak het verschil tussen uitsluiting en inclusie. Zoals de naam het zegt, bevindt arbeidszorg zich op een continuüm tussen zorg en arbeid. De mogelijkheden van de medewerker bepalen de nadruk op een van beide.

Op dit moment heeft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geen structureel kader voor deze werkvorm. Vlaanderen werkt aan een nieuw kader voor arbeidszorg, maar voorziet geen Brussels luik. Samen met Tracé ijveren de socio-professionele inschakelingsorganisaties (waar Atelier Groot Eiland er één van is) voor zijn erkenning. En voor die van het statuut van arbeidszorgmedewerker.

INTERVIEW MET TOM DEDEURWAERDER, COÖRDINATOR VZW ATELIER GROOT EILAND

Tom Dedeurwaerder is coördinator van de vzw Atelier Groot Eiland. Deze vzw biedt kansen aan de allerzwaksten op de arbeidsmarkt en probeert zo armoede te bestrijden. Cliënt-werknemers worden ondersteund in hun proces van (re)socialisatie, (re)integratie en emancipatie, kortom in hun volwaardig mens-zijn. Tom werkte vroeger voor de VDAB en heeft ervaring met werkloosheid, arbeidsbemiddeling en arbeidsactivering. Terwijl ik even op hem wacht, wordt me een koffie aangeboden in het restaurant. Ik neem de tijd om rustig rond te kijken want het is de eerste keer dat ik hier binnenwandelen. En spontaan schiet me een vraag door het hoofd.

Dagstructuur opbouwen en leren samenwerken

Als ik de infrastructuur zo zie – professionele keuken, mooi aangekleed restaurant, winkeltje met artisanale producten, schrijnwerkerij ... – dan denk ik: dit moet een pak geld kosten. Hoeveel inkomsten worden gegenereerd in verhouding tot de kosten?

'Vijftig procent van de kosten worden gedekt door subsidies van verschillende overheden,' legt Tom uit. 'Vijfenvertig procent wordt gedekt door onze eigen inkomsten en de laatste vijf procent komt van giften van bedrijven, fondsen enzovoort. Die giften bestaan meestal uit concrete zaken zoals een bestelwagen, een professionele kassa ...'

'Natuurlijk kost een project zoals dit veel geld,' gaat hij verder. 'Maar met ons project behaal je ook resultaat. De mensen die tewerkgesteld zijn in de keuken en in de

schrijnwerkerij, maken na verloop van tijd veel kans om door te stromen naar het reguliere arbeidscircuit. Diegenen die bij 'Etiket', het atelier voor manuele verzendingen, en bij 'ArtiZan', het atelier met ambachtelijke winkel, werken, hebben naast arbeidsbegeleiding ook veel zorgbegeleiding nodig. Voor hen is een instroom naar het gewone arbeidscircuit minder evident. Deze mensen kunnen hoogstens doorstromen naar een beschutte werkplaats. Door deze mensen op een zinvolle manier aan het werk te zetten, met de nodige begeleiding, hebben ze een doel in het leven. Ze bouwen een dagstructuur op, leren op tijd komen, leren afspraken na te leven, leren omgaan en samenwerken met anderen. Dat kost de samenleving veel minder geld dan deze mensen curatief op te vangen (ziekenhuisopname, psychiatrische verzorging).'

Trots op hun werk

U vindt dat beschutte en sociale tewerkstelling ook tot het gewone arbeidscircuit behoren. Toch krijgen deze mensen geen loon. Nochtans zou dat hen helpen op het vlak van erkenning, integratie, motivatie. Waarom gebeurt dat niet?

'De mensen die hier werken, krijgen naast hun uitkering een forfaitaire onkostenvergoeding van 1 euro per uur. Per maand komt dat neer op ongeveer 50 tot 150 euro, afhankelijk van de gepresteerde dagen. Met dat geld kunnen ze zich iets extra's veroorloven: een nieuwe jas, een reisje naar zee ... Ze zijn ongelooflijk trots op dit beetje loon. Ook het feit dat ze werk hebben, zoals de meeste mensen, is zo belangrijk. Ze betekenen iets, maken iets, creëren iets.'

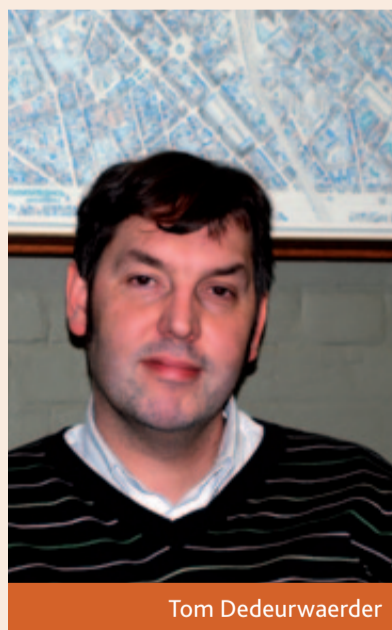
Een deel van de mensen die hier samenkomen, zijn wel afhankelijk van verschillende OCMW's. Een minpuntje is dat elk OCMW zijn eigen wetten en regels hanteert. Zo kan de ene persoon meer vakantiedagen krijgen dan

een andere, of moet de ene maar 37 uur werken en de andere 38. Dat zorgt soms wel voor wroeging tussen de mensen. Het zou een grote stap vooruit betekenen als alle OCMW's op elkaar afgestemd zouden zijn qua regelgeving.'

Arbeid, zorg, emancipatie

De term arbeidszorg bestaat uit 'arbeid' en 'zorg'. Arbeid gebeurt in de ateliers. Waaruit bestaat de zorg?

'De zorg gebeurt door onze trajectbegeleiders,' vertelt Tom. 'Via verschillende gesprekken wordt informatie uitgewisseld over achtergrond, vragen, wensen, knelpunten en mogelijkheden van de persoon. Sommige mensen kunnen met een klein duwtje in de rug hun leven beter organiseren

Tom Dedeurwaerder

en afstemmen op een arbeidssituatie. Zo gebeurt het bijvoorbeeld dat een werkneemster een goede kracht is in de keuken en op termijn veel slaagkansen heeft om een job te pakken te krijgen, maar nog niet heeft nagedacht over wat ze met haar kinderen zal doen in de vakantieperiodes. Deze dame krijgt van ons de nodige info

over opvangmogelijkheden. Maar de opvang moet ze wel zelf regelen met de betrokken instantie, wij doen dat niet in haar plaats. Zelf dingen regelen is een deel van het emancipatieproces om op eigen benen te leren staan. Een belastingbrief invullen is nog zo iets, dat is voor mij al een opgave. Voor onze mensen organiseren we een gezamenlijke infosessie waarin we uitleggen hoe ze dat moeten doen. We merken dat mensen met zorgen aan hun hoofd, veel minder presteren op de werkvloer. Ze zijn er met hun hoofd niet bij. In de keuken en in de schrijnwerkerij kan zo iets gevaarlijk zijn. Daarom is het belangrijk om deze zorgen aan te pakken voordat er ongelukken gebeuren. Als iemand niet functioneert in een bepaald atelier, dan moet dat herbekeken worden. Zo had een dame, die tewerkgesteld was bij het kookatelier, problemen met het uitschenken van wijn omdat dit inging tegen haar cultuur. Deze dame wordt dan bijvoorbeeld geheroriënteerd naar een schoonmaakploeg.'

al geschikt zijn voor de reguliere arbeidsmarkt en minder op het opvangen en begeleiden van mensen die momenteel niet kunnen functioneren in het gewone arbeidscircuit. Toch is het belangrijk om te beseffen dat meer en meer mensen de hoge eisen van onze maatschappij niet meer aankunnen. En eigenlijk begint dat al op school. Met de huidige bevolkingsgroei in Brussel moet er enorm geïnvesteerd worden in het onderwijs van Brusselse kinderen. Als dat niet gebeurt, dan zullen de werkloosheidscijfers stijgen in plaats van dalen.

In Brussel is de kennis van het Nederlands ook dikwijls doorslaggevend om een job te vinden, zeker in de horeca. We sporen mensen aan om Nederlands te leren. In eerste instantie denken ze dat we dit opleggen omdat we een Nederlandstalige instantie zijn die subsidies krijgt van Nederlandstalige overheden. Wij leggen hen uit dat

“ Ze zijn ongelooflijk trots op dit beetje loon. Ook het feit dat ze werk hebben, zoals de meeste mensen, is zo belangrijk. Ze betekenen iets, maken iets, creëren iets.

Nederlands spreken, een troef

Zijn er grote verschillen tussen arbeidszorg in Brussel en Vlaanderen?

'Best wel. In Vlaanderen ligt de werkloosheid veel lager dan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De slogan luidt daar: 'Iedereen aan het werk'. Dus worden geld en middelen ingezet op alle vlakken van werkloosheid. In Brussel ligt de prioriteit veel meer op het stimuleren van mensen die

Nederlands leren een extra competentie oplevert die hen makkelijker naar werk zal leiden. Als ze dat beseffen, staan ze er veel meer voor open, willen ze er meer moeite voor doen,' besluit Tom.

Voor ik vertrek, koop ik nog een potje artisanale aardbeienconfituur in de ambachtelijke winkel en bestel ik een 'broodje gezond' in de keuken voor de zeer democratische prijs van 1,50 euro. Best lekker!

Culinair hoogstandje in Anderlecht

Campus Elishout, die bestaat uit het Elishout Secundair Onderwijs, het internaat en het Centrum voor Volwassenenonderwijs breidde uit en renoveerde. De gloednieuwe keukentoren is de kers op de taart. Daarmee investeert de VGC in opleidingen voor de horeca en de voedingssector. Voor jong en oud.

Reed u onlangs op de Brusselse ring in Anderlecht? Dan kon u er niet naast kijken. De Brusselse skyline is een toren rijker, een keukentoren dan nog wel. Eentje van 60 meter – een absolute wereldprimeur. De nieuwe lesinfrastructuur hoort bij de grondige facelift van campus Elishout. Daar ligt het gelijknamige Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO) en het Elishout Secundair Onderwijs – technisch en beroeps, inclusief internaat – met de richtingen Bakkerij, Slagerij, Hotel/Restaurant en Plant, Dier en Milieu.

Panoramisch dakrestaurant

Architect Xaveer De Geyter (XDGA) bedacht de strakke constructie van de toren. Hij inspireerde zich op de architecturale geschiedenis van de campus en won de ontwerpwedstrijd van de VGC. Het resultaat is een spectaculair bouwwerk met een opeenstapeling van twee economaatsverdiepingen, een technisch lokaal en een kleedkamer. Plus zes leskeukens, twee ateliers voor kooklessen en zelfs een panoramisch dakrestaurant.

Typisch voor de gracieuze keukentoren is de eenvoudige en transparante vormgeving. De vloeren worden niet gedragen door kolommen, maar hangen op aan zes betonnen kokers, aan de buitenkant van het gebouw. Die verbergen een goederenlift, twee traphallen en drie technische ruimtes. De glazen gevels zorgen voor een continue wisselwerking tussen de leerlingen en hun omgeving. De panoramische liften versterken dat effect.

Renovatie internaatgebouw

Alle energievoorzieningen van de campus kregen een onderhoudsbeurt. Ook 'Gebouw 5' was toe aan een opknappbeurt. Dat dateert uit de jaren vijftig en is een van de modernistische constructies van de campus. De renovatie toonde respect voor de oorspronkelijke architectuur, maar combineerde het met slimme nieuwe ingrepen. Het gebouw biedt nu plaats voor leslokalen, administratie en het Elishout-internaat.

Moeizame start

De uitvoering van de bouwplannen had heel wat voeten in de aarde. In 2003 stelde het College van de VGC het architectenbureau XDGA aan als hoofdontwerper. Met een budget van 25 miljoen euro was dit een van de meest ambitieuze projecten uit de geschiedenis van de VGC. Maar problemen met vergunningsaanvragen staken een stokje in de wielen.

Het duurde nog ruim vijf jaar voor de werken startten. Op 20 mei 2008 legde minister Guy Vanhengel de eerste steen van de nieuwe keukentoren. De inwijding volgde op 23 september 2011. Jean-Luc Vanraes – toenmalig collegelid bevoegd voor Onderwijs – kreeg de eer.

Toekomst in de voeding

Deze modernisering bewijst dat de VGC werk maakt van moderne onderwijscampussen en zich inspant om het technische en beroeps onderwijs kwalitatief sterk te houden.

Het culinaire aanbod in en rond Brussel heeft een wereldwijde faam. Mensen opleiden voor een job in de Brus-

selse horeca en voedingssector is dus erg belangrijk. Wie in deze richtingen afstudeert, vindt gegarandeerd werk. De opleidingen leiden immers naar de invulling van knelpuntberoepen.

Ook voor volwassenen biedt CVO Elishout horecaopleidingen. Hier scholen ze zich om, vervolmaken of specialise-

ren ze zich. Samen met Elishout Secundair Onderwijs heeft het de ambitie om jong en oud klaar te stomen voor een job in de horeca, van beginnende en beloftevolle koks tot perfecte zaalbedienden. Met een gloednieuwe keukentoren en een gerenoveerd 'Gebouw 5' moet dat lukken.

OOG VOOR KWALITEIT EN LEEFBAARHEID

Brede School Nieuwland van start

Op 1 september 2011 opende een nieuw initiatief van de VGC en de Vlaamse Gemeenschap haar deuren: Brede School Nieuwland. Met een groot feest werd de aftrap gegeven van het nieuwe schooljaar én van alle volgende.

Ondersteuning kinderen en jongeren in Brussel

Opgroeien in Brussel is complex voor kinderen en jongeren. Diversiteit, so-

ciale ongelijkheid en armoede hebben een grote impact op hun leven. Bovendien hebben kinderen en jongeren tijd en ruimte nodig om uiteenlopende ervaringen op te doen en om in een veilige omgeving te oefenen en te leren. Iedereen die zorg voor hen draagt, zou hen hierin moeten vertrouwen en ondersteunen. Helaas is dat vaak nog niet het geval. Veel Brusselse kinderen en jongeren missen deze kansen en verdienen daarom extra ondersteuning die inspeelt op hun leefwereld.

De Brede School focust zich ook op deze doelgroep. Ze verenigt partners die in dezelfde buurt actief zijn om samen te bouwen aan een duurzaam netwerk voor kinderen en jongeren. Die partners, dat zijn de ouders, de school, de kinderopvang, vrijetijdclubs ...

Rol VGC

De geïntegreerde aanpak blijkt te werken. Dat bewezen een aantal proeftuinen Brede School in verschillende

Brusselse wijken. De VGC maakte er daarom een speerpunt van in haar beleid in 2011. Alle beleidsdomeinen schreven samen een visietekst met de krijtlijnen voor de Brede School in Brussel zodat die zich in al haar facetten kan ontwikkelen. Lokale Brede Scholen kunnen een beroep doen op zowel financiële als inhoudelijke ondersteuning. De inhoudelijke ondersteuning wordt opgenomen door het Platform Brede School Brussel bin-

nen het Onderwijscentrum Brussel. Het Platform Brede School kreeg zijn plek in het Onderwijscentrum Brussel. Het wil de expertise samenbrengen en delen en ook de visie aanscherpen en breed bekend maken. Het Platform Brede School ontwikkelt ook leermiddelen waarmee lokale Brede Scholen aan de slag kunnen en het begeleidt samenwerkingsverbanden in de eerste stappen naar een Brede School.

Brede School is meer dan een concept...

Brede School blijft vaak een abstract begrip. Het is belangrijk om het rijke concept te vertalen in een concrete werking. Even een fictief voorbeeld, een synthese van verschillende bestaande initiatieven voor jongeren in het secundair onderwijs, om duidelijk te maken waar brede school over gaat.

We bevinden ons op een site waar zowel een basisschool als een secundaire school TSO-BSO gevestigd is. De school heeft een heel hoog percentage anderstaligen. De school werkt samen met een IBO, de lokale bibliotheek en verschillende sport- en jeugdorganisaties. De leraren van het SO ervaren bij de leerlingen heel weinig motivatie voor het Nederlands. Het Nederlands krijgt voor de meeste van deze jongeren geen plaats meer buiten de school(m)uren. Jongeren ervaren het Nederlands vaak als een niet functionele schooltaal. Het probleem wordt aangekaart op de leerlingenraad, de ouderaad, de personeelsvergadering en er wordt gezocht naar antwoorden om aan dit probleem tegemoet te komen. Samen met enkele partners onderzoekt de school de mogelijkheden in de omgeving. De voorstellen om het Nederlands een actievere plaats te geven in en rondom de school, worden voorgelegd aan de scholieren via een enquête. De scholieren kunnen via deze vragenlijst ook nog nieuwe ideeën aanbrengen, hun noden en interesses verwoorden,...

Het resultaat leidt tot het opstarten van verschillende duurzame initiatieven die geïntegreerd worden binnen de schoolwerking (binnen- en buitenschools). Er wordt voor deze initiatieven samengewerkt met partners en de doelstelling 'Nederlands een functionele plaats geven voor jongeren' staat centraal. Dankzij deze partners kan er een gevarieerd en kwaliteitsvol aanbod gerealiseerd worden. De ouders worden ook geïnformeerd over het belang van deze initiatieven ifv zowel onderwijs- als maatschappelijke slaagkansen voor de jongeren.

De lokale coördinator staat in voor de praktische organisatie en coördinatie, maar bewaakt ook de realisatie van de vooropgestelde doelstellingen. Om in te spelen op de diversiteit aan interesses bij jongeren heeft deze brede school ervoor gekozen om een brede waaier aan activiteiten te organiseren waar de jongeren uit kunnen kiezen. Bij alle activiteiten hebben de jongeren het Nederlands 'nodig'. Omdat de jongeren in deze secundaire school niet altijd uit de buurt van de school komen wordt het aanbod geïntegreerd binnen of aansluitend bij de schooltijd.

Jongeren met interesse voor radio maken, krijgen een korte opleiding bij FM Brussel in het Flageygebouw en leren zo tips en tricks van het radio maken. Via een subsidieaanvraag kan de school een kleine studio installeren om lokaal op de campus twee middagen per week uit te zenden. Leerlingen worden ook betrokken bij de technische ondersteuning en realisatie van het project. Op de schoolwebsite kunnen de uitzendingen herbeluisterd worden en kunnen de scholieren stemmen voor hun favoriete muziek op de schoolradio. Musicerende jongeren in de school worden toegeleid naar workshops van de Rockfabriek van JES en krijgen de kans om enkele opnames te maken die dan via de schoolradio de ether worden ingestuurd. Leraren maken samen met de leerlingen reportages in het kader van hun lessen. Buiten de schooluren wordt samengewerkt met MOS, studio GLOBO, ABC en andere partners om korte reportages te maken rond thema's die de jongeren interesseren. De reportages worden uitgezonden op de schoolradio. Groepjes scholieren leren de lagere schoolkinderen speelplaatsspeltjes aan die ze samen spelen tijdens de speeltijden. De jongeren krijgen begeleiding vanuit de speltheek en enkele animatoren van het IBO bij het voorbereiden van deze opdracht. De kleuters hebben nood aan een rijk taalaanbod. Enkele jongeren schuiven 's middags aan bij de kleuters en knopen met hen gesprekjes aan. Ze kregen eerst een korte introductie over taalstimulering bij jonge kinderen door de kleuterleidsters. Samen met het secretariaat vertalen de jongeren de informatie en boodschappen, die anders via brieven wor-

den verspreid, in een levendige en aantrekkelijke muurkrant.

Verschillende lokale sportverenigingen worden aangesproken om over de middag groepen jongeren te laten kennismaken met minder gekende sporten. Gezien het om nieuwe sporten gaat, spelen instructie en dus ook taal en centrale rol. Jongeren krijgen de kans om met een dansleraar een dansvoorstelling voor te bereiden. Ze dienen ook een beroep te doen op hun medescholieren om de voorstelling te organiseren: publiciteit, praktische en technische voorbereiding,.... Ouders en mensen uit de buurt worden uitgenodigd op de voorstelling.

Een groep jongeren wordt via een vertelworkshop ism de bibliotheek voorbereid om te leren voorlezen voor kinderen. Daarna kunnen ze voor kleine groepen kinderen prentenboeken vertellen in de buitenschoolse opvang. Jongeren kunnen op school een animatorcursus volgen en er worden afspraken gemaakt met verschillende jeugdwerkinitiatieven om stage te kunnen lopen.

Op het eerste gezicht lijken de verschillende initiatieven losse projecten, maar de verschillende activiteiten hebben een centraal doel: jongeren het Nederlands laten ervaren en laten gebruiken in dagdagelijkse activiteiten rekening houdend met hun diverse interesses. De initiatieven van deze brede school zijn dus doelgericht (functioneel taalgebruik in Nederlands bevorderen), duurzaam (geïntegreerd binnen de schoolwerking), ze bevorderen de brede competentieontwikkeling van jongeren (divers aanbod, talenten aanspreken, nieuwe kansen creëren,...), de samenwerkingen zijn divers (met de basisschool, IBO, jeugdwerk en sportsector, mediapartners,...).

Kortom, deze brede school werkt aan het verbreden en versterken van de leer- en leefomgeving van de jongeren om hun leer- en ontwikkelingskansen te verhogen en doet dit door samenwerkingsverbanden aan te gaan met organisaties uit verschillende sectoren !

INTERVIEW MET GOELE MAHIEU, COÖRDINATOR BREDE SCHOOL NIEUWLAND

Op 1 september 2011 opende Brede School Nieuwland feestelijk haar deuren. Drie van de zeven organisaties die er samenwerken, hebben er intussen hun intrek genomen. We gingen praten met Goele Mahieu, momenteel inhoudelijk coördinator van Brede School Nieuwland. Goele is verbonden aan het Onderwijscentrum Brussel en is een van de drijvende krachten achter het samenwerkingsverband in en rond de Nieuwlandsite.

Knelpunten aanpakken en kansen creëren

Wat is de stand van zaken van Brede School Nieuwland op dit moment, begin 2012?

'Brede School Nieuwland bestaat eigenlijk uit een samenwerkingsverband van zeven vaste organisaties, ook wel de zeven 'pijlers' genoemd,' vertelt Goele. 'Drie van die zeven pijlers zijn intussen actief op de site: Zaveldal, school voor buitengewoon secundair onderwijs, de basisschool Sint-Joris en Baboes, een ontmoetingsplaats voor jonge kinderen met hun ouders, familie, vrienden en opvoeders. De voor- en naschoolse opvang van de Sint-Jorisbasisschool gebeurt door De Buiteling, een initiatief voor buitenschoolse opvang, en ook deze organisatie is al aan de slag op Nieuwland.

De vier andere pijlers verhuizen in de loop van 2012 naar Nieuwland: een kinderdagverblijf, een loket van de opvoedingswinkel Brussel, het muzikaal-artistieke project Met-X en de Hoofdstedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans, die laatste wel pas na zware verbouwingen.

De voorbije maanden ging er veel aandacht naar kennismaken: met elkaar, maar ook met het concept van de Brede School en met de buurt van Nieuwland. De organisaties werken samen aan een contextanalyse en visie-ontwikkeling: welke buurt is dit? Wie zijn onze kinderen en jongeren? Daarbij kijken we naar de knelpunten maar ook naar de mogelijkheden. Wat zijn de noden van de kinderen en jongeren in en rond Brede School

Nieuwland, maar vooral ook: welke kansen kunnen we hen bieden? Op basis van een grondige contextanalyse willen we samen met alle pijlers komen tot een sterk plan voor Brede School Nieuwland.'

Samenwerken en afstemmen

Samenwerking tussen verschillende organisaties is cruciaal in een Brede School-concept. Hoe gebeurt dat concreet in Brede School Nieuwland?

'De opening van de site is een mooi voorbeeld van samenwerking, alle organisaties waren daarbij betrokken. Omdat we nog volop in de fase van contextanalyse zitten, is er momenteel nog geen uitgebreid aanbod. Ander voorbeeld van samenwerking is die tussen de opvoedingswinkel, de

Academie en Met-X richten zich ook tot jongvolwassenen. Een heel brede groep dus qua leeftijden.'

'Dat een Brede School in functie staat van kinderen en jongeren, mag geen loze boutade zijn,' benadrukt Goele. 'Het is een uitdaging voor alle partners die vormgeven aan een Brede School om dat altijd goed voor ogen te houden. We moeten daarbij niet alleen nadenken en praten over die kinderen en jongeren, maar we moeten hen er ook echt bij betrekken. Als we bijvoorbeeld een bevraging van de buurt zouden gaan doen, kunnen we de leerlingen van de secundaire school die bevraging laten doen. De allerkleinsten op hun beurt zouden kunnen tekenen: 'Als je iets zou mogen veranderen aan je buurt, wat zou je dan veranderen?'

Hefboom voor alle kinderen

'Uitgangspunt van een Brede School is om alle kinderen en jongeren zo veel mogelijk kansen te bieden,' legt Goele uit. 'Om te functioneren in onze complexe maatschappij hebben zij

zodat ze verschillende competenties kunnen verwerven.'

'Brede School kan een hefboom zijn voor alle kinderen,' beklemtoont Goele nog, 'niet alleen voor kinderen en jongeren die in een eerder kansarm milieu opgroeien, maar ook voor anderen. Natuurlijk is het wel zo dat die kinderen vaak de meeste kansen missen, dat dat voor hen belangrijker kan zijn. Maar er zijn ook kinderen wiens ouders veel werken, die weinig thuis zijn en die zo toch een rijk aanbod krijgen, die op school, na school, kansen meepikken die ze anders niet krijgen. Dus iedereen kan eigenlijk profiteren van een Brede School.'

Glazen huis

Een Brede School vindt het belangrijk om ingebed te zijn in de buurt. Hoe pakt Brede School Nieuwland dat aan? 'Bij de verbouwingswerken die op stapel staan, wordt rekening gehouden met de inbedding in de buurt,' vertelt Goele. 'Zo zullen de kleine ingangen die er nu zijn, vergroot worden, zodat er veel meer ruimte is en dat de buurt ook echt kan binnengaan in de site.

mee aan de slag te gaan. Verder zijn er ook al organisaties actief zoals bijvoorbeeld Recyclart, met een zeer sterke wijkwerking.'

Brusselse klemtonen

Brede School is een algemeen concept, maar de VGC wil een aantal elementen en accenten, eigen aan de Brusselse situatie, uitwerken. Kan je daar een paar voorbeelden van geven?

'Een van die accenten is ouderbetrokkenheid,' legt Goele uit. 'Voor Zaveldal en voor Sint-Joris was dat sowieso al een belangrijk punt, ook voordat zij deel uitmaakten van de Brede School. Soms stootten ze daarbij op de grenzen van onderwijs, en dan krijgen we weer het verhaal van de opvoedingsondersteuning. Dankzij de samenwerking met een organisatie als 'Opvoeden in Brussel' kunnen zij echt opvoedingsondersteuning geven, een belangrijke winst. Ander accent is een optimale afstemming van leef- en leeromge-

Sint-Jorisbasisschool en Zaveldal. De opvoedingswinkel heeft niet altijd een volledig zicht op de precieze noden van ouders, terwijl scholen op hun beurt wel vaak vragen krijgen over opvoedingsondersteuning, vragen waar zij als school niet altijd het gepaste antwoord op kunnen geven. Als dan een school en een organisatie als de opvoedingswinkel gaan samenwerken, dan kunnen ze naar elkaar doorverwijzen en heeft dat een positieve impact op de kansen van kinderen.

Momenteel, in deze voorbereidende fase, toetsen de organisaties bij elkaar af welke noden zij ervaren, wat de vragen zijn waarmee zij dag in dag uit geconfronteerd worden, zodat ze hun aanbod op elkaar kunnen afstemmen.'

Kinderen en jongeren centraal

'De enige bestaansreden voor een Brede School zijn kinderen en jongeren,' gaat Goele verder. 'In het geval van Nieuwland is er een kinderdagverblijf,

tegenwoordig immers zeer veel competenties nodig. Alle pijlers afzonderlijk kunnen nooit aan al die competenties werken. Als je eens bedenkt wat kinderen en jongeren op één dag allemaal doen: ze gaan naar school, naar een muziekorganisatie, naar de circuschool. Ze bewegen, in allerlei verschillende contexten. Maar binnen de school, de vrijetijdsorganisatie, de muziekschool wordt er alleen gefocust op de tijd die de kinderen daar door-

De coördinator en de zakelijk beheerder zullen hun kantoor hebben in een soort cockpit, een 'glazen huis' aan de straatkant: openheid naar de buurt, een warm onthaal zijn cruciaal.

Die openheid en inbedding moeten uiteraard verder gaan dan gebouwen en infrastructuur, ze moeten ook deel uitmaken van onze werking. Daarom onder andere is die contextanalyse zo belangrijk. Nieuwland ligt in de lage Marollen: er is weinig groen, weinig ruimte voor de kinderen die er wonen om te spelen. De huizen zijn er doorgaans klein en oud, hebben een laag comfort. Het is er ook vaak vuil op straat. Nieuwland ligt daar en nergens anders, en dus zal Brede School Nieuwland inspelen op die specifieke noden.

Maar opnieuw, een Brede School kijkt niet alleen naar noden en problemen, maar ook naar kansen. Zo hebben de Marollen een erg rijke geschiedenis, denk maar aan het Vossenplein, het Justitiepaleis, ook dat zijn zaken om

ving van kinderen. Stel, een jongere is op school erg timide, maar in een of ander atelier bloeit hij volledig open, omdat het zijn ding is. Als je dat dan probeert te gebruiken in je lessen, is dat een mooi voorbeeld van hoe verschillende contexten versterkend kunnen werken voor de ontplooiing en de kansen van kinderen en jongeren.'

Een verhaal van iedereen

'De volgende maanden en jaren staan nog een aantal verbouwingen op stapel,' besluit Goele. 'We werken verder aan de contextanalyse. Er is in elk geval een hele grote bereidheid bij alle partners. Belangrijk is ook dat Brede School Nieuwland stilaan een verhaal wordt van iedereen: van alle medewerkers binnen de verschillende organisaties die bij Brede School Nieuwland betrokken zijn.'

“ Bedoeling van een Brede School is om linken te leggen tussen de ervaringen die kinderen en jongeren in die verschillende contexten opdoen, zodat ze verschillende competenties kunnen verwerven.

voor kinderen van 3 maanden tot 3 jaar dus. In Baboes zijn kinderen van 0 tot 5 jaar welkom. Verder is er een basisschool, een secundaire school, en de

brengen. Bedoeling van een Brede School is om linken te leggen tussen de ervaringen die kinderen en jongeren in die verschillende contexten opdoen,

OOG VOOR KWALITEIT EN LEEFBAARHEID

Gezonde voeding in de bijzondere jeugdzorg

Klopt: fruit en groenten zijn gezond. Maar wat smaakt een wekelijks frietje toch goed. En een blikje frisdrank tussendoor, kan dat kwaad? De bijzondere jeugdzorg trekt aan de alarmbel. Want ook hun jongeren ontsnappen niet aan een van de welvaarts kwalen van deze tijd en worden alsmat zwaarlijviger. Maar hoe doe je dat, de jeugd leren om gezond te eten?

Unieke kans, grote uitdaging

Overgewicht bij de jeugd neemt toe, ook bij kinderen en jongeren in de bijzondere jeugdzorg. En daarover zijn consulenten en begeleiders uit de sector bezorgd. Het Lokaal Gezondheids-overleg Brussel (Logo Brussel) wil hen helpen om structureel aan gezonde voeding te werken. Een unieke kans voor Logo Brussel, want zo komt het in contact met een sector die de jeugd zo veel mogelijk kansen geeft voor een optimale ontwikkeling, maar waarin gezonde voeding niet meteen een prioriteit is. Tegelijk is het een grote uitdaging voor Logo. Want de bijzondere jeugdzorg is heel divers: jongeren met een verschillende leeftijd, problematiek en opvangperiode. Ook op de voedingsgewoonten buiten de voorziening en thuis heeft het geen vat.

Juiste invalshoeken

Een grootschalig voedingsproject drong zich op. Bij de uitwerking hield Logo rekening met de specifieke kenmerken van de sector. Het zocht naar invalshoeken die alle doelgroepen in

een voorziening zouden aanspreken, om zo de gezonde voeding structureel in te bedden in de dagelijkse werking. Tonuso vzw bood zich aan om mee te werken aan het proefproject. Mooi, want Tonuso groepeerde zeven erkende werkingen voor kinderen en jongeren:

- drie begeleidingscentra: De Plan-aid, Het Boy-Kot en Atomix;
- twee dagcentra: Het Vlot en De Schuit;
- thuisbegeleidingsdienst De Pont;
- BZW-dienst De Sloep.

Van 2008 tot 2011

Via leerrijke kookworkshops werden keukenpersoneelsleden en begeleiders bewust gemaakt over gezonde voeding. Ook kinderen en ouders werden warm gemaakt voor gezonde kost. De kinderen leefden zich uit in speelse workshops waarin ze bijvoorbeeld yoghurt kleurden, of groenten op de tast herkennen en gezonde hamburgers of spaghetti maakten. De ouders werden op de gebruikelijke oudermomenten uitgenodigd om van de sfeer te proeven. En om te kijken hoe hun spruit zijn smaakdiploma in handen kreeg.

Dat smaakt naar meer

Drie jaar later blikt Logo tevreden terug op het proefproject. Wat het bereikt heeft, is voor een deel te danken aan een vruchtbare samenwerking met:

- Erasmushogeschool Brussel;
- COOVI Elishout;
- Steunpunt Jeugdhulp;
- Tonuso vzw.

Logo deelt zijn ervaringen graag. Zo wil het andere Vlaamse voorzieningen in de bijzondere jeugdzorg aansporen om zulke projecten uit te werken. Aanzet daartoe werd gegeven op 4 oktober 2011 in de Erasmushogeschool Brussel, met de voorstelling op de studiedag 'Ze zijn wat je ze te eten geeft'.

Onderwijscentrum Brussel geeft steun aan leerkrachten

Het Onderwijscentrum Brussel (OCB) biedt steun aan scholen en leraren die werken in een grootstedelijke en meertalige context. Het team van het OCB helpt leerkrachten te ondersteunen.

Enkele feiten en cijfers: het Onderwijscentrum Brussel telt 102 ondersteuningstrajecten en 27 vormingen in het basisonderwijs. Hiervoor werkt het samen met Voorrangsbeleid Brussel (VBB). In de middelbare scholen heeft het Onderwijscentrum Brussel 12 ondersteuningstrajecten en 13 vormingen in samenwerking met BROSO.

Ondersteuningstraject

Het Onderwijscentrum Brussel bestaat sinds 2008, als entiteit van de algemene directie Onderwijs en Vorming. Het integreert een aantal onderwijsondersteunende organisaties die de voorbije twintig jaar ervaring opbouwden in het Nederlandstalig onderwijs. In zijn basiswerking ondersteunt en vormt het centrum Brusselse scholen en leraren rond thema's als taalbeleid, taalvaardigheidsonderwijs, omgang met diversiteit en samenwerking met ouders en buurt. Hierbij hebben ze extra aandacht voor de omgang met meertaligheid. Want andere talen en thuishalen omarmen biedt heel wat voordelen, zowel voor de leerling als voor de leraar. Scholen en leerkrachten werken dagelijks in een grootstedelijke en meertalige context. De ondersteuners van het Onderwijscentrum ondersteunen de professionele vaardigheden van de leraar. Zo verhogen ze de slaagkansen van alle kinderen – ongeacht de verschillen in taal, sociale afkomst of culturele achtergrond.

Leraren ervaren reële noden in hun Brusselse lesmomenten. De ondersteuningstrajecten binnen de school en het vormingsaanbod spelen hierop in. Een ondersteuningstraject start op vraag van de school. Samen met de school en in overleg met de peda-

gogische begeleidingsdienst stelt de ondersteuner een doelgericht actieplan op. Dat geeft een brede waaier van begeleidingsinterventies, zoals vormingsmomenten op een personeelsvergadering, observatie van de klaspraktijk en feedbackgesprekken. Maar ook individueel overleg en gezamenlijke voorbereiding van taken met leraren zijn mogelijk. De vormingen in open aanbod werken vanuit basisvisies en inzichten over krachtig taalonderwijs, altijd met een koppeling naar de concrete Brusselse onderwijspraktijk. Deze basiswerking verloopt voor het basisonderwijs in samenwerking met Voorrangsbeleid Brussel. Voor het secundair onderwijs wordt er complementair gewerkt met het Brussels Ondersteuningscentrum voor het Secundair Onderwijs (BROSO).

Andere diensten

Onderwijscentrum Brussel biedt niet alleen de basiswerking aan. Het OCB beschikt ook over de dienst **leermiddelen en documentatie**. Die leent taalmethodes, prentenboeken en achtergrondliteratuur uit aan scholen en leraren. Er is ook het **Platform Brede School**, een ondersteunings- en expertisecentrum voor Brede Scholen in Brussel. De dienst **studie en ontwikkeling** richt zich dan weer specifiek op onderwijs in een groot-

stedelijke en meertalige context. En ten slotte is er **Kleur Bekennen**, een initiatief van de federale overheid over mondiale vorming.

Onderwijscentrum Brussel organiseert of coördineert ook een aantal projecten, zoals 'De Brusselse Zomer- en Lenteschool', 'Klas in de Media', 'Samen naar School in de Buurt' ... Doelstelling voor de toekomst is om de bestaande werking volwaardig voort te zetten en ook nieuwe initiatieven te ontwikkelen, zoals het project 'Omgaan met thuistaal' in samenwerking met de Foyer.

Task Force Brussel: samenwerken aan een sterk partnerschap tussen de Vlaamse overheid en de VGC

De VGC en de Vlaamse overheid voeren als natuurlijke partners het Vlaamse gemeenschapsbeleid in Brussel. Beide overheden zijn ervan overtuigd dat een versterking van hun samenwerking leidt tot een slagkrachtiger en efficiënter bestuur. De ambitie om de taakverdeling tussen de Vlaamse overheid en de VGC te optimaliseren, bestaat al meerdere jaren. Maar deze legislatuur hebben de Vlaamse Regering en het College van de VGC beslist om hier ook effectief werk van te maken.

Ambtelijke voorbereiding van het kerntakendebat

Samenwerking en complementariteit: dat zijn de leidende principes in dit 'kerntakendebat' waarvoor het College van de VGC en de Vlaamse Regering in de tweede helft van 2010 het startschot gaven. In de daaropvolgende maanden begon de eerste fase van dit proces: de ambtelijke voorbereiding van het politieke kerntakendebat. Zo ontstond de Task Force Brussel, een vertegenwoordiging van ambtenaren van verschillende afdelingen en diensten van de VGC en van de Vlaamse overheid.

De Task Force Brussel vergaderde maandelijks en werd voorgezeten door de secretaris-generaal van het departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) van de Vlaamse overheid. Tijdens deze vergaderingen werkten de ambtenaren van beide overheden aan een rapport dat zou worden voorgelegd aan het College van de VGC en de Vlaamse Regering.

Gemeenschappelijke analyse als uitgangspunt

Dankzij dit interactieve en transversale werkproces zijn onder andere de financiële stromen van het Vlaamse gemeenschapsbeleid in Brussel in kaart gebracht en werden gezamenlijke omgevingsanalyses voor Brussel opgesteld. Belangrijk uitgangspunt daarbij is dat de Vlaamse overheid en de VGC vertrekken vanuit een gemeenschappelijke analyse van de Brusselse

omgeving. Zo werd een algemene omgevingsanalyse van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opgesteld met een beschrijving van:

- de demografische kaart;
- het sociaal-culturele kader;
- de macro-economische ontwikkelingen;
- de ruimtelijk-structurele ontwikkelingen;
- de leefsituatie van de Brusselaars.

Deze globale analyse werd aangevuld met specifieke omgevingsanalyses voor de beleidsdomeinen waarvoor de Vlaamse overheid en de VGC bevoegd zijn in Brussel:

- Cultuur, Jeugd en Sport;
- Onderwijs en Vorming;
- Welzijn, Gezondheid en Gezin;
- Armoede;
- Etnisch-culturele minderheden, Inburgering en Integratie.

Syntheserapport: verbetervoorstellen voor het Vlaamse gemeenschapsbeleid in Brussel

De hoofdbrok van het rapport van de Task Force Brussel bestaat uit een globale analyse van het Vlaamse gemeenschapsbeleid in Brussel, met tal

- voorstellen voor het investerings- en programmatiebeleid van de Vlaamse overheid en de VGC in Brussel, om daarmee de toepassing van de Brusselnorm te verzekeren. Die norm neemt minstens 30% van de Brusselaars als doelpubliek voor de uitbouw van Nederlandstalige gemeenschapsvoorzieningen in Brussel. Ze gaat ervan uit dat minstens 5% van alle Vlaamse Gemeenschapsuitgaven dient voor het Vlaamse gemeenschapsbeleid in Brussel.
- voorstellen om het beleid van de VGC en dat van de Vlaamse overheid goed op elkaar af te stemmen op het vlak van communicatie, informatie, media en taal.
- een versterkte samenwerking tussen de Vlaamse overheid en de VGC voor de uitwisseling van data en informatie, en op het vlak van logistiek, facility en personeelsbeheer.
- een vernieuwd begrotings- en rekeningsstelsel en een vereenvoudigd administratief toezicht voor de VGC.
- een versterking van de deelname van het middenveld aan het Vlaamse gemeenschapsbeleid in Brussel.

Met deze ambtelijke voorstellen kunnen het College van de VGC en de Vlaamse Regering aan de slag om het politieke kerntakendebat te voeren in 2012.

Task Force Onderwijs

De VGC richtte nog een extra Task Force op: die van Capaciteit Brussels Nederlandstalig Onderwijs. Hiermee wil ze de capaciteitsproblemen in het onderwijs aanpakken. Deze Task Force kwam in 2010 en 2011 meerdere keren samen om alle concrete verbou- of nieuwbouwdossiers te bespreken – op korte en middellange termijn. De resultaten van die vergaderingen bezorgde ze vervolgens aan de Vlaamse Gemeenschap, samen met de vraag voor financiële ondersteuning.

Op gewestelijk niveau overlegden alle politiek verantwoordelijken die betrokken zijn bij het Brussels onderwijs met elkaar in de Gewestelijke Task Force Onderwijs. Hun doelstelling was en is om tot gezamenlijke afspraken te komen om de demografische druk in het Brusselse onderwijs aan te pakken.

U leest meer over deze Task Force Onderwijs en de concrete realisaties in hoofdstuk 1 van dit jaarverslag 'Investeren in groei'.

Diep in het Bos

De eerste editie van Diep in het Bos, het speelse kunstenfestival in openlucht, was een schot in de roos. Net voor de start van het nieuwe schooljaar konden enkele duizenden bezoekers genieten van een kwaliteitsvol culturaanbod voor iedereen vanaf vier jaar. Een groen festival dat helemaal in de lijn ligt van de eco-cultuur die de harten wint.

Cultuur in de natuur

In het Laarbeekbos, het Poelbos, de weiden aan de kinderboerderij en het omliggende natuurgebied beleefden de bezoekers van 24 tot en met 28 augustus 2011 cultuur in een geweldig mooi natuurkader. Vier theaterproducties, twee dansvoorstellingen, educatieve workshops, wandelingen, vertellingen en avontuurlijke activiteiten sierden de affiche.

Dans en theater

De Roovers beten de spits af op 24 augustus met 'Blue-Remembered Hills' – een prachtige en speelse locatievoorstelling over kinderen in oorlogstijd – gebaseerd op het boek van Dennis Potter. Een dag later was er de avant-première van 'Hek', de nieuwe productie van de makers van 'Ronja de Roversdochter'. Roel Swanenberg, Wanda Eyckerman, Janne Desmet en Eline Kuppens creëerden op vraag van het festival een jeugdvoorstelling over vriendschap en afscheid nemen.

In het weekend betoverden de danseressen van Tragic het Poelbos. In 'Suitable Case' belandden ze dankzij een mysterieuze koffer vanuit een saai grijze kantoorwereld in een fantasierijk universum. Een andere en meer intieme danservaring kon je beleven met vier andere passagiers in het interieur van een luxe-sedan in de voorstelling 'Autosalon'. Verderop in het bos bracht Sneeuwwitje vanuit een kist onder een boom haar maatschappelijk geëngageerde verhaal in een regie van Hanneke Paauwe. De openluchtvoorstelling van Teatro Pachuco gaf ten slotte met spetterende muziek een knipoog naar de commedia dell'arte.

Speelpleinen en kinderjury

Diep in het Bos was een samenwerkingsproject van de Brusselse gemeenschapscentra De Zeyp, De Kroon, De Platoon, Essegem, Nekkersdal en Westrand, de Zandloper, CC Asse, BRONKS. Het festival betrof ook de

kinderen van de Brusselse speelpleinen. Die konden een week voor het festival deelnemen aan theaterworkshops in BRONKS en waren nadien eregasten op de eerste festivaldag. Een ander geboeid publiek was de kinderjury, die geselecteerd werd via een oproep op Ketnet en onder leiding van theatermaakster Boukje Schweigman en journaliste Evelyne Coussens met kritisch oog naar het aanbod keek. 'Want', zo zegt Evelyne Coussens, 'kijken betekent vooral leren kijken, en daarin geholpen worden'. De eerlijke en spontane reacties van de kinderen in het juryrapport waren een plezier om lezen.

Families en buurtbewoners

In het weekend waren het vooral families en buurtbewoners die de festivalweide inpalmden. Zij tekenden massaal in op de begeleide natuurwandelingen en de creatieve workshops voor kinderen. Getrainde gidsen van Inverde begeleidden de zeer gesmaakte culinaire en de spannende mythen- en legendewandeling. De workshops werden opgezet in samenwerking met de cultuurcentra van de stad Antwerpen. De scouts van Ganshoren sjorden dan weer op drie dagen tijd een heus kamp in elkaar.

Diep in het Bos was een vernieuwend project op een bijzondere locatie. Kortom, een natuurervaring met een vleugje avontuur als hangmatten waar je kon verpozen en boshutten die je kon bouwen. De natuur was het podium voor sterke theaterproducties en boeiende workshops. Brussel als groene hoofdstad biedt veel mogelijkheden en ongekende speelplekken voor tal van groene, speelse, avontuurlijke en culturele zomers.

Meer info vindt u op www.diepinhetbos.be

SAMENWERKEN AAN EEN BETERE STAD

Ouders kiezen samen voor een buurtschool

Samen naar School in de Buurt

Buurtscholen, geven die mijn kind wel een degelijke opleiding? Dat vroegen een heleboel ouders zich af. Zo ontstonden enkele lokale initiatieven die bezorgde ouders in contact met elkaar brachten. Want samen kiezen voor een buurtschool? Dat maakt de stap minder groot. Sinds 2011 overkoepelt de VGC alle initiatieven met het project 'Samen naar School in de Buurt'.

Heel wat jonge gezinnen kiezen bewust voor Brussel als woonplaats. En verwachten dat hun kind dan naar de gekende scholen gaat. Maar die liggen niet altijd dicht bij huis. Oplossing? Kiezen voor een buurtschool die ze niet kennen. Toch is dat voor veel ouders niet zo evident. Tenzij ze dat samen met andere ouders doen. Daarom organiseert de VGC het project 'Samen naar School in de Buurt'.

Infoavonden

Waar het traject om draait? Ouders de kans geven elkaar te ontmoeten en

gegevens uit te wisselen. Op een info-avond krijgen ze meer uitleg en horen ze de visie van het Onderwijscentrum op diversiteit in de klas. Ze maken er ook kennis met de buurtscholen en

krijgen tijd om hun vragen te stellen en bezorgdheden te uiten. In november en oktober 2011 vonden zes info-avonden plaats met telkens een grote opkomst.

Schoolbezoeken

In december bezochten de ouders de buurtscholen van hun keuze. Dat deden ze in groep én tijdens de schooluren. Zo proefden ze van de sfeer in volle actie en ervoeren ze rechtstreeks het enthousiasme van het schoolteam. Ze ondervonden ook hun gedifferentieerde aanpak met de meest recente methodieken. En ze stelden met eigen ogen vast dat de school kwaliteitsonderwijs aanbiedt, dat ze aandacht heeft voor de behoeften van ieder kind. Resultaat? De ouders stonden minder wantrouwig tegenover een buurtschool en overwonnen hun drempelvrees om hun kroost in te schrijven.

Terugkomavond

De ouders ontmoetten elkaar een laatste keer op een lokale terugkom-avond. Ze wisselden ervaringen uit over de schoolbezoeken en bespraken hun voorkeuren. Waren er andere ouders met dezelfde voorkeur? Dan was het gemakkelijker om samen voor een specifieke buurtschool te kiezen.

Iedereen 'Samen naar School in de Buurt'

'Samen naar School in de Buurt' kent een lange voorgeschiedenis. Zowel de VGC als Brusselse gemeenten, zoals Sint-Jans-Molenbeek en Sint-Gillis, startten in het verleden al projecten rond het inschrijven in groep van kinderen in een buurtschool. In 2011 lanceerde de VGC 'Samen naar School in de Buurt' om alle bestaande projecten te overkoepelen. Sindsdien werken het Onderwijscentrum Brussel en de gemeenten nauw samen. Met een kwaliteitsvol programma willen ze zo veel mogelijk ouders en scholen bereiken. In 2011 openden al 49 scholen in elf gemeenten hun deur voor ouders uit de buurt. In 2012 verbreedt en verdiept de VGC het project, opdat er nog meer scholen deelnemen en zodat de acties van de gemeenten nog beter op elkaar afgestemd worden.

Wilt u meer informatie?

<http://onderwijscentrum.vgc.be>
www.samennaarschoolindebuurt.be

INTERVIEW MET MAÏTE ROMAND EN HUGUES DE KEYZER

Met het project 'Samen naar School in de Buurt' wil de VGC ouders met elkaar in contact brengen en hen aanzetten om hun kinderen in te schrijven in een school in de buurt van waar ze wonen. Buurtscholen bieden immers heel wat voordelen. Dat vinden ook Maïte Romand en Hugues De Keyzer. Zij zijn op zoek naar een geschikte school in de buurt voor hun dochtertje Ludivine, 16 maanden, en ze namen deel aan 'Samen naar School in de Buurt'.

Op een grijze zaterdag in januari word ik hartelijk ontvangen in de gezellige woonkamer van het jonge gezin in Ganshoren. Bedoeling was een dubbelinterview, maar dat was niet naar de zin van de kleine Ludivine die zich geregeld laat horen, zodat het vooral Maïte is die het woord voert over hun ervaringen met het project 'Samen naar School'.

'We zoeken een school in de buurt, in Ganshoren of in Jette. We hebben geen auto en zijn aangewezen op het openbaar vervoer, of we gaan met de fiets of te voet. Daarnaast is er nog een andere reden waarom we heel bewust een buurtschool zoeken: als Ludivine groter wordt, zal ze vriendjes in de

legt Maïte uit. 'Op een affiche op een schoolgebouw hier in de buurt zagen we publiciteit voor de website. Op die site hebben we zo'n beetje van alles gelezen, ook over het Samen naar School-project. Zo lazen we dat we via dit project verschillende scholen konden gaan bezoeken.'

hadden hun kinderen ingeschreven in een school in Molenbeek, in de buurt van waar ze wonen. En wat zij daarover vertelden, was heel boeiend. Zij hadden een visie waar ik zelf nog niet echt had bij stilgestaan: als er veel anderstalige kinderen in een klas zitten, kinderen die geen of weinig Nederlands kennen, dan kan je dat eigenlijk ook als een meerwaarde beschouwen. Kinderen leren zich daardoor immers op een andere manier uitdrukken, ze

'Ergens heb ik wel de vrees dat het niveau naar beneden gaat als er te weinig Nederlandstaligen in een klas zijn,' nuanceert Maïte. 'Want als je eerst nog de taal moet leren aan een kind, dan kan je andere dingen niet leren. Maar dat is een moeilijk debat.' 'De getuigenis van die twee ouders tijdens de info-avond gaf ons in elk geval ook zin om Ludivine naar zo'n school te laten gaan. Want als alle Nederlandstaligen hun kinderen buiten Brussel

Maïte Romand en Hugues De Keyzer, met hun dochtertje Ludivine

Voordelen van een buurtschool

'We hebben altijd al in Brussel gewoond,' vertelt Maïte. 'Hugues komt van het zuiden van Brussel, en ik heb altijd hier vlakbij, in Jette, gewoond. We wilden sowieso in Brussel wonen. Hier in Ganshoren zijn de huizen over het algemeen iets goedkoper dan in sommige andere gemeenten en bovendien is er veel groen aan deze kant van Brussel.'

Binnenkort gaat Ludivine naar de kleuterschool. Waar, in welke gemeente, zoeken jullie een school voor haar?

buurt hebben en zal ze altijd gemakkelijk met haar vriendjes kunnen spelen. Ik heb het ook altijd zo gekend, toen ik klein was. Mijn school lag slechts een straat verder en al mijn vrienden woonden in de buurt, dat was heel tof. Verder hechten we uiteraard ook belang aan het project van een school, en daarom willen we graag scholen bezoeken en met leerkrachten en directies praten.'

Getuigenissen van andere ouders

'We hebben 'Samen naar School in de Buurt' leren kennen via de website www.inschrijveninbrussel.be,

Voordat ouders scholen bezochten, werden er eerst informatie-avonden georganiseerd. Wat waren de ervaringen van Maïte en Hugues tijdens deze info-avonden?

'Op de info-avond waren de scholen van hier in de buurt aanwezig, de directeurs en de leerkrachten, de kleuterleidsters. We konden met hen praten, ze hadden folders mee, een schoolreglement, foto's. En het was mogelijk om over het project van de school te praten. Daarnaast waren er ook veel ouders.'

'Erg interessant vond ik de getuigenis van twee vaders uit Sint-Jans-Molenbeek,' gaat Maïte verder. 'Zij

“ Ik zou ook niet willen dat mijn kind in een school, in een klas terecht komt die geen weerspiegeling is van het Brusselse straatbeeld. Ik vind het juist interessant, die mengeling.

moeten een andere manier vinden om te communiceren. Die vaders hebben dat tijdens die info-avond heel goed uitgelegd, en ik vond hun visie wel interessant. Ik had het nooit op die manier bekeken.'

'Veel hangt natuurlijk ook af van de kleuterleidsters of de leerkrachten,' voegt ze eraan toe, 'zij moeten het beste uit de klas halen.'

Melting pot

'De twee vaders die kwamen vertellen, hadden het verder ook over de gemengde klasgroepen: er zitten hoe dan ook veel allochtone kinderen in die klasjes. En ook daarom is het interessant om je kinderen daar naar school te laten gaan: Brussel is nu eenmaal zo, een melting pot van verschillende culturen. Ik zou ook niet willen dat mijn kind in een school, in een klas terecht komt die geen weerspiegeling is van het Brusselse straatbeeld. Ik vind het juist interessant, die mengeling.'

naar school sturen, dan is dat ook geen oplossing. Er moeten terug ouders beginnen met hun kind naar een buurtschool te sturen, zelfs als hun kind in het begin misschien maar het enige Nederlandstalige kind is. Andere Nederlandstalige ouders zullen volgen.'

Op schoolbezoek

U bezocht verschillende scholen. Zou u die ook bezocht hebben als u niet had meegedaan met het project 'Samen naar School'?

'Er zijn een paar scholen die we ook zouden bezocht hebben zonder het project,' vertelt Maïte. 'Maar daarnaast zijn er zeker andere scholen die we niet bezocht zouden hebben, als het niet via het project mogelijk was geweest, omdat we op voorhand al dachten dat het toch niet zo'n geschikte school zou zijn.'

© Lander Loockx

SAMEN NAAR SCHOOL IN DE BUURT

VGC helpt jongeren en schoolverlaters op weg naar werk

Jongeren en schoolverlaters hebben het tijdens hun zoektocht naar werk niet altijd gemakkelijk. De VGC wil hun kansen op werk verhogen. Dat doet ze met drie initiatieven: de opleidingsprojecten van 'New Deal', de Alliantie Werkgelegenheid-Milieu, en het project 'Discover your talent'.

New Deal

Tewerkstelling, opleiding en onderwijs zijn grote uitdagingen voor Brussel. Om die het hoofd te bieden, staken de sociale partners in het voorjaar van 2011 de koppen bij elkaar. Ze onderhandelden over een Pact voor Duurzame Stedelijke Groei (PDSC). Op 31 maart 2011 keurde de Brusselse Regering de tekst goed. De minister-president en de minister van Leefmilieu en Economie tekenden deze 'New Deal', en betrokken hierbij de Gemeenschapscommissies, de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap.

Het Brussels Gewest stimuleert de ontwikkeling van vormings- en onderwijsactiviteiten die leiden naar werk. Hiervoor legt het 2,65 miljoen euro opzij. 80% daarvan gaat naar Franstalige en 20% naar Nederlandstalige nieuwe beroepsopleidingsprojecten. Voor die laatste kreeg de VGC de regierol. Die vervult ze samen met Tracé Brussel, en in overleg met de VDAB/RDB en ACTIRIS.

Eind 2011 kregen zeven Nederlandstalige projecten voor Brusselse werkzoekenden groen licht. Eentje schenkt de leertijd van schoolplichtige jongeren extra aandacht. SYNTRA Brussel werkt dit plan uit en mikt op 25 extra jongeren onder leercontract. De andere zes opleidingsprojecten zijn:

- wegebouw
- technisch onderhoudarbeider
- snack- en tearoommedewerker
- IT-programmeur
- vooropleiding preventie en veiligheid
- basisopleiding bouw

Met deze beroepsopleidingen wil New Deal 144 werkzoekenden bereiken, om er zo veel mogelijk van aan het werk te zetten of om hen aan een kwalificerende vervolgopleiding te laten beginnen. Liefst 530.000 euro kwam in 2011 vrij voor de realisatie van deze projecten. Hierin zitten ook eenmalige investeringskosten, zoals die voor de opleiding wegebouw.

De opvolging van de projecten gebeurt door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de VGC. Hun nauwe partners zijn vzw Tracé Brussel, de VDAB en ACTIRIS, het Huis van het Nederlands en uiteraard de uitvoerende partners: JES, Groep Intro, Intec Brussel en SYNTRA Brussel. De Brusselse Regering rekent hier op een jarenlang partnerschap.

Alliantie Werkgelegenheid-Milieu

Brussel telt ongeveer 25.500 bouwvakkers – werknemers en zelfstandigen (cijfers uit 2009). Dat aantal zal alleen maar stijgen. Want wie in de bouw aan de slag gaat, komt in een toekomstgerichte sector terecht. Het concept van

de Alliantie Werkgelegenheid-Leefmilieu vertrekt vanuit de vaststelling dat de milieu-uitdagingen een geweldige bron voor jobs en economische ontwikkeling vormen. De Brusselse Regering gaf daarom bij het begin van de legislatuur het startschot voor de eerste as 'duurzaam bouwen' van de Alliantie Werkgelegenheid-Leefmilieu.

Ze brengt daarbij verschillende partners samen om de handen in elkaar te slaan:

- beroepsfederaties
- vakbonden
- ambtenaren van leefmilieu, werkgelegenheid, economische heropleving, opleiding, onderzoek
- de spelers uit de verenigingssector

De Alliantie vormt op haar beurt een van de vijf pijlers van het Stedelijk Groeipact (New Deal) dat erop gericht is de toegang tot een fatsoenlijke baan voor Brusselaars te bevorderen, vooral voor jongeren.

Ook met de Brusselse scholen wil de Alliantie nauw samenwerken. Als ze een bouwopleiding geven, dan kunnen ze rekenen op pedagogisch materiaal om duurzaam bouwen op te nemen in hun lessenpakket. Zo garanderen ze kwaliteitsvol onderwijs.

Bieden de Nederlandstalige scholen nog geen opleiding in duurzaam bouwen aan? Dan wil de Alliantie de verantwoordelijken en leerkrachten ertoe brengen dat te doen. Met de nodige steun stimuleert ze hen om een kwaliteitsaanbod uit te werken. Dat doet ze door samen te werken met andere opleidingspartners en ondernemers die actief zijn in duurzaam bouwen, bijvoorbeeld via bedrijfs- of werfbezoeken, maar ook door de scholen aan te moedigen om stageplaatsen te zoeken. Zo krijgen hun leerlingen de kans om werkervaring op te doen bij ondernemingen die duurzaam bouwen.

Tracé Brussel zet haar schouders onder dit project, en werkt hiervoor samen met vzw GREEN. Die coördineerde al eerder een onderwijsproject rond duurzaam bouwen. De begeleiding gebeurt onder andere door vertegenwoordigers van Leefmilieu Brussel en de algemene directie Onderwijs en Vorming van de VGC.

'Discover your talent' – vzw MAKS

De werking van 'Discover your talent' maakt deel uit van Kurasaw Tewerkstelling – een project van vzw Media Aktie Kuregem-Stad vzw (MAKS). Die wil werkzoekende kansengroepen helpen in hun zoektocht naar werk en hun tewerkstellingskansen verhogen door hen individueel of in groep te begeleiden. Met activiteiten en cursussen wil ze hen vaardigheden, attitudes en kennis bijbrengen zodat ze gemakkelijker een job van lange duur vinden.

ACTIRIS erkent Kurasaw Tewerkstelling als Atelier Actief Zoeken naar Werk. Met het project 'Discover your talent' begeleidt het jonge werkzoekenden tussen 18 en 25 jaar tijdens

Maks vzw

hun zoektocht naar werk. Vrijwilligers uit de bedrijfswereld begeleiden de activiteiten:

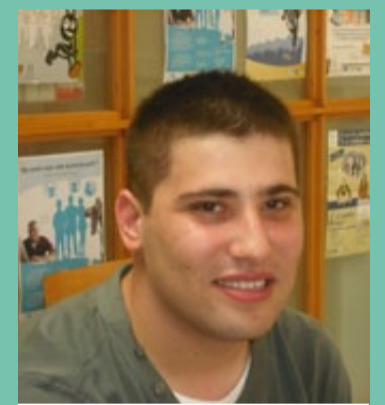
- Ze trainen de werkzoekenden in de opmaak van een cv.
- Op de 'Discover your talent-day' krijgen honderd jongeren een dag training om hun sollicitatievaardigheden te versterken.
- Tijdens een mentorship-programma spenderen de vrijwilliger en de jongere tien uur samen. Ze werken aan een actieplan voor een job. Mist de jongere de juiste ingesteldheid om

te gaan werken? Of de nodige competenties? Dan start hij met de vrijwilliger een actieplan om de studies, school of opleiding te hervatten. De trajectbegeleider is in dit proces altijd op de hoogte.

Parallel aan dit programma kunnen jongeren instappen in een portfolio-project. Dat stimuleert hen om een korte promotiefilm te maken over hun eigen competenties, hun talenten en zwakke punten en over wat ze verwachten van een job.

DEELNEMERS VAN DE 'DISCOVER YOUR TALENT-DAY' GETUIGEN

'Mijn leven is veranderd sinds de discover your talent-dag. Mijn zelfvertrouwen is beter omdat ik een aantal dingen heb geleerd om werk te zoeken. Ik heb ook Kurasaw ontdekt, dat me heeft geholpen om mijn huidige job te vinden. De sfeer was goed op de dag. Ik voelde me niet meer alleen. Ik zag dat veel andere jongeren ook niet wisten wat te doen om een job te vinden: op je look letten, een goed CV maken en het interview voorbereiden. Op school leer je zulke dingen niet. Dat heb ik die dag geleerd.'

Mustafa Ergunes

'Ik wist echt niet wat ik kon verwachten van de discover your talent-dag. Eerst en vooral werd ik verrast door de plek van het evenement: de kelders van Kuregem, overweldigend. De thema's waren interessant en belangrijk als je werkt zoekt. Iedereen kreeg die dag voldoende aandacht. Ik kreeg waardering van belangrijke mensen, zoals advocaten. De dag was goed georganiseerd en ik heb geen minuut verloren. Dank aan de ploeg die dit organiseerde.'

Nourra Kissi

'Ik vond de dag leuk, ik heb van alles geleerd om werk te vinden. Ik vond het belangrijk dat getuigen vertelden wat ze deden op hun werk en hoe ze een job hadden gevonden. Maar het belangrijkste voor mij was, dat ik leerde hoe een interview voeren. Dit is mijn zwakke punt, ik kan mezelf niet verkopen en druk me moeilijk uit. Er is nog werk aan de winkel maar door deze dag is er minder stress. Iedereen was sympathiek en ik voelde me er op mijn gemak.'

Mikail Gul

Foto's en getuigenissen: Maks vzw

Als u op schoolbezoek ging, kwam hetgeen wat u daar zag overeen met wat u verwacht had?

'Ja, in de meeste gevallen wel. Er was wel een school waar we heel hoge verwachtingen van hadden, waarvan we dachten dat het er super zou zijn. Maar bij het bezoek bleek dat er werken aan de gang waren: de lokalen zijn erg klein, de kinderen zitten er dicht opeen. De directrice was echter heel gemotiveerd, ze heeft bijvoorbeeld veel verteld over de projecten, dus zij heeft het eigenlijk weer helemaal rechtgetrokken. Dat is een van de scholen waar we Ludivine graag naartoe zouden willen sturen. De klassen zijn nu wel klein, maar dat gaat nog veranderen. De directrice heeft ons door haar enthousiasme echt overtuigd.'

Was het een meerwaarde dat u die schoolbezoeken samen met andere ouders kon doen of maakte dat voor u niet zoveel uit?

'Ja, we hebben er we met andere ouders gepraat en we zagen regelmatig ouders terug tijdens de verschillende schoolbezoeken, dat was tof. Het is zeer nuttig om schoolbezoeken te doen samen met andere ouders, want andere mensen stellen soms vragen waar je zelf niet aan denkt en die erg interessant zijn. Binnenkort zijn er ook terugkomavonden, daar gaan we zeker naartoe. We hopen er de andere ouders terug te zien, die we tijdens de schoolbezoeken ontmoet hebben, om te horen welke school zij gekozen hebben en waarom.'

TAAL ALS RODE DRAAD

Beter taalgevoel met Brusselse Boekbaby's

Baby's houden van boeken. Dat wisten de Brusselse consultatiebureaus al langer. Daarom introduceerden ze Boekbaby's mét hun eigen boekenmeubel. Dankzij een unieke samenwerking loopt dit project gesmeerd.

Het project 'Boekbaby's' bundelt alle initiatieven die het lezen voor kinderen van nul tot drie jaar bevorderen. Het is geïnspireerd op het Engelse 'Bookstart'. Stichting Lezen adopteerde dit idee en doopte de Belgische variant om tot 'Boekbaby's'. De VGC nam het initiatief om het te introduceren in de Brusselse consultatiebureaus voor het jonge kind. Elk bureau kreeg daarbij zijn eigen boekenhoekje met een speciaal ontworpen boekenmeubel.

Groeien in taal

Brussel telt 22 Nederlandstalige consultatiebureaus voor het jonge kind. Om hen in deze meertalige en veelkleurige stad te ondersteunen in hun omgang met taal, startte de VGC met een taalbewustmakingsproject: 'Groeien in taal'. Ouders worden bewust gemaakt van de wisselwerking tussen thuistaal en schooltaal en gestimuleerd om zélf Nederlands te leren. Het Huis van het Nederlands Brussel werkte hiervoor een begeleidingsmodel uit, in opdracht van de VGC. Dat introduceert ze in de Brus-

selse consultatiebureaus. Een van de acties is het werken met babyboekjes. Die zijn ook voor de taalontwikkeling van onschatbaar belang. Worden kinderen verwend met boeken, liedjes, versjes en verhalen? Dan leren ze veel nieuwe woorden en zinnen. Ze geraken ook vertrouwd met boekentaal én kunnen sneller lezen. Samen in een boekje kijken, staat trouwens garant voor levenslange herinneringen aan warmte en geborgenheid.

Unieke samenwerking

Maar niet iedereen heeft die gewoonte. Een consultatiebureau is daarom de uitgelezen plek om Boekbaby's te promoten. Ook Streekgericht Bibliotheekbeleid Brussel (SBB) stapte in het project. Zo ontstond er een unieke samenwerking. De bibliotheken bezorgden de consultatiebureaus via SBB een wisselende collectie babyboekjes. En de vrijwillige medewerkers stonden klaar als plaatselijke aanspreekpunten. In de beginfase leverde het SBB de boekjes in een 'Curverbox'. Het moest praktischer en attractiever. Brussels vormgever-schrijver Jeroen 'Joenes' Verschuren bracht soelaas. Hij maakte al meubeltjes en speeltuigen voor Baboes en voor kinderdagverblijf Elmer. Voor de consultatiebureaus creëerde hij een aantrekkelijk kinderboekenmeubeltje. Medewerkers in het opleidingsproject 'Klimop' van de vzw Atelier Groot Eiland produceerden de

boekenmeubels. Hierin komen de boeken wél mooi en efficiënt tot hun recht en het meubel bakent het boekenhoekje ook duidelijk af.

Voorstelling boekenmeubel

Het boekenmeubel is een houten constructie met afgeronde hoeken. Het staat op wieltjes en bestaat uit twee delen. In de onderbak zitten draai-deurtjes die de nieuwsgierigheid van het kind prikkelen. Of waarmee ze een 'kiekeboespelletje' spelen: deurtje open en toe. In de bovenbak zitten twee kleinere uitneembare boekenbakken. De bovenbak kan op zijn kant zelfs dienst doen als een 'kamishibai' – een Japans voorleestheater in miniatuur. Het boekenmeubel presenteert de boeken op verschillende manieren.

De presentatie van het boekenmeubel vond plaats op 19 november 2011 tijdens de ontmoetingsdag voor vrijwilligers van de Brusselse consultatiebureaus. Als aanvulling stond ook een interactieve 'kamishibai'-workshop op het programma.

De boekenmeubels staan nu in de consultatiebureaus. Het SBB zorgt er samen met de plaatselijke bibliotheken voor dat ze gevuld raken met babyboeken, samen met praktische tips in liefst zes talen voor anderstalige ouders.

Spreekt deze ervaring u aan?

En hebt u zin om op regelmatige basis te komen voorlezen? Of ziet u het wel zitten om als vrijwilliger een bepaalde taalactiviteit te begeleiden in het consultatiebureau? Geef onze contactpersoon Fien Rogghe dan een seintje op: 02 563 03 71 of via fien.rogghe@vgc.be. Samen met u kijkt ze naar de mogelijkheden.

INTERVIEW MET JEROEN VERSCHUREN, ONTWERPER VAN HET BO

Eind 2011 kregen alle Brusselse consultatiebureaus voor het jonge kind een handig 'boekenmeubel' van de VGC, om hun boekenhoekje aantrekkelijker en speelser te maken voor de kinderen en ouders die er langskomen. Het boekenmeubel is een houten constructie die in eerste instantie dient om boeken in te zetten, maar ook nog een aantal andere functies heeft. Wij gingen praten met Jeroen 'Joenes' Verschuren, Brussels vormgever-schrijver, die dit niet-alledaagse meubel ontwierp.

Potjes en pannen

'Dit boekenmeubel is eigenlijk het resultaat van een lang proces dat al in 2010 begon,' vertelt Jeroen. 'Het Huis van het Nederlands en de bibliotheek contacteerden mij met de vraag om een 'boekenmeubel' te ontwerpen. De opdracht was niet evident: het moest een meubel zijn voor kleine kinderen maar het waren vooral de vrijwilligers van de consultatiebureaus voor het jonge kind die ermee om moesten gaan. Het moest verplaatsbaar zijn maar ook heel stabiel. Dat zijn dingen die elkaar tegenspreken, zeker als het over een meubel gaat. Het was lang zoeken: wat willen we dan, wat moet het precies zijn? Uiteindelijk is het een heel tof meubel geworden. Voor mij persoonlijk had het nog wat speelser mogen, met nog wat meer spel materiaal erin verwerkt, en wat minder functioneel een boekenmeubel. Maar dat zijn dan mijn persoonlijke voorkeuren.'

Jeroen Verschuren

Welke elementen maken dit meubel nu tot een kindvriendelijk meubel?

'Ik denk dat het hem zit in het feit dat kinderen ermee kunnen spelen, dat ze er iets mee kunnen doen. Volgens mij is dat heel belangrijk bij interieurs of meubels voor kinderen, dat kinderen er iets mee kunnen en vooral ook mogen *doen*. Ik heb zelf kinderen die niets liever doen dan de keukenkasten opentrekken, potjes en pannen eruit halen en ze er weer in stoppen. Dat is wat kinderen aantrekt, niet een lachend clowngezichtje of een vogeltje op een meubel. Kinderen willen er iets mee doen en moeten ook de ruimte

krijgen om dat te kunnen. Ik hoop dat het met dit meubel gelukt is. Het is ook de bedoeling dat de kinderen door het meubel kruipen bijvoorbeeld. Dit moet dan ook wel gestimuleerd worden door de begeleiders.'

Ecologisch en multifunctioneel

Je meubels zijn kindvriendelijk, veilig, bereikbaar. Maar wat opvalt: ze zijn ook altijd uitgevoerd in blank hout, en niet in de felle kleuren die normaal gezien gebruikt worden voor kindermeubels. Is daar een speciale reden voor?

'Deze keuze is voor een stuk gemaakt om ecologische redenen,' legt Jeroen uit. 'Gelakte of geschilderde meubels zijn ofwel heel degelijk maar dan is de lak of de verf die gebruikt wordt vaak giftig. Ofwel is de verf niet giftig, maar dan is het doorgaans niet zo degelijk en gaat de verf of lak er nogal gemakkelijk af. Daarom opteer ik ervoor om de meubels niet af te werken. Er moet natuurlijk wel een minimum aan afwerking zijn. Mijn meubels krijgen als afwerking een natuurlijke olie die niet giftig is maar wel heel degelijk.'

'Ik vind het ook niet nodig om met heel schreeuwerige of drukke kleuren te werken,' gaat hij verder. 'Er mogen kleuraccenten zijn maar kinderen vinden een meubel niet zomaar leuker omdat het felle kleuren heeft. Het feit dat ze er iets mee mogen doen is belangrijker en spreekt hen meer aan.'

Naast het opbergen en presenteren van boeken heeft het boekenmeubel nog andere functies. Welke?

'Het boekenmeubel kan dienst doen als poppenkast,' legt Jeroen uit, 'meer bepaald als kamishibai. In de onderkant van de bak zit een kamishibai-theater waardoor je een theaterstukje kan aanbieden aan de kinderen. De kinderen kunnen ook echt spelen met het meubel zelf: de deurtjes kunnen erop en eraf gehaald worden en ook de bakken waar de boeken inzitten, zijn spelelementen: ze kunnen erop klimmen, in kruipen ...'

“ Volgens mij is dat heel belangrijk bij interieurs of meubels voor kinderen, dat kinderen er iets mee kunnen en vooral ook mogen *doen*. Ik heb zelf kinderen die niets liever doen dan de keukenkasten opentrekken, potjes en pannen eruit halen en ze er weer in stoppen.

Wat zijn voor jou de grootste troeven van dit meubel?

'De combinatie van al die dingen, dat het gelukt is om die allemaal bij elkaar te brengen: het feit dat kinderen met het meubel kunnen spelen en het feit dat er boeken in kunnen opgeborgen

OPROEP VOORLEESVRIJWILLIGERS

Krijgt u het warm van stralende oogjes? En van wijd opengesperde monden? Ondervind hoe zelfs de jongste baby's van boeken houden en kunnen genieten van de klank van uw stem, het ritme, de intonatie en uw aandacht. Kijk hoe ze knisper- en badboekjes betasten en stoffen boekjes zelfs proeven. Observeer hun fascinatie voor

felle kleuren en geometrische figuren. Kortom: zie ze experimenteren. Zijn ze ongeveer een jaar oud? Dan zijn ze geïnteresseerd in kartonnen boekjes. Felle kleuren, flapjes en eenvoudige afbeeldingen van dagelijkse dingen zijn ideaal. U vertelt wat u ziet, bootst geluiden na en speelt in op de reacties van het kind. Dat begrijpt al veel meer dan het zegt. Vanaf twee jaar geniet het van eenvoudige, herkenbare verhalen die een tikkeltje grappig of ondegend zijn.

BOEKENMEUBEL

worden. De combinatie van het functionele en het veilige aspect. Ook het feit dat het uitdaagt om er verder mee te gaan en verder te zoeken: ik heb er een aantal dingen ingestoken, het is de bedoeling dat de mensen er nog meer gaan uithalen. Ik heb de aanzet gegeven. Ik denk dat dat het grote voordeel is: het is multifunctioneel en je kan er misschien nog veel meer mee dan dat ik bedacht heb.'

Trend: aandacht voor kinderen in interieur

Met dit boekenmeubel ben je niet aan je proefstuk toe. Welke andere (kindvriendelijke) meubels heb je al ontworpen, en waar zijn die in gebruik?

'Ik heb ze nog niet echt geteld omdat de dingen die ik doe heel verschillend zijn. Dit is nu een heel specifiek kinder- en boekenmeubel. Een groter project dat ik hiervoor heb gedaan was de samenwerking met Baboes, dat is meer een totaalproject: een interieur met speeltuigen en keuken. In Antwerpen heb ik ook voor een kinderdagverblijf een interieur ontworpen. Naast al dit kinderwerk ben ik ook met eigen ontwerp, eigen meubels bezig. Ik werk veel met patchwork en afvalmateriaal.

Verder heb ik een vraag gekregen voor een kindercaf . Dit is meer een commercieel gegeven, een café dat heel kindvriendelijk zou moeten zijn. Dit is trouwens een fenomeen dat meer en meer voorkomt: dat er aandacht is voor kinderen in interieur en dat kinderen de ruimte krijgen om te spelen. Daarnaast zijn er nog wat ideeën voor projecten lopende in verschillende steden maar het is voorlopig nog wat afwachten.'

Uit de hand gelopen hobby

Je hebt zelf kinderen. Ontwerp je ook voor hen eigen meubels? Haal je hier inspiratie uit?

'Ik heb twee kinderen,' vertelt Jeroen. 'Daar is het eigenlijk allemaal mee begonnen. Ik heb een aantal jaren geleden voor mijn oudste zoon een keukentje in mekaar getimmerd. Ik was toen helemaal niet met houtbewerking bezig maar het was wel heel leuk om te doen. Stilletjes aan werd het een hobby. Ik maakte ook meubeltjes voor andere kinderen en petekinderen. Het is een uit de hand gelopen hobby geworden. Mijn kinderen mogen mijn dingen uittesten. Ze vinden dat heel leuk maar ook wel vervelend als de meubels weer weg moeten. Het is misschien wat te lang geleden dat ik nog eens iets voor hen heb gemaakt. Dat is het nadeel van hobby's die uit de hand lopen.'

Voor meer informatie over het werk van Jeroen 'Joenes' Verschuren: www.joenes.be

'Proper Nederlands' in de schoonmaaksector

Spreekt uw schoonmaakkploeg weinig of geen Nederlands? Een stroeve communicatie kan leiden tot misverstanden. Het Huis van het Nederlands en de schoonmaaksector staken de handen uit de mouwen en ontwierpen een hulpmiddel voor schoonmakers en hun klanten: 'Proper Nederlands'.

'Ik heb vandaag het vergaderlokaal niet kunnen schoonmaken. Het was de hele tijd bezet.' Hoe vertelt u dat als anderstalige schoonmaker of schoonmaakster aan een gebouwverantwoordelijke, als u nauwelijks Nederlands spreekt?

'Kunt u vandaag de keukenkasten een extra beurt geven?' Dat is een eenvoudige opdracht voor een schoonmaakhulp. Maar wat als ze geen Nederlands begrijpt?

Transparante communicatie

Uw schoonmaker hoeft niet tweetalig te zijn, zolang alles maar goed schoongemaakt wordt? Dat klopt. Maar als u en uw schoonmaakhulp elkaar niet verstaan, dan geeft dat misverstanden. En die wil het Huis van het Nederlands Brussel samen met de schoonmaaksector voorkomen. Dat doen ze met 'Proper Nederlands', een project voor schoonmakers met weinig of geen kennis van het Nederlands -  n hun Nederlandstalige klanten.

Drievoudige ondersteuning

Het pakket van 'Proper Nederlands' bestaat uit een boekje, een dvd en een vorming op maat. De focus ligt altijd op levensechte situaties. Zo sluit de inhoud nauw aan bij het dagelijkse leven en herkent de gebruiker zichzelf gemakkelijk.

Het boekje is volledig Nederlandstalig en ondersteunt de schoonmakers in hun communicatie met de klant. Het bevat standaardzinnen, overzichtsprenten en woordenschat die ze gemakkelijk begrijpen dankzij foto's.

De dvd toont goede  n foute reacties in de communicatie tussen klant en schoonmaakhulp. Na de filmpjes kan de schoonmaker de sleutelzinnen herbeluisteren via een audio-fragment.

Een vorming van 35 uur stoomt de schoonmakers klaar voor hun beroep. Ze oefenen er met de dvd en met het boekje Nederlands, dat ze gebruiken op de werkvloer. De VDAB geeft vormingen in Vlaanderen en Brussel. Het

Huis van het Nederlands biedt de startmodule in een contacttaal aan.

Voor alle duidelijkheid: 'Proper Nederlands' is geen taal cursus, maar wil w l de communicatie tussen schoonmaakhulp en klant vergemakkelijken.

Hoe bestellen?

- Het boekje met dvd bestelt u via info@huisnederlandsbrussel.be of 02 501 66 60. U betaalt per exemplaar 15 euro + verzendingskosten.
- Via taaladvies@huisnederlandsbrussel.be bestelt u een basisvorming van 3 uur in een contacttaal. U betaalt dan 225 euro voor de vorming en 7 euro per boekje met dvd.

- De sectorfondsen van de klassieke schoonmaak en de dienstenchequebedrijven subsidiëren de opleiding (basisvorming van 3 uur + 32 uur taallessen door VDAB). Bestelt u een cursus? Dan zijn de boekjes voor de deelnemers gratis.

Contact

Huis van het Nederlands Brussel team taaladvies
taaladvies@huisnederlandsbrussel.be
02 501 66 74

De VGC subsidieert de werking van het Huis van het Nederlands Brussel en het project 'Proper Nederlands'.

Nederlands voor ouders

Uit cijfers van 2010 blijkt dat de ouders van twee op de drie kinderen uit het Brussels Nederlandstalig onderwijs zelf niet Nederlandstalig zijn. Dit maakt het voor veel leerkrachten en directies moeilijk om boodschappen over de school en over het kind aan de ouders door te geven. Ook voor ouders is het soms moeilijk om de brieven van de school te begrijpen. Men merkt dat veel ouders Nederlands willen leren of oefenen, maar niet altijd weten waar ze daarvoor terecht kunnen.

Hulp voor ouders en de school

Het Huis van het Nederlands werkte het initiatief 'Nederlands voor ouders' uit, samen met het Onderwijscentrum Brussel en Voorrangsbeleid Brussel. Zo wil het tegemoetkomen aan de noden van de ouders  n de school. Het initiatief bestaat uit twee delen: de ouders krijgen tijdens infosessies uitleg over het aanbod om Nederlands te leren, en de leerkrachten en directies krijgen een vorming over duidelijk taalgebruik - schriftelijk en mondeling.

Leerrijke kalender

Een van de hulpmiddelen die voor de ouders werd ontworpen, is een kalen-

der met tekeningen en stickers. Staat er een oudercontact, sport- of 'fruitdag' op het programma? Dan springt die meteen in het oog. Voor de ouders is het tegelijk een handige manier om enkele woordjes Nederlands te leren.

Nederlands binnen en buiten de school

Met deze en andere initiatieven wil de VGC de samenwerking tussen de verschillende partners stimuleren en hen zo goed mogelijk ondersteunen. Het wil ouders maximaal kansen bieden en hen op weg helpen om het Nederlands een plaats te geven in hun leven. Hun kinderen ervaren het dan niet alleen als schooltaal, maar ook als een taal die hun ouders belangrijk vinden.

TAAL ALS RODE DRAAD

Taalcoaching in de centra 'leren en werken'

De VGC besteedt veel aandacht aan het taalbeleid in scholen en focust hier op leerkrachten in het deeltijds onderwijs. Het project 'taalcoaching' geeft hen extra steun.

De sector 'opleiding en werk' houdt zich al langer bezig met taalbeleid. Hij stuurt methodieken permanent bij en verfijnt ze. Ook het deeltijds on-

derwijs schenkt taalbeleid bijzondere aandacht. Want zowel 'Opleiding en Werk', als het deeltijds onderwijs beschouwen taalvaardigheid als een volwaardige competentie voor de sociale en professionele ontwikkeling van hun leerlingen.

Daarom ontwikkelde het Huis van het Nederlands het model 'taalcoaching' voor de centra 'leren en werken'. Hiervoor baseerde het zich op de expertise van een proefproject dat liep in Projec-

tencentrum Don Bosco en zijn afdeling voor deeltijds onderwijs.

Taalcoaching voor leerkrachten en begeleiders

Wat houdt taalcoaching precies in? Vanaf het schooljaar 2011-2012 komen voltijdse coaches naar het deeltijds onderwijs. Ze werken er volgens het principe van 'tweedelijnscoaching' of 'train the trainer'. Het zijn dus de

leerkrachten en begeleiders op de werkvloer die ondersteuning krijgen – niet zozeer de individuele leerlingen. De taalcoach heeft wel contact met de jongeren, want in zijn rol van coach houdt hij rekening met de vooruitgang van hun taalvaardigheid.

Vooral deeltijds onderwijs

De taalcoaches werken voor de twee Brusselse brugprojectaanbieders – vzw

T-impact en vzw Projectencentrum Don Bosco. Ze vormen een team met de begeleiders van het Huis van het Nederlands Brussel. Zo bereiken ze ook andere centra 'leren en werken'. Ze coachen vooral de leerkrachten en begeleiders van drie Brusselse centra voor deeltijds onderwijs en die van de twee brugprojectaanbieders. Later kan de focus nog verschuiven naar taalondersteuning bij voortrajecten, persoonlijke ontwikkelingstrajecten en leertijd.

Conversatietafel bij Randstad Group Belgium

Conversatietafels in bedrijven voor vlotter Nederlands

Hoe motiveren we anderstalige werknemers om Nederlands te spreken? Dat vroegen de vzw Bru-taal en de vzw Huis van het Nederlands zich af. Samen richtten ze 'Bedrijvig Nederlands' op en ontwikkelden ze geslaagde conversatietafels in bedrijven.

De kernactiviteit van de vzw Bru-taal bestaat uit de begeleiding van conversatietafels in verschillende contexten en de ondersteuning van Nederlandstalige vrijwilligers die daarin een rol spelen.

De specialiteit van de vzw Huis van het Nederlands Brussel is bedrijven en or-

ganisaties begeleiden bij de ontwikkeling en uitvoering van hun taalbeleid.

Voeg de expertise van beide organisaties samen en u krijgt 'Bedrijvig Nederlands'. Dat wil een algemeen concept ontwikkelen voor conversatietafels in bedrijven en organisaties, en zo de gesprekken kaderen in een breder, weldoordacht en gedragen taalbeleid.

Aan tafel

Midden 2011 startte het project. Sindsdien schreven vijf organisaties zich in voor een conversatie in bedrijfscontext. In vier van de vijf bedrijven

startten de conversatietafels al: ABVV Brussel, hypermarkt Cora Anderlecht, Hogeschool-Universiteit Brussel en Randstad Group Belgium, Brussel.

Werknemers uit verschillende werkomgevingen nemen deel aan de conversatietafels. Die geven hen de kans om Nederlands te oefenen, op een laagdrempelige manier én met hun Nederlandstalige collega's. De reacties zijn heel positief en de resultaten zijn merkbaar. De anderstalige werknemer durft zijn Nederlandstalige klant gemakkelijker aanspreken en collega's schakelen veel vlotter over naar het Nederlands tijdens informele gesprekken.

“Voor wie regelmatig oefent, verlaagt de drempel om Nederlands te spreken. Een essentiële stap dus om vertrouwen te winnen. De aanwezigheid van Nederlandstalige collega's speelt hierbij een grote rol. Ook de sociale dimensie is een pluspunt. De collega's leren elkaar zo veel beter kennen.”

Geert Nollet – directeur Cora Anderlecht

Centrum voor Leerlingenbegeleiding VGC krijgt nieuwe website

Het CLB van de VGC werkt hard om alle leerlingen die het moeilijk hebben, zo goed mogelijk te ondersteunen. Samen met zijn partners zorgt het voor een naadloos zorgcontinuüm. Die taak is niet altijd even gemakkelijk. Maar dat creëert net een uitdaging voor alle medewerkers én partners. Op zijn nieuwe website wil het CLB de band met hen aanhalen.

Zoals elk CLB werkt ook dat van de VGC rond het welbevinden van iedere leerling. Het schenkt bijzondere aandacht aan kinderen en jongeren met een grote kans op beperking of uitsluiting in hun leer- en ontwikkelingsproces. Deze decreetale opdracht wordt opgesplitst in vier werkterreinen:

- leren en studeren
- onderwijsloopbaan
- preventieve gezondheidszorg
- psychisch en sociaal leven van de leerling

Kerntaken

De Vlaamse overheid legt het CLB een aantal taken op, zoals het medisch schooltoezicht en de leerplichtcontrole. Het CLB van de VGC biedt ook een verzekerd aanbod. Hiermee wil

het vooral het pedagogische draagvlak verstevigen en de leerkrachten ondersteunen. Ten slotte is er een vraaggestuurde werking. Het startpunt daarbij vormen de vragen van de leerling of zijn ouders – zowel over de werking van de school als over de persoonlijke levenssfeer.

Geen eiland op zich

Het CLB heeft een duidelijke draaifunctie. Het onderhoudt in al zijn activiteiten het contact met al zijn partners: uit de pedagogische, justitiële, sociale en culturele sector én de welzijns- en gezondheidssector. Met sommige werkt het structureel samen, en vaak gaan het CLB en de partners zelfs samen op pad. Zo probeert het te bouwen aan een goed functionerend zorgcontinuüm, met als centraal thema het handelingsgericht werk. Dat betekent dat het in samenspraak met de ouders stapsgewijs werkt. Iedere CLB-medewerker is daarbij gebonden aan het beroepsgeheim. Hij mag alleen communiceren over zaken waarvoor hij de toestemming kreeg van de leerling en/of zijn gezin.

Alle partners hebben een gedeelde verantwoordelijkheid voor het welbevinden van de leerling. Daarom werkt

CLB in een notendop

het CLB altijd subsidiair. Het onderneemt dus geen acties zonder de medewerking en de actieve inbreng van alle partijen.

Verder werkt het CLB zo veel mogelijk preventief. Pas in tweede instantie remedieert of herstelt het. Het waakt er dus over dat alle mogelijke stappen gezet worden voor het externe alternatieven zoekt.

Moelijke evenwichts-oefening

De werking van het CLB wordt gekenmerkt door een aantal principes. Die vallen niet altijd even goed uit te leggen aan alle betrokkenen. Meer dan eens stellen ze de communicatieve en strategische competenties van de CLB-medewerkers op de proef, zeker wanneer die indruisen tegen de werking van de school. Net omdat het CLB van de VGC heel schoolnabij werkt, vormen die afwegingen een moeilijke evenwichtsoefening. Toch wil het zijn schoolnabije eigenheid niet zomaar opgeven, want die zorgt er net voor dat iedere CLB-medewerker heel zichtbaar aanwezig en gekend is in zijn school en dat de werkrelatie ook informeel en ondersteunend is. De basis voor alle acties van het CLB is het leerlingenoverleg met de zorgcoördinator of de leerlingenbegeleider. In een latere fase zit het samen met het multidisciplinaire schoolteam.

Nieuwe website

Leidt deze complexe situatie tot motivatieverlies? Integendeel! Net door de continue uitdagingen en de systematische reflectie op het eigen handelen, zijn de CLB-medewerkers heel gedreven en vragen ze zich als van nature af

hoe de organisatie zich kan verbeteren, aanpassen en vernieuwen. Zo kwam er bij de start van dit schooljaar een website om de banden met de leerlingen, ouders, leerkrachten en directies aan te halen. <http://club.vgc.be> geeft alle partijen uitleg over de werking van het CLB. U vindt er ook nuttige publi-

caties. Volgend schooljaar wordt de website nog interactiever en krijgen de partnerscholen een digitaal platform. Hierop is ruimte voor leerkrachten en directies om te communiceren over de thema's van de vier werkterreinen. Ze zullen er ook administratieve en andere documenten kunnen downloaden.

Het voormalige VGC-administratiehuis aan Sainctelettesquare 17

VGC verkoopt gebouwen

Wist u dat de VGC een heleboel gebouwen bezit of beheert? Allemaal locaties in Brussel waarin wij of onze partners werken. Sommige van die gebouwen verkochten we al, andere volgen. En de opbrengst? Die gebruiken we om nieuwe en bestaande initiatieven van de VGC te ondersteunen.

De VGC is eigenaar van heel wat vastgoed. Daarin huisvesten we onze eigen diensten en administratie. Maar ook andere organisaties gebruiken onze gebouwen. Zo vervullen we onze maatschappelijke en economische taken. Resultaat: een patrimoniumpark van schoolgebouwen en kinderdagverblijven, gemeenschapscentra en kantoren, maar ook vijvers, hoeses en jeugdcentra. Op 1 januari 2012 bezaten en beheerden we 79 locaties. Allemaal in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en met een bruikbare oppervlakte van een kleine 160.000 m².

Verkoop en erfpacht

De komende jaren beperkt de VGC haar patrimoniumbeheer en bouwt ze haar portefeuille af. Zo houdt ze alleen de gebouwen over die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van haar kerntaken.

Wat dit concreet betekent? Dat we overtollige gebouwen afstoten via verkoop of erfpacht. Het gaat dan over panden die geen toekomst meer bieden voor de werking van de VGC of haar partners. Het betekent ook dat we een deel van het patrimonium in exclusief beheer geven aan die partners. Dat laatste gebeurt via erfpacht.

In 2011 verkocht de VGC panden voor een totaalbedrag van 3.212.750 euro.

Het gaat over:

- een bouwgrond aan de Mathieu Pauwelsstraat;
- drie kinderdagverblijven (Zonnebloem, De Kollebloem en Kiekeboe).

Op hetzelfde moment beslisten we om enkele nieuwe gebouwen van de hand te doen. De eigenlijke verkoop vindt plaats in 2012.

Het gaat over:

- twee kantoorgebouwen (het voormalige pand van Samenlevingsopbouw Brussel en het administratiehuis aan het Sainctelettesquare);
- een wijkhuis (GC Heembeek-Mutsaard);
- een schoolgebouw (oude school Zaveldal).

Extra steun beleidsdomeinen

De VGC herinvesteert alle opbrengsten van de verkoop in de drie beleidsdomeinen 'Cultuur, Jeugd en Sport', 'Welzijn, Gezondheid en Gezin' en 'Onderwijs en Vorming'. Nieuwe en bestaande initiatieven van die drie beleidsdomeinen krijgen zo extra financiële steun.

WERKEN AAN EFFICIËNTIE

Kinderen op school aanmelden en inschrijven met elektronisch formulier

Campagne 'Inschrijven in Brussel'

Uw kind inschrijven in een Brusselse school? Met een nieuwe website geeft de VGC alle ouders de kans om hun kinderen online aan te melden.

Samen met het Lokaal Overlegplatform Brussel startte de VGC de campagne 'Inschrijven in Brussel'. Het zwaartepunt van dit project is de website www.inschrijveninbrussel.be. Die informeert ouders die hun kind willen inschrijven in het Brussels Nederlandstalig onderwijs en leidt hen naar een elektronisch formulier. Hiermee melden ze hun zoon of dochter online aan. In februari 2011 klokte de teller op liefst 4.310 registraties af.

Geen inschrijvingen zonder websitebezoekers: die lokte de VGC met posters, advertenties, brochures en flyers.

Ze informeerden de ouders over de inschrijvingsprocedure en verwezen hen naar de website. Hadden ze geen computer of internet? Dan konden ze terecht in meerdere Nederlandstalige bibliotheken en gemeenschapscentra in Brussel.

Inschrijven in Brussel

In het schooljaar 2012-2013 staan er infoavonden en schoolbezoeken op het programma, die de ouders nóg beter informeren en hun participatie verhogen.

Ook de website www.inschrijveninbrussel.be breidde zich uit en leerde uit de ervaringen van vorig jaar. Het Huis van het Nederlands zorgde voor heldere teksten. Zo krijgen alle ouders de informatie in klare taal.

Ook het project Samen naar School in de Buurt, stimuleert ouders om samen

in te schrijven in een Nederlandstalige buurtschool, om zo de diversiteit te vergroten. (www.samennaarschoolindebuurt.be)

Verbeterd aanmeldingsplatform

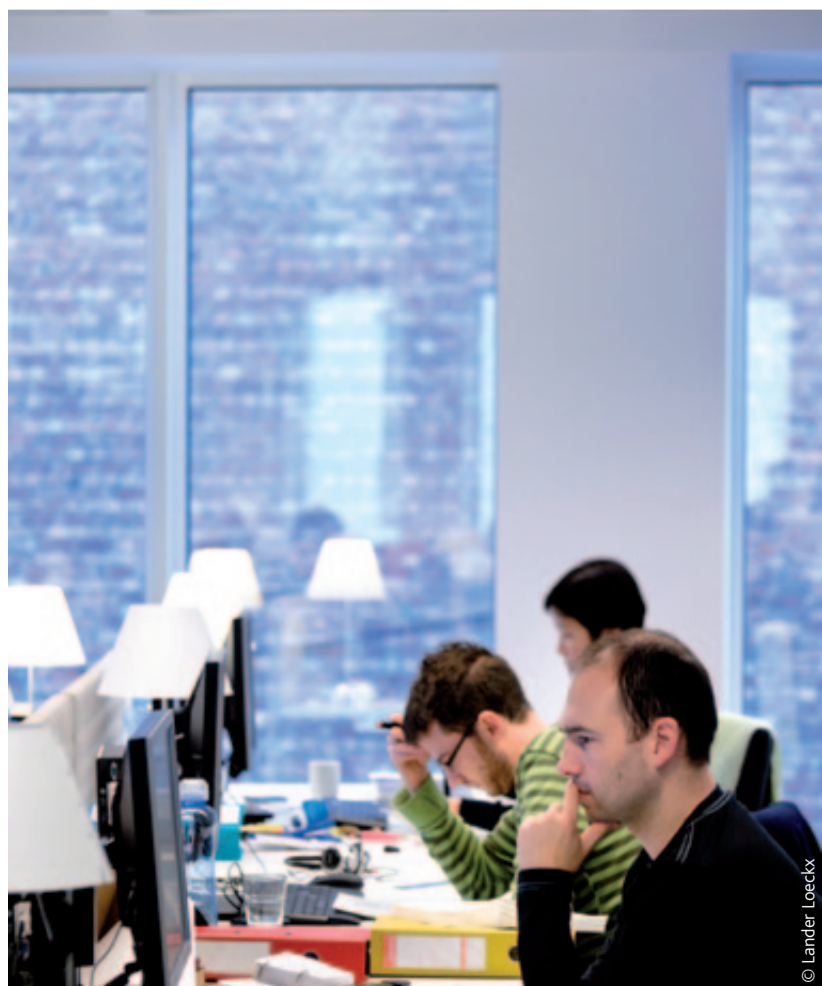
De VGC wil ouders dus zo goed mogelijk informeren over de aanmeldings- en inschrijvingsprocedure. Maar ze gaat verder: sinds september 2011 verbetert ze ook het aanmeldingsplatform. Zo wil ze vermijden dat ouders aan de schoolpoort moeten kamperen om een plaats in de school te krijgen. In februari 2012 verschijnt de verbeterde versie: een platform dat de interactie met een scholen- en helpdeskportaal zoekt. Scholen passen via deze weg snel en gemakkelijk hun gegevens aan zodat ouders meteen op de hoogte zijn. Via het geïntegreerde platform speelt de helpdesk ook vlug in op vragen van ouders of scholen en spoort hij de eventuele fouten snel op.

Naar dezelfde school als broer of zus?

Van 9 tot en met 27 januari rechtstreeks inschrijven in de school

Basisonderwijs

Uniform registreren en rapporteren

De VGC streeft naar meer en betere kennis – elke dag. Ook van de organisaties die door de VGC worden gesubsidieerd: een goed overzicht van hun activiteiten of diensten is van cruciaal belang om het VGC-beleid te ondersteunen.

In dit proefproject onderzoeken we of we die informatie op een meer uniforme wijze kunnen verzamelen. In overleg met de verschillende directies en na een grondige studie van de huidige subsidieformulieren werd een testformulier opgesteld. Een aantal organisaties vulden dit testformulier in en gaven hun mening over de manier waarop de registratie en de rapportering van hun werking verloopt. De antwoorden van deze bevraging maken verder duidelijk in welke mate we op een uniforme manier kunnen registreren en rapporteren.

Innovatieve aanpak verhuizing Kasterlinden en De Poolster

De scholen van Kasterlinden en De Poolster hebben nood aan een nieuw onderdak. Om dat te realiseren, zou de VGC nieuwe gebouwen kunnen zoeken of optrekken. Maar voor dit project kiest ze voor een volledig nieuwe aanpak: een DBFM-constructie. Deze unieke methode biedt de VGC veel voordelen en zorgt hopelijk voor een snelle verhuizing van Kasterlinden en De Poolster.

Toen de provincie Brabant opsplijste, namen andere overheden haar volledige werking over. Zo kreeg de VGC de inrichtende macht over de scholen en het internaat voor buitengewoon onderwijs Kasterlinden en over het centrum voor ambulante revalidatie De Poolster. Die deelt een ruimte met Franstalige collega's, terwijl de gebouwen van Kasterlinden formeel gesplitst zijn. Maar de scholen gebruiken nog de ruimtes van de Franse Gemeenschapscommissie. Bij de provinciesplitsing was er al sprake van een grondige ingreep met een groot stuk nieuwbouw. Maar pas in 2011 viel de beslissing voor een bijzondere en vernieuwende keuze bij de realisatie en financiering van dit ambitieuze project.

DBFM-constructie?

De realisatie van dit project is niet meteen klassiek. Ooit gehoord van een DBFM-constructie? Dat staat voor Design (Ontwerp), Build (Bouw), Finance (Financiering) en Maintenance (Onderhoud). Het is een beperkte vorm van Publiek-Private Samenwerking (PPS). Dat betekent dat een private partner volledig verantwoordelijk is voor het project. Hij ontwerpt en bouwt de scholen, het internaat en het revalidatiecentrum, én zoekt de financiering. Nadien stelt hij de gebouwen 27 jaar ter beschikking. Al die tijd betaalt hij ook het eigenaarsonderhoud.

Voordelen VGC

De private partner is dus tijdens de hele periode aansprakelijk en neemt alle risico's op zich. Hij zorgt ook voor een goed ontwerp. Want heeft hij ontevreden klanten die het gebouw niet willen gebruiken? Dan blijft hij ermee zitten. Hij heeft er ook alle belang bij om de aannemer te stimuleren om snel te werken. Want hoe sneller de VGC in het gebouw trekt, hoe sneller hij huur krijgt. En omdat hij zelf het eigenaarsonderhoud moet betalen, heeft hij alle baat bij een goede kwaliteit van het pand. Als het een tijd helemaal of gedeeltelijk onbeschikbaar is, krijgt hij ook geen vergoeding.

Voordelen private partner

Strenge regels dus. Maar DBFM heeft uiteraard ook voordelen voor de private partner. Zolang de VGC het gebouw gebruikt, krijgt hij een vaste vergoeding. Die wordt jaarlijks geïndexeerd en is een soort van huur. Ze kan dalen wanneer het gebouw (voor een deel) onbeschikbaar is geweest. Maar dat risico rekent de private partner door in zijn kostprijs. Is die dan overdreven hoog? Eerdere voorbeelden tonen aan

van niet. Zeker niet als we rekening houden met alle aspecten die erbij komen kijken – tot en met de zorg over het al dan niet beschikbaar zijn van het gebouw en de bouwrisico's.

Nog een laatste voordeel voor de VGC? Die behoudt heel wat geld in haar fondsen. Dat krijgt ze van andere overheden en vanuit leningen die ze jaarlijks aanvraagt. Dankzij het DBFM-project blijven die centen beschikbaar voor noodzakelijke investeringen in de capaciteitsuitbreiding van het onderwijs.

Klassiek versus DBFM

De DBFM-manier van werken is niet te vergelijken met de normale aanpak. Gewoonlijk zoekt de VGC eerst een ontwerpteam dat een voorstel doet. Dat giet ze in een lastenboek waarmee ze dan een bouwfirmam aanspreekt. Ze zoekt zelf de nodige financiën vanuit fondsen of leningen en staat ook in voor het eigenaarsonderhoud tijdens de hele periode. Als er problemen zijn met het gebouw dan zit zij met de zorgen.

De VGC draagt dus normaal alle risico's van de werken zoals vertragingen, ondermaatse kwaliteit en gebrekkige werking van de installaties. De VGC-medewerkers van de directie Gebouwen en Patrimonium moeten alle controles uitvoeren en elk risico voorzien en aanpakken.

Iedereen duimt

De Kasterlinden-scholen en het internaat zijn vrij unieke instellingen in België. De kleuter- en basisschool en de secundaire school bieden aangepast onderwijs aan blinde of slechtziende, en dove of slechthorende leerlingen en ook aan kinderen met autisme of taalstoornissen. De school heeft plaats voor 300 leerlingen van wie 32 in het internaat kunnen verblijven.

De voorbije jaren maakte de VGC heel wat studies en voerde ze een heel reeks gesprekken om deze site volledig opnieuw in te richten, met een renovatie van enkele gebouwen en zelfs een volledige nieuwbouw. Ze kreeg een duidelijk beeld van de wensen en verwachtingen. Dit jaar viel de uiteindelijke beslissing en lanceerde ze de DBFM-opdracht. Nu is het wachten op private partners die mee in dit project willen stappen. Of dat zal lukken hangt af van de financiële situatie op de wereldmarkt. Maar iedereen duimt dat Kasterlinden en De Poolster snel kunnen verhuizen naar nieuwe en aangepaste gebouwen, waar ze alvast 27 jaar lang en aange-naam kunnen werken.

Opinie van de Brusselaars over hun stad

Hoe voelen de Brusselaars zich in hun dagelijkse leefomgeving? Dat zocht de VGC uit met een grootschalige bevraging. Daarmee wil ze hen een stem geven en een duidelijk inzicht krijgen in hun opinie.

Wat denken de Brusselaars eigenlijk van hun stad? Dat vroeg de VGC zich af. In het najaar van 2011 organiseerde

ze daarom in eigen beheer een grootschalige burgerbevraging. Ze selecteerde willekeurig duizenden Brusselaars uit het nationale register en schreef hen aan. Ze vroeg hun mening over talrijke aspecten van hun dagelijkse leefomgeving. Hiervoor gebruikte ze een wetenschappelijke enquête in drie talen – Nederlands, Frans en Engels. De enquête werd afgenomen door deskundige interviewers, bij de aangeschreven Brusselaars thuis. De inhoud

van de vragenlijst? Die werd afgesproken in het 'meet- en weetplatform' – een forum waarin alle directies van de VGC actief zijn. Dat bouwde de inhoud transversaal op. De meet- en weetcel van de VGC, eindverantwoordelijk voor dit project, stemde die inhoud zo goed mogelijk af op bestaande wetenschappelijke enquêtes, zoals de stadsmonitor Vlaanderen en internationaal vergelijkend onderzoek.

Een grootschalig project dus, dat de directies mee nalazen tot het goed zat. Een comité van experts zorgde voor de wetenschappelijke begeleiding.

Met de resultaten van dit onderzoek wil de VGC de Brusselse burger een stem geven: een stem die wetenschappelijk tot stand kwam, die dient als wetenschappelijke onderbouw voor bijvoorbeeld het stedelijke beleid en die inzicht geeft in de Brusselse publieke opinie.

Brochure 'Scheidingswijzer' maakt hulpverleners wegwijs

Steeds meer kinderen en jongeren komen terecht in een echtscheidings situatie. Organisaties die met jongeren werken, bekijken deze problematiek van op de eerste rij. Maar met wie nemen zij het best contact op, als een kind hulp nodig heeft? De VGC en Mozaïek vzw ontwierpen hiervoor de Scheidingswijzer – een volledig overzicht van gespecialiseerde hulp in Brussel.

In de beleidsnota Gezondheid 2004-2009 lag een belangrijke focus op de geestelijke gezondheid van kinderen. Om de Brusselse noden over dit thema uit te diepen, werd de ad-hocwerk-

groep 'Kinderen en geestelijke gezondheidszorg' opgericht. Die ontstond in de schoot van de adviesraad Gezondheid, en bestond uit leden van de adviesraad en externe deskundigen. Een van de onderwerpen die aan bod kwam, was 'Vechtscheidingen, echtscheidingsbemiddeling en psychisch geweld'. Logisch, want de cijfers tonen aan dat het aantal (echt)scheidingen in België stijgt. Meer en meer kinderen leven daardoor in twee verschillende gezinnen – en nog meer in Brussel dan in Vlaanderen.

Nood aan goede doorverwijzing

Wat stelde de werkgroep vast? Het Brusselse aanbod aan hulpverlening

rond deze problematiek was voor velen onbekend terrein. Er is dus een grote behoefte aan een goed instrument aanvullend op de website www.tweehuizen.be om ouders en kinderen in een echtscheidings situatie snel en goed door te verwijzen.

Duidelijk overzicht

Samen met CAW Mozaïek ontwikkelde de werkgroep de Scheidingswijzer. Deze brochure is een gids voor de 'doorverwijzers' in Brussel die met jongeren werken, zoals scholen, CLB's en jeugdwerkingen. Het maakt hen wegwijs in het aanbod van gespecialiseerde hulp bij relatieproblemen en echtscheidingen en maakt daarin een

opdeling tussen psychologische en juridische hulp. Resultaat? Een handig overzicht van alle Nederlandstalige organisaties die rond deze relatieproblematiek werken.

Bestel de Scheidingswijzer

Zo veel mogelijk 'doorverwijzers' in Brussel kregen de Scheidingswijzer in de bus. Bestelt u er ook graag eentje?

Dat kan gratis via www.vgc.be

- > Welzijn, Gezondheid en Gezin
- > Gezonde stad
- > gezondheidszorg
- > publicaties.

RESPECT VOOR DIVERSITEIT EN GELIJKE KANSEN

Cultuurlijn van Globe Aroma voor artistieke vluchtelingen en nieuwkomers

Heel wat mensen vinden hun weg naar Brussel – ook vluchtelingen en nieuwkomers. Geregeld zijn dat artistieke persoonlijkheden die graag proeven van het culturele aanbod in Brussel. Dankzij de Cultuurlijn ontdekken ze wat onze hoofdstad te bieden heeft.

Enkele jaren geleden ontwikkelde Globe Aroma het project Cultuurlijn. Zo gaf het de bewoners van het Klein Kasteeltje – het grootste asielcentrum van ons land – een duwtje in de rug om het artistieke en culturele aanbod in Brussel te ontdekken.

Voor kunstminnende nieuwkomers

Globe Aroma is een sociaal-artistieke organisatie die nieuwkomers in Brussel een gezicht geeft. Dat doet ze door samen met hen kwaliteitsvolle, artistieke projecten te lanceren. De processen hiervoor staan onder wisselende artistieke leiding. Uitgangspunt daarbij is de leefwereld van de nieuwkomers en andere Brusselaars.

Globe Aroma bouwt ook een dagelijkse werking uit en zet haar deuren open met een laagdrempelige ontmoetingsruimte en creatieplek voor iedereen die in zijn herkomstland actief was als muzikant, beeldend kunstenaar, dichter ...

Nood aan cultureel overzicht

De medewerkers van Globe Aroma staan in nauw contact met deze artistieke doelgroep. Ze hebben opgemerkt dat de nieuwkomers ook geïnteresseerd zijn om passief deel te nemen aan het Brusselse kunst- en cultuur-aanbod maar dat ze de bestaande instellingen hiervoor nauwelijks kennen.

Het idee van de Cultuurlijn doet er iets aan: het wil de nieuwkomers actief leiden naar het uitgebreide en interessante artistieke aanbod in de stad en hen op een ontspannen manier enkele 'culturele codes' bijbrengen – flyers meenemen, cultuuragenda bekijken, gsm uitschakelen ...

Als sociaal-artistieke organisatie is Globe Aroma ingebed in het Brussels Kunstenoverleg (BKO) en werkt het als partner van het Klein Kasteeltje. Ideaal dus, want zo heeft het een gedroomde positie als intermediair tussen kunstinstellingen en het asielcentrum, en staat het in de beste positie om een project als Cultuurlijn te verwezenlijken.

Eerste Cultuurlijn

Tot voor kort organiseerde een enthousiaste stagiair in sociaal-cultureel werk sporadisch de Cultuurlijn. Die nam een groep bewoners van het Klein Kasteeltje mee naar een concert of theatervoorstelling. Al snel kwam de vraag om dit initiatief uit te breiden, uit twee hoeken tegelijk: van de bewoners zelf en van de kunst- en cultuurinstellingen.

De opkomst en het enthousiasme van de nieuwelingen waren heel groot. Ze zuchten misschien niet elke theatervoorstelling of elk concert unaniem toe maar de artistieke beleving en het

sociale contact betekenden een verrijking voor de meesten. De mond-tot-mondreclame binnen het Klein Kasteeltje liep daardoor heel vlot. De activiteiten verspreidden zich zo als een lopend vuurtje.

Ook de kunst- en cultuursector in Brussel reageerde enthousiast. In 2009 schoof het Brusselse Cultuurplan interculturaliteit als een van de prioriteiten naar voren. Daarom vragen kunstinstellingen zich af hoe ze hun organisatie – personeel, programma en publiek – nóg meer kunnen interculturaliseren. Ze zien de bewoners van het Klein Kasteeltje dus graag komen.

Ambassadeurs

Sinds januari 2011 nemen enthousiaste cultuurbezoekers de nieuwkomers op sleeptouw. Dankzij deze 'Cultuurlijn-ambassadeurs' zijn er gemiddeld zeven activiteiten per maand. Om de twee maanden organiseert Globe Aroma 's avonds ook een Cultuurlijnsalon. Dan komen de ambassadeurs en de bewoners van het Klein Kasteeltje samen en stellen ze de kalender op voor de komende maanden. De deelnemers kiezen elk maximaal drie activiteiten uit een aanbod van vijftien. Dat bestaat uit concerten, dansvoorstellingen, theater en exposities en houdt rekening met taal- en/of cultuurgebonden drempels. De deelnemers maken ook kennis met de ambassadeurs die hen zullen begeleiden. Voor die laatste is het een fijne, ongedwongen manier om mensen uit andere culturen te leren kennen en om samen van een kunstaanbod te genieten.

Cultuurlijn voor families

Gezinnen of vrouwen met kinderen hebben het moeilijk om naar de activiteiten te komen. Voor hen startte Globe Aroma parallel de Cultuurlijn voor families. Partners van dit project zijn onder andere Bronks, het ABC-huis en Supervlieg in Vorst. Maandelijks organiseren ze een editie voor tien tot twintig deelnemers.

Een van de vijftig actieve Cultuurlijn-ambassadeurs in 2011 vat het zo samen:

'In mijn rol als Globe Aroma-ambassadeur heb ik heel veel boeiende, verrijkende en inspirerende gesprekken. Met mensen van overal en evengoed van

'nergens'. 'Baghdad Film School' is een activiteit die ik voorstelde en onlangs begeleidde. De documentaire kaderde in het internationale One World Festival in Bozar. De deelnemers uit het Klein Kasteeltje – allemaal uit Irak en sommigen zelfs uit de verfilmde wijk –

reageerden achteraf heel emotioneel. Dat gaf stof voor een verrijkende discussie met de Nederlandse regisseur en de Amerikaanse organisator van het festival. Zij vonden het heel fijn dat er mensen uit de regio in de zaal zaten. En hoorden graag hun opmerkingen.'

Nieuwe ambassadeurs in 2012

Het Cultuurlijnsalon heeft vanaf januari 2012 elke maand plaats. Zo is er meer ruimte voor duiding van de activiteiten en hebben deelnemers tijd om bewuster te kiezen. Het Klein Kasteeltje verhoogt ook zijn engagement in het project. Het zal Globe Aroma onder andere op de hoogte houden als er een bewoner uit het centrum vertrekt.

Sinds enkele maanden nemen vijf ex-bewoners van het Klein Kasteeltje de taak van ambassadeur op zich. Ze krijgen hiervoor een specifieke opleiding en opvolging. Voor geïnteresseerde ambassadeurs stippelt Globe Aroma een vormings- en intervisietraject uit.

Doelstelling voor 2012 is de kunstinstellingen nóg meer betrekken bij de Cultuurlijn. Het is een meerwaarde voor Globe Aroma als zij raad geven bij de keuze van het programma op maat van het doelpubliek. Maar ook een fijn onthaal met een drankje en wat uitleg betekent veel voor het welslagen van de Cultuurlijn.

RESPECT VOOR DIVERSITEIT EN GELIJKE KANSEN

INTERVIEW MET ELS ROCHETTE, ARTISTIEK EN ZAKELIJK LEIDER GLOBE AROMA

Globe Aroma wil als sociaal-artistieke organisatie nieuwkomers in Brussel een gezicht geven door met hen kwaliteitsvolle, artistieke projecten op te zetten. Een van de initiatieven van deze organisatie is de 'Cultuurlijn'. Met dit project wil Globe Aroma de bewoners van het Klein Kasteeltje het artistieke en culturele aanbod in Brussel laten ontdekken.

Els Rochette is artistiek en zakelijk leider bij Globe Aroma. Ze vertelt ons meer over de Cultuurlijn en over hun andere acties voor nieuwkomers en vluchtelingen in Brussel.

Karavaanprojecten

'Cultuurlijn, dat door de VGC ondersteund wordt, is een van de vele projecten binnen onze werking,' vertelt Els. 'De core business van Globe Aroma zijn sociaal-artistieke projecten. Zo nodigen wij jaarlijks een kunstenaar uit, in residentie bij Globe Aroma. Tot nu toe waren dat steeds Belgische kunstenaars die de sociale dimensie van kunst erg belangrijk vinden. Binnen onze projecten werken we altijd met de Brusselse bevolking en de Brusselse realiteit, met extra aandacht voor de nieuwkomers omdat die moeilijk zelf hun weg vinden naar zulke projecten. Die kunstenaar werkt dan een aantal maanden rond een bepaald thema met een bepaalde groep. Zo wordt het een artistiek participatieproject waar mensen echt aan deelnemen.

Die sociaal-artistieke projecten noemen wij 'Karavaanprojecten'. We trekken jaarlijks als een soort karavaan van wijk naar wijk en proberen een verhaal te vertellen van de mensen zelf, en we proberen dat zichtbaar te maken op een ar-

tistische manier. Dat artistieke is altijd een grote zoektocht.

In 2011 hadden we een kunstenaarsduo, de broers Frank en Roel Kerkhofs: een architect en een beeldend kunstenaar die in een wijk in Sint-Gillis een project hebben opgezet met de buurt en met de nieuwkomers van het Klein Kasteeltje. Op een pleintje in Sint-Gillis werd een soort sokkel gebouwd voor een monument. Bedoeling was om mensen te laten nadenken over dat pleintje. We hebben aan alle migranten die er wonen, gevraagd wat voor hen het monument zou zijn van het nieuwe Brussel. Aan de hand van kleine bouwsteentjes uit bamboe, hielpen alle mensen mee aan de bouw van die sokkel. Het werd een constructie die het hele plein vulde en waar de mensen niet zomaar langs konden lopen. Zo kwamen er heel veel vragen en ontstonden er conversaties met de mensen en na een tijdje kwamen ze zelf met voorstellen en ideeën.'

Cultuurlijn voor iedereen

'De Cultuurlijn is ontstaan uit enerzijds die projecten en anderzijds hier, op onze vaste plek waar nieuwkomers-kunstenaars terecht kunnen,' legt Els uit. 'Via het Bon, de Nederlandse taallessen of via asielcentra komen ze tot bij ons, allemaal mensen die in hun land, Guinea, Senegal ... bezig waren met kunst. We bekijken dan hoe ze hier in Brussel zo snel mogelijk kunnen verder doen en hoe we linken kunnen leggen met het Brusselse cultuuraanbod. Vanuit Globe Aroma kunnen deze mensen ook deelnemen aan andere projecten zoals het erfgoedproject 'Brussel Bouwt'. We houden hen ook op de hoogte van eventuele kunstwedstrijden. Als ze het allemaal alleen moeten uitzoeken, staan ze vaak voor gesloten deuren. Ze hebben ook vaak niet de kans om te gaan kijken naar kunst omdat het te duur is, omdat ze denken dat dat niet voor hen is of omdat ze het gewoon niet kennen.

'Cultuurlijn' is opengetrokken naar alle mensen van het Klein Kasteeltje, of ze nu zelf met kunst bezig zijn of niet. Cultuurlijn gaat over passieve cultuurparticipatie. We willen hen laten genieten van wat er is zonder dat ze zelf iets actief meedoen.'

Klein Kasteeltje: mensen komen en gaan

'Mensen die via Cultuurlijn voor de eerste keer naar hier komen omdat ze interesse hebben om naar een concert of theater te gaan en zich dan inschrijven, worden de avond van de activiteit opgehaald door enkele ambassadeurs. Dit zijn vrijwilligers, regelmatige bezoekers van de Brusselse kunstinstellingen, die de bewoners van het Klein Kasteeltje mee op sleeptouw nemen. Wij sturen de deelnemers op voorhand een sms om hen eraan te herinneren. In het begin vraagt het veel energie om hen op het juiste moment op de afspraak te krijgen.

zich ingeschreven voor een activiteit, maar moeten ze vertrekken.

Soms komen mensen één keer naar een activiteit en dan niet meer. We weten niet altijd hoe dat komt. Zijn ze vertrokken of waren ze niet geïnteresseerd? Sommigen komen uit nieuwsgierigheid maar weten niet goed wat ze moeten verwachten. Het kan zijn dat ze vaststellen dat theater toch niets voor hen is of ze hebben eens een activiteit meegedaan die wat tegengevalen is. Van de mensen die terugkomen, krijgen we wel heel positieve feedback. Er zijn verschillende bewoners van het Klein Kasteeltje die regelmatig deelnemen en zich thuis beginnen voelen en die bijvoorbeeld het Kaaitheater en de Beursschouwburg echt hebben leren kennen.'

Aanbod van de cultuurhuizen

'Er zijn cultuurhuizen die specifieke aandacht hebben voor deze doelgroep, die daarvoor openstaan. Zij zoeken

Kunstenfestival des Arts, om te bekijken wat interessant was. Ze hebben immers vaak internationale producties op hun programma staan.'

Eerst zoeken naar appartement en meubels

'We zouden graag onderzoeken welk effect onze werking heeft: of mensen ook los van Globe Aroma, op eigen houtje naar voorstellingen gaan. Het is heel moeilijk om daar een zicht op te krijgen. We willen ook graag iets blijven doen voor de mensen die vertrekken uit het Klein Kasteeltje. Maar sommigen trekken naar Oostende, Antwerpen of Gent en die zie je dan niet meer terug. Sommigen komen wel even dag zeggen als ze nog eens in Brussel zijn. We zouden graag een soort vormingspakket geven over de stad waar ze naartoe gaan, of zeker als ze in Brussel wonen, over de mogelijkheden van de

Els Rochette

“ Er zijn verschillende bewoners van het Klein Kasteeltje die regelmatig deelnemen en zich thuis beginnen voelen en die bijvoorbeeld het Kaaitheater en de Beursschouwburg echt hebben leren kennen.

naar projecten of naar artistieke producten die doordrongen zijn van die interculturaliteit. De huizen bieden ook vaak een drankbonnetje aan of een gratis rondleiding. Vaak geven ze extra aandacht, doen ze moeite opdat de bezoekers die langskomen, zich thuis voelen.

Het is fijn als de organisaties ons op de hoogte brengen van bepaalde producties die interessant kunnen zijn voor ons publiek. In het verleden zaten we zo bijvoorbeeld al samen met het

cultuurwaardebon bijvoorbeeld. We willen hen duidelijk maken dat als ze vertrekken, ze dit ook kunnen blijven verder doen op eigen initiatief. Dat is voorlopig nog toekomstmuziek. Het 'probleem' is vaak dat, als ze vertrekken uit het Klein Kasteeltje, dat allemaal hun zorg niet meer is. Dan zijn ze bezig met een appartement zoeken, meubels zoeken. En ze moeten de hele administratieve molen door.'

Work-Up: werk en opleidingen voor allochtone Brusselaars

Work-Up Brussel groeit en evolueert. Na drie succesvolle jaren verandert het zijn aanpak. Met een meer groepsgerichte insteek wil het zo veel mogelijk Brusselaars van allochtone afkomst bereiken en hen informeren over de werk- en opleidingsmogelijkheden.

In juli 2007 ontstond het proefproject 'Work-Up Brussel' in het spoor van het Vlaamse Work-Up. Hier werken etnisch-culturele verenigingen samen om meer Brusselaars van allochtone afkomst aan het werk te krijgen. Dat deden ze door hen actief naar de reguliere diensten te leiden.

Nieuwe focus

Na drie jaar 'Work-Up Brussel' kreeg het initiatief een evaluatie door de betrokken partners: vertegenwoordigers van etnisch-culturele verenigingen,

het FMDO en het Minderhedenforum, maar ook de sociale partners, Tracé Brussel en de Brusselse Werkwinkels, en ten slotte de VDAB en ACTIRIS. Deze evaluatie leidde tot de lancering van een nieuw project met een andere focus.

Het centrale thema – tewerkstelling – blijft behouden in het nieuwe project dat start in 2012, net zoals de doelstelling rond opleiding en werk. Het project informeert, mobiliseert en *empower* etnisch-culturele verenigingen én hun werkzoekende doelpubliek. De aanpak verandert wel. Vroeger lag de focus op een intensieve begeleiding van *individuele* werkzoekenden. Voortaan werkt de projectbegeleider van het FMDO meer groeps- en organisatiegericht. Het contact met de etnisch-culturele verenigingen verloopt intens en laagdrempelig. Zo probeert FMDO de mensen uit de achterban van de verenigingen beter

te begrijpen en een beter onderbouwd beeld te krijgen van de obstakels die ze ondervinden in hun zoektocht naar

werk. Een aantal vertegenwoordigers van begeleidingsdiensten voor opleiding en werk – Tracé Brussel, Brus-

selse Werkwinkels, VDAB en ACTIRIS – engageerde zich om deel te nemen aan een stuurgroep. Die komt samen op vaste overlegmomenten om met de projectuitvoerders te spreken over de drempels die ze ondervonden én mogelijke oplossingen.

Informatiesessies

Verenigingen krijgen ook de kans en de ondersteuning om samen met de bevoegde diensten informatiesessies te organiseren, bijvoorbeeld voor werkzoekenden of voor personeel dat in de verenigingen werkt. De Werkwinkel beantwoordt hierbij specifieke vragen en kan eventueel bij de verenigingen zelf langsgaan. Zo wil het de toegankelijkheid van de diensten vergemakkelijken, maar ook duidelijk communiceren over verwachtingen en verplichtingen. Mensen die dat nodig hebben, vinden zo sneller de weg naar hulp.

© Lander Loeckx

RESPECT VOOR DIVERSITEIT EN GELIJKE KANSEN

Geslaagd congres rond islam en diversiteit

Merhaba organiseert CALEM 2011

Eind 2011 verzorgde vzw Merhaba het internationale congres CALEM. Dat stond volledig in het teken van de islam en de diversiteit. De driedaagse ontving internationale sprekers en een heel gevarieerd publiek. De evaluatie volgt nog. Maar op het eerste gezicht bleek deze Brusselse editie al een succes.

De woorden 'islam' en 'diversiteit' laten niemand onbewogen. Meer dan een kwart van de bevolking in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 2008 was moslim. In het Vlaamse en Waalse Gewest lag dat aantal maar rond 4%. Bevolkingsprojecties voorspellen dat in 2020 een derde van de Brusselse bevolking de moskee verkiest (Bron: www.NPDdata.be). Grote aantallen dus. Maar wat blijkt? De kennis over de islam en andere levensbeschouwingen neemt niet evenredig toe. En dat laat de overheden niet koud. In haar regeerakkoord 2009-2014 heeft de VGC aandacht voor het actief omgaan met religies en levensbeschouwingen. Ze geeft extra steun aan organisaties die zich richten tot specifieke minderheidsgroepen en wil zo de dialoog bevorderen en bruggen helpen bouwen.

CALEM in Brussel

Van 10 tot 12 december vond CALEM BRUSSELS 2011 plaats. Dat staat voor 'Conférences des Associations LGBTQI Européennes Musulmanes'. Gerenommeerde internationale sprekers bogen zich over de islam, vrouwelijkheid, mannelijkheid, genderdiversiteit en seksuele verscheidenheid. De Brusselse vzw Merhaba nam voor deze editie de fakkel over van Parijs (CALEM 2010). Ze kreeg hiervoor steun van The Inner Circle (Zuid-Afrika) en werkte samen met Bedayaa (Egypte-Soedan).

LGBTQI? Dat staat voor Lesbisch, Gay, Biseksueel, Transgender, Queer Questioning, Interseks. LGBTQI-moslims hebben vaak last van een dubbele stigmatisering. Soms ondervinden ze discriminatie door hun genderidentiteit en/of seksuele oriëntatie. Soms door hun etnische roots, hun cultuur of geloof. Doelstelling van de organisatoren van de conferentie? De aanwezigheid die worstelen tussen geloof en gevoelens, een hart onder de riem steken. Maar

ook een meer genuanceerd beeld van de islam geven. Want de islamofobie blijft stijgen in onze samenleving. De congresgangers behandelden de problematiek van binnenuit en op een opbouwende manier, om zo diversiteit te erkennen en bespreekbaar te maken.

Aandacht van alle kanten

Merhaba trok tijdens de conferentie een heel divers publiek aan. Er was de LGBTQI-groep met een migratieachtergrond, en er waren leden uit de Brusselse moslimgemeenschap, maar ook professionelen uit de welzijnssector en de hulpverlening. En zelfs geïnteresseerde Brusselaars.

Wat doet Merhaba?

Merhaba betekent 'welkom' in het Arabisch en het Turks. Deze pluralistische (zelf)organisatie richt zich sinds 2002 op LGBTQI met een migratieachtergrond. Dat zijn mannen en vrouwen die hun roots niet alleen in de Maghreblanden hebben, maar ook in het Midden-Oosten en Turkije. Ze voelen zich aangetrokken tot mensen van hetzelfde geslacht. En stellen zich vragen bij hun seksualiteit of genderidentiteit.

De werking van Merhaba? Die ligt op een specifiek kruispunt. Waar genderidentiteit en seksuele oriëntatie samenkomen met culturele en maatschappelijke minderheidsgroepen. De organisatie speelt hier zo veel mogelijk in op de behoeften van de doelgroep en haar familie of vrienden. Hoe? Met een laagdrempelig onthaal en uitwisselingsmogelijkheden. Of met emancipatorische activiteiten zoals een praatcafé, socioculturele bezigheden, debatten ... Ze neemt ook de belangenbehartiging van de groep op zich en is het aanspreekpunt voor de Brusselse Nederlandstalige welzijns- en hulpverleningssector. Die kan zo preventief werken aan een volwaardig en geïntegreerd gezondheids- en welzijnsbeleid voor de doelgroep.

De VGC ondersteunt Merhaba sinds de opstart. Dat doet ze in het kader van het integratiebeleid. Ze heeft oog voor de empowerment van LGBTQI met een migratieachtergrond en wil het samenleven in diversiteit bevorderen. De Vlaamse overheid erkent Merhaba sinds 2011 als sociaal-culturele beweging.

Bruggenbouwer voor gehandicapten- en thuislozensector

Veel personen met een verstandelijke beperking vinden hun weg niet naar de gehandicaptensector. En komen zo onder andere terecht in de thuislozensector, die minder vertrouwd is met hun problematiek. Vzw Begeleid Wonen sloeg een brug tussen de twee sectoren en zorgde voor een structurele samenwerking.

Zorg bij verstandelijke beperking

Veel personen met een verstandelijke beperking vinden geen gepaste zorg of begeleiding in de gehandicaptensector (VAPH). Ze komen dan terecht in aanverwante sectoren, zoals thuislozenzorg, rusthuizen, geestelijke gezondheidszorg ... Thuislozenzorg is vragende partij voor ondersteuning en om de sector handicap en haar mogelijkheden beter te leren kennen. Door de hoge drempels van de gehandicaptenzorg krijgen thuislozen met een verstandelijke beperking minder gemakkelijk toegang tot hulp. De erkenningsprocedures zijn doorgaans ingewikkeld en moeilijk toegankelijk, en daarnaast zijn er de financiële voorwaarden – bijvoorbeeld voor opvang in een dagcentrum.

Bruggenbouwer

In 2009 startte Vzw Begeleid Wonen Brussel daarom met het project 'Bruggenbouwer'. Het werkte hiervoor samen met verschillende partners.

Aanspreekpunt voor 'Bruggenbouwer' is Klaar De Smaele – pedagogisch verantwoordelijke van Begeleid Wonen Brussel. Het project van de vzw Begeleid Wonen Brussel komt tegemoet aan de wederzijdse nood aan informatie over elkaars werking. Het gaat op zoek naar mogelijkheden om sectoroverschrijdend samen te werken, terwijl het

uiteraard rekening houdt met de specifieke kenmerken van thuisloze personen met een verstandelijke handicap. Het wil zo veel mogelijk expertise en knowhow overbrengen. De doelstelling op lange termijn is dat beide sectoren structureel samenwerken.

En concreet?

De thuislozensector is heel complex en divers. Er werd gekozen om te werken met een experimentele groep. Die bestond uit vertegenwoordigers van de verschillende werkvormen in de sector – crisisopvang, meerdere types opvanghuizen, ambulante werkingen, straatwerk en CAW, en uit vertegenwoordigers van de sector handicap – ambulante, residentieel en tewerkstelling.

Zij werkten rond onderwerpen zoals:

- Hoe herken ik een handicap? Tien geboden in de omgang. Bijvoorbeeld: hoe breng ik een handicap ter sprake?
- Welke vragen heeft de thuislozensector over handicaps en voorzieningen? En waaraan heeft ze nood? De experimentele groep groepeerde alle informatie.

Op basis van hun bevindingen werden onder andere concrete infopakketten uitgewerkt, stuk voor stuk aangepast aan de noden van deze Brusselse sectoren: 'handicap', VAPH, voorzieningen, CRZ (Centrale Registratie van Zorgvragen) ...

Een overzicht:

- casusbesprekingen vanuit de betrokken organisaties, met de informatie rond handicap als leidraad;
- een procedure om een VAPH-aanvraag te doen, en een casus over een eventuele samenwerking tussen de twee sectoren;
- informatie over tewerkstelling, met een vergelijking van de diensten begeleid wonen in beide sectoren;
- kennismaking met de gehandicaptensector van de GGC (Gemeen-

schappelijke Gemeenschapscommissie) en de COCOF (Commission Communautaire Française); uitwisseling rond visie en methodieken.

Ondertussen evolueerde de experimentele groep naar een leerplatform waarbij mensen uit beide sectoren van elkaar leren.

RESPECT VOOR DIVERSITEIT EN GELIJKE KANSEN

INTERVIEW MET KLAAR DE SMAELE, COÖRDINATOR PROJECT BRUGGENBOUWER

Klaar De Smaele, pedagogisch verantwoordelijke van de vzw Begeleid Wonen Brussel, stelt voor om het interview over het project 'Bruggenbouwer' af te nemen tijdens een vergadering van de experimentele groep. Deze werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de thuislozensector en de gehandicaptensector. De vergaderingen van deze groep vinden steeds plaats bijeen van de betrokken organisaties. Zo leren ze meteen de concrete werkingen kennen.

Naast hun gewone job in een van beide sectoren nemen de vertegenwoordigers er deze taak bovenop: ze nemen deel aan de vergaderingen van de experimentele werkgroep en zorgen ervoor dat de opgedane kennis en informatie doorstromen naar collega's in het werkveld.

Iedereen zit samen rond de tafel, de sfeer is vriendelijk en gedreven. Ze kennen elkaar dan ook stilaan, na de vele ontmoetingen die intussen plaatsvonden sinds de opstart van het project.

Klaar, die ook coördinator is van het project 'Bruggenbouwer', stelt voor om de interviewvragen voor te leggen aan de deelnemers van de experimentele groep. Het interview neemt daardoor een iets andere wending dan gepland, maar waarom ook niet... Zo wordt ook de kant van de hulpverlener in het werkveld belicht, die met de problematiek van thuisloze personen met een handicap wordt geconfronteerd. Het interview start aarzelend, met af en toe een stilte. Maar gaandeweg komt er meer animo, neemt iedereen het woord en klinkt er af en toe luid gelach.

Samen leren

Zijn de twee sectoren, ieder met hun eigen aanpak, nu dichterbij elkaar gekomen door dit project?

'In het begin was het vooral een verkenning van de twee sectoren. Er werd heel veel informatie uitgewisseld: hoe meld je je aan bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH)? Hoe zit het met tewerkstelling? Welke zijn de verschillende instellingen, diensten en organisaties? Op den duur gaat het over 'samen leren'. Daaruit is een infopakket ontwikkeld rond een aantal thema's zoals 'Hoe herken je een licht verstandelijke handicap?' of 'Welke voorzieningen en diensten van het VAPH bestaan er in Brussel?' of 'Hoe kan je handicap en doorverwijzing ter sprake brengen?' ... Dit infopakket is een belangrijk hulpmiddel, maar nog belangrijker blijft het om erover te praten met elkaar, contact op te nemen met elkaar, casussen te bespreken met elkaar. Zo kan je het infopakket ook effectief toepassen in de hulpverlening.

Elke sector heeft natuurlijk zijn eigen aanpak, dat is de aanpak die afgestemd is op de cliënt die voor jou zit. In plaats van een draaiboek klaar te hebben over 'zo pakken we een cliënt met deze problematiek aan' bekijken we het individu per individu. Dankzij de uitwisseling van informatie tijdens de vergaderingen kunnen we deze kennis gebruiken om de cliënt beter te begeleiden, te ondersteunen of door te verwijzen.'

Effecten?

Kan je nu al resultaten zien van dit project, van deze samenwerking en kennisuitwisseling?

'Er zijn duidelijk effecten voelbaar zoals de doorverwijzingen, de samenwerkingen op het niveau van hulpverleners en cliënten. Bruggenbouwer ging naar elk team om het infopakket voor te stellen en vorming en intervisie te begeleiden. Leden van de experimentele groep koppelen informatie terug naar hun team. Directies zijn op de hoogte en staan achter het project. En er is het werk met de cliënten zelf natuurlijk. Bij nieuwe aanmeldingen binnen de thuislozensector bekijkt men

ook meer dan vroeger of er sprake zou kunnen zijn van een handicap ...

Maar effectenmetingen gaan niet alleen over aantallen. In Brussel heb je ook niet altijd een zicht op gegevens. Sommige cliënten stromen door naar de Franstalige hulpverlening. Sommige thuislozen met een handicap blijven in de thuislozensector omdat deze begeleiding al van vroeger dateert en de cliënt daar de voorkeur aan geeft. Belangrijkste is: welk effect heeft de samenwerking voor mijn cliënt gehad? Maar hoe meet je dat?

Oorspronkelijk was een projectduur van twee jaar vooropgesteld. Deze periode bleek echter te kort om het project af te ronden. Het gaat hier niet alleen over feiten en informatie door-

Klaar De Smaele

geven, maar vooral over processen van bewustwording en doorstroming. Zoiets opstarten verloopt in verschillende fasen. Allereerst moet je het zelf vatten. Daarna denk je na over partners voor wie het nuttig zou zijn. Bij sommige partners komt het nu pas op gang. Het zou jammer zijn als het project op dit moment zou stoppen.

Ook bij de doelgroep, thuislozen met een handicap, gaat het om een com-

plexe problematiek. Het duurt echt heel lang vooraleer er vooruitgang wordt geboekt. Actie op korte termijn, een vlug effect is niet haalbaar. Maar het is logisch dat een overheid zich de vraag stelt wat zo'n project opbrengt.

Dat betekent echter niet dat de huidige formule per se moet behouden blijven, het project kan natuurlijk ook in een andere setting of vorm voortgezet worden. Maar je hebt wel iemand nodig die het proces inhoudelijk en formeel beheert, anders loop je het risico dat het verwaterd.'

Welzijn van de cliënt voorop

In hoeverre staat een thuisloze met een handicap open voor dit project?

'Bruggenbouwer is een project voor hulpverleners die leren zien dat er in sommige gevallen sprake is van een handicap bij de cliënt. Door de doorstroming van informatie over de gehandicaptensector naar de thuis-

lozensector en omgekeerd, kunnen hulpverleners gericht hulp aanbieden. In contact met cliënten wordt het woord 'handicap' niet altijd gebruikt omdat cliënten niet graag zo'n etiket opgeplakt krijgen. Thuisloosheid biedt toekomstperspectieven, je kan er nog uit geraken. Handicap is voor het leven. We spreken over een probleem en een dienst die daarbij kan helpen. Terminologie doet er eigenlijk ook niet toe. Het komt erop neer om het welzijn van de cliënt te bevorderen. De cliënt weet niet van het bestaan van zo'n

Deuren open gooien

Wat heeft het project voor jou, Klaar, betekend?

'Ik heb vele jaren in de gehandicaptensector gewerkt. Voor mij was het een kans om andere dingen te doen dan ik gewoon was. Ik vond het zeer boeiend om de deuren open te gooien, andere lucht te laten binnenstromen.

De uitwisseling in groep en over de sectoren heen vind ik tof en verrijkelijk. Ik werk graag met groepen, ik heb dat altijd graag gedaan, en hier heb ik terug de kans om met een groep te werken. Een groep heeft een eigen dynamiek.

De complexiteit van Franstalige en Nederlandstalige hulpverlening in

“ Als mensen naar een dienst bellen, moeten ze soms eerst vijf vragen beantwoorden voordat ze gehoord worden. Met een project als het onze is dat misschien niet meer zo nodig. Je doet gewoon je verhaal en wij zoeken het wel verder uit. De cliënt moet er uiteindelijk beter van worden.

lozensector en omgekeerd, kunnen hulpverleners gericht hulp aanbieden. In contact met cliënten wordt het woord 'handicap' niet altijd gebruikt omdat cliënten niet graag zo'n etiket opgeplakt krijgen. Thuisloosheid biedt toekomstperspectieven, je kan er nog uit geraken. Handicap is voor het leven. We spreken over een probleem en een dienst die daarbij kan helpen. Terminologie doet er eigenlijk ook niet toe. Het komt erop neer om het welzijn van de cliënt te bevorderen. De cliënt weet niet van het bestaan van zo'n

Brussel is niet altijd evident. Maar ik vind dit ook wel boeiend: het is nu eenmaal zo in Brussel en het is eigenlijk wel haalbaar op de werkvloer.

Als mensen naar een dienst bellen, moeten ze soms eerst vijf vragen beantwoorden voordat ze gehoord worden. Met een project als het onze is dat misschien niet meer zo nodig. Je doet gewoon je verhaal en wij zoeken het wel verder uit. De cliënt moet er uiteindelijk beter van worden.'

Foto: FMDO

FMDO evolueert en breidt uit

De Federatie van Marokkaanse Democratische Organisaties (FMDO) groeit en evolueert. De koepelvereniging zet talrijke activiteiten op touw. En krijgt hierbij gezelschap van niet-Marokkaanse verenigingen. De 'M' in FMDO neigt daardoor meer en meer naar 'Mondiale'.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie erkent twaalf regionale sociaal-culturele verenigingen. Elke regionale vereniging overkoepelt op haar beurt minstens twaalf lokale afdelingen. De Federatie van Marokkaanse Democratische Organisaties (FMDO) mag zich de grootste sociaal-culturele koepelvereniging in Brussel noemen. Ze bestaat uit 41 erkende afdelingen waarvan er

31 gesubsidieerd zijn. Daarmee steekt ze de 'traditionele' Vlaamse koepels moeiteloos voorbij. Een vergelijking? KAV en OKRA werken elk met twintig afdelingen, Humanistisch Vrijzinnig Vormingswerk werkt met negentien.

Activiteiten

De koepel en de lokale FMDO-afdelingen organiseren vaak activiteiten. Zo geven ze mensen de kans om elkaar te leren kennen en stimuleren ze gemeenschapsvorming voor een volwaardig multiculturele samenleving. FMDO organiseert bijvoorbeeld vormingen over relevante thema's, zoals de praktische aspecten van het verenigingsleven en maatschappelijke vraagstukken – gender, migratie, onderwijs, opvoeding ... Via vrijwilligerswerk stimuleert ze haar

leden om actief deel te nemen aan het maatschappelijke leven. Ze organiseert ook culturele activiteiten rond migratie, erfgoed of het land van herkomst. Zo probeert FMDO het grote publiek vertrouwd te maken met de Marokkaanse culturele achtergrond.

Nieuwe 'M'

In 1995 zag FMDO het levenslicht. En kreeg ze van de Vlaamse overheid de erkenning van landelijke vereniging. Ze groeide en bloeide in Vlaanderen en Brussel, waar ook organisaties van niet-Marokkaanse oorsprong zich aansloten. Tegenwoordig werkt ze dan ook meer als een mondiale federatie. Dat vraagt op termijn om een naamsverandering. FMDO staat dan voor Federatie Mondiale Democratische Organisaties.

AMBASSADEUR VAN DE STAD

Brusselwerking Minderhedenforum als *good practice* voor Vlaanderen

Meer mensen met een migratieachtergrond bij het beleid betrekken: dat was het uitgangspunt voor een aantal acties die de VGC samen met het Minderhedenforum op het getouw zette. Het Minderhedenforum ontwikkelde twee succesvolle initiatieven die de inspraak van personen met een migratieachtergrond en de diversiteit in overleg- en inspraakorganen vergroten. Deze kregen in 2011 navolging in Vlaanderen.

Werking Minderhedenforum

Het Minderhedenforum krijgt erkenning en subsidies van de Vlaamse overheid. Het vertegenwoordigt personen met een migratieachtergrond, vluchtelingen en woonwagenbewoners. Zo wil het hun participatie en betrokkenheid verhogen én hun belangen behartigen. Daarvoor vertrekt het vanuit de basis – het etnisch-culturele verenigingsleven in Vlaanderen en Brussel. Maar ook geïnteresseerde personen met een migratieachtergrond die los staan van een vereniging, kunnen hier terecht.

Brussels Platform krijgt Antwerps 'zusje'

De situatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vroeg om een aparte aanpak. Daarom richtte het Minderhedenforum in 2003 het Brussels Platform op: een overlegorgaan van 47 (boven)lokale en regionale Brusselse etnisch-culturele verenigingen. Het ontwikkelt visies en standpunten over thema's die relevant zijn voor

personen met een migratieachtergrond. Van hieruit formuleert het adviezen en voorstellen, in de eerste plaats voor het beleid van de VGC maar ook voor dat van de Vlaamse overheid. Het Brussels Platform wil mensen met een migratieachtergrond en hun verenigingen organiseren en stimuleren om hen een geëngageerd standpunt te laten innemen rond afgesproken dossiers en het beleid mee op te volgen.

Een dergelijke werking op regionaal of stedelijk niveau bleek bijzonder relevant. Daarom volgde Antwerpen in 2011. Als de stad Antwerpen een vraag heeft over lokale beleidsadvisering en netwerkcoördinatie van personen met een migratieachtergrond en hun verenigingen, dan is het Minderhedenforum Antwerpen hét aanspreekpunt. Het officiële startmoment, eind november, van het Antwerpse 'zusje' van het Brussels Platform was alvast veelbelovend.

Opstart van het Empowerment+-project in Vlaanderen

Sinds 2006 steunt de VGC het experimentele project 'Empowerment van Nederlandstaligen met een migratieachtergrond in inspraak-, advies- en overlegorganen in Brussel'. De doelstelling van dit project is de vertegenwoordiging van personen met een migratieachtergrond verhogen. Dit door geïnteresseerden te zoeken via het netwerk van het Minderhedenforum, vormingen en nazorg aan te bieden, hen toe te leiden naar adviesorganen en deze laatste te sensibiliseren. Zo

weerspiegelen de VGC-adviesraden en andere overleg- en inspraakorganen meer de etnisch-culturele diversiteit in Brussel. En dat loonde: op dit moment telt de talentenpool (=een databank van mensen met een migratieachtergrond die geïnteresseerd zijn in het opnemen van een adviserende functie in een adviesorgaan) liefst 159 deskundigen. De VGC stelde haar adviesorganen opnieuw samen in 2010. Een veertigtal personen stroomden zo door naar de raden en werkgroepen, allemaal mensen die de VGC nog niet kende. Tot nu toe kwamen 81 van hen ook werkelijk in een Brussels overlegorgaan terecht.

De methodiek en aanpak van het Minderhedenforum en de succesvolle resultaten in Brussel trokken de aandacht van de Vlaamse overheid. Midden 2011 keurde ze de uitbreiding van 'Empowerment' goed. Tussen oktober 2011 en juni 2013 wil het Minderhedenforum mensen met een migratieachtergrond versterken in hun kennis, vaardigheden en netwerking rond beleidsthema's, door leiderschapstrajecten op te zetten en een Vlaamse talentenpool aan te leggen. Het project wil ook de drempel naar adviesorganen verlagen en ze bewustmaken. Het Minderhedenforum en Citizenne – vormingspartner bij het Brussels Empowerment-project – engageert zich om de Brusselse ervaring over te dragen naar de Vlaamse vormingspartners.

Mensen met een migratieachtergrond betrekken bij het beleid is een hele uitdaging. Daarom mag de verspreiding van deze projecten in Vlaanderen niet

onderschat worden. De VGC wenst het Minderhedenforum hierbij veel succes. Ze blijft de Brusselwerking – het Brus-

sels Platform en het Empowerment-project – uiteraard verder ondersteunen en opvolgen.

Op weg in Brussel met de 'Stadsmus'

Bent u onlangs verhuisd naar Brussel? Dan kreeg u misschien al een onthaalpakket met de 'Stadsmus' in de bus. Met dit pakket heet de VGC u welkom en maken we u wegwijs in Brussel en in het Nederlandstalige aanbod van de stad. Daarbij zetten we de belangrijkste activiteiten van de VGC in de verf.

Welkomstreceptie

Zaterdag 3 december 2011: de VGC organiseert haar eerste onthaalactiviteit voor nieuwe inwoners van het Brussels Gewest. In Jeugdtheater Bronks ontmoeten de nieuwelingen en de collegeleden elkaar tijdens een gezellige receptie. De leerlingen en leerkrachten van de muziekacademies van Sint-Agatha-Berchem en Schaarbeek zorgen voor een streepje muziek.

Wegwijs in Brussel

Het welkomstmoment was het startschot van het vernieuwde onthaalbeleid voor nieuwe inwoners. Hiermee wil de VGC nieuwe Brusselaars verwelkomen, hen laten kennismaken met het Nederlandstalige aanbod en hen wegwijs maken in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Stadsmus als gps

Tijdens dit welkomstmoment werd de 'Stadsmus' voorgesteld. Deze nieuwe onthaalgids van de VGC is als een gps voor Brussel, met een heleboel praktische informatie over de hoofdstad en een gebruiksvriendelijk overzicht van de belangrijkste VGC-projecten en -initiatieven.

Bestel de Stadsmus

In december 2011 stuurde de VGC haar eerste vernieuwde onthaalpakketten met de 'Stadsmus' naar de nieuwe inwoners. Wilt u ook een exemplaar van de nieuwe gids? Download de 'Stadsmus' op www.vgc.be/onhaal/stadsmus of bestel een gratis exemplaar via info@vgc.be.

Tot in de Woestijn

Voor de eerste keer boden de 22 Brusselse gemeenschapscentra een theatervoorstelling aan voor leerlingen uit het secundair onderwijs. 'Tot in de Woestijn' van Laika speelde van 24 tot en met 28 oktober in de Academie voor Beeldende Kunsten in Anderlecht.

Laika, een theatergezelschap uit Antwerpen, bracht met 'Tot in de Woestijn' een grappig en ontroerend verhaal over jongeren in de voorstad. Het stuk dateert van 2006 en kreeg sindsdien verschillende prijzen.

Vraag naar goed theater

Het was de eerste keer dat de commissie Scholenwerking van de Brusselse gemeenschapscentra gezamenlijk een locatieproject opzette voor het secundair onderwijs. Toch schreven de scholen zich razendsnel in. De vraag naar kwaliteitsvolle voorstellingen voor middelbare scholieren is duidelijk groot.

Groot succes binnen én buiten de scholen

Liefst zeshonderd leerlingen van de derde tot en met de zesde graad van ASO, KSO en TSO uit Anderlecht,

Schaarbeek, Sint-Agatha-Berchem en Laken bezochten 'Tot in de Woestijn' en kregen vooraf een uurtje theaterinleiding in de klas. Zowel de voorstelling als de workshop werden erg gesmaakt

door de doelgroep omdat het verhaal op maat was van hun leefwereld.

Ook na de schooluren bezochten zo wat driehonderd theaterliefhebbers

de voorstelling. Geen slecht resultaat voor een proefproject binnen de bovenlokale culturele programmering van de 22 gemeenschapscentra. Dat smaakt dus naar meer. Met vooral de

secundaire scholen als enthousiaste vragende partij.

Meer info vindt u op: www.totindewoestijn.be

INTERVIEW MET ELS VAN MALDEREN

Het afgelopen jaar sloegen de Brusselse gemeenschapscentra de handen in elkaar om een aantal kwaliteitsvolle locatievoorstellingen voor kinderen en jongeren naar Brussel te halen. Zo was er 'Tot in de woestijn' van Laika, een theatervoorstelling voor leerlingen uit het secundair onderwijs. En aan het eind van de zomervakantie konden kinderen en jongeren genieten van 'Diep in het Bos', een speels kunstenfestival in openlucht. Voor dat laatste project werkten de Brusselse gemeenschapscentra samen met BRONKS en een aantal cultuurcentra uit de rand van Brussel.

Els Van Malderen vertelt er ons graag meer over. Zij is binnen de staf van de entiteit Gemeenschapscentra verantwoordelijk voor de jeugdprogrammatie, het school- en familieaanbod van de 22 Brusselse gemeenschapscentra.

Familievoorstellingen

'Zowel *Diep in het Bos* als *Tot in de woestijn* maken deel uit van een bovenlokaal aanbod van de gemeenschapscentra binnen de kinderkunsten', vertelt Els. 'Veel gemeenschapscentra hebben al een familieaanbod. Daarmee bedoel ik: een cultuuraanbod voor kinderen, jongeren en families in de vrije tijd. We stelden vast dat die familiewerking vooral gesitueerd was in het westen van Brussel waar een viertal centra een familieprogramma hebben. We proberen dit nu ook te spreiden naar andere regio's en dat begint stilletjes aan te lukken. Zo werden er dit jaar bijvoorbeeld voor het eerst in De

Maalbeek en Elzenhof een aantal familievoorstellingen geprogrammeerd. En ook De Vaartkapoen is voor het eerst bezig om een aanbod op te zetten in samenwerking met het Huis van Culturen in Molenbeek.'

Diep in het Bos

'Daarnaast willen we ook een aanbod ontwikkelen tijdens de zomermaanden', gaat Els verder. 'Uit studies is gebleken dat veel Brusselse gezinnen in die periode op zoek zijn naar een kwaliteitsvol cultuuraanbod. Geïnspireerd op het succesverhaal van *Ronja de Roversdochter*, een locatieproject in het Zoniënwood in 2009, was er eind augustus *Diep in het Bos*. Het werd een speels kunstenfestival voor dezelfde

doelgroep als *Ronja*, maar het was een groter project met tal van workshops en voorstellingen in en rond het Laarbeekbos in Jette. Het festival kende veel succes en genereerde een grote opkomst, waaruit blijkt dat we dus zeker inspelen op een behoefte.

Op de eerste dag van het festival kwamen de kinderen van de speelpleinen kijken. In de toekomst willen we nog meer samenwerken met het jeugdwerk. We willen immers niet alleen de gezinnen bereiken die reeds hun weg vinden naar het theateraanbod, maar ook die kinderen aanspreken die zelden of nooit in aanraking komen met een kwaliteitsvol kunstenaanbod.'

Tot in de woestijn

'*Tot in de woestijn* is een ander verhaal. Het maakt ook deel uit van de jeugdprogrammatie maar is gericht op een oudere doelgroep, namelijk jongeren vanaf veertien jaar,' legt Els uit. 'We merkten dat het aanbod voor leerlingen uit het secundair onderwijs in Brussel niet alle scholen bereikt. Vanuit de 22 gemeenschapscentra hebben we ons tot nu toe vooral gespecialiseerd in een werking voor de basisscholen. Sinds kort is er onder impuls van Lasso een 'overlegplatform scholenwerking' tot stand gekomen, om met de stadstheaters en kunstencentra na te denken over een aanbod voor het secundair onderwijs en de best mogelijke spreiding.

Tot in de woestijn van Laika is een voorstelling die specifiek inspeelt op de leefwereld van jongeren. Het stuk ging in première in de grijze omgeving van een parkeergarage op linkeroever in Antwerpen, een stedelijke context die perfect aansluit bij de inhoud van de voorstelling. Laika combineert hiermee het zintuiglijke en het tekstuele. Daarom sluit *Tot in de woestijn* ook zo mooi aan bij jongeren die niet in het reguliere cultuuraanbod geïnteresseerd zijn. *Tot in de woestijn* gaat over jongeren in de stad, die van thuis uit al minder kansen krijgen. Dankzij dit project bereikten we ook jongeren uit het technisch of beroepsonderwijs, die 's avonds niet naar de KVS of de Beursschouwburg gaan. De schoolvoorstelling was heel snel uitverkocht, wat aantoont dat we inspelen op een bestaande behoefte.

In de toekomst willen we het aanbod voor het secundair onderwijs op hoofdstedelijk vlak verder uitbreiden vanuit de commissie Scholenwerking. Zowel op het vlak van het programma als op het vlak van de organisatie en de communicatie, is het een meerwaarde als verschillende centra hun krachten bundelen en samen programmeren. Zo krijgt het aanbod meer slagkracht en wordt de doelgroep beter bediend. Theatermakers willen erg graag in Brussel voor de scholen spelen. Zo vertelde Frans Van der Aa van '4 Hoog' onlangs op de commissie Scholenwerking: *Door de mix van diverse culturen en achtergronden, zit het publiek van de toekomst vandaag al in de Brusselse zalen.'*

“We willen immers niet alleen de gezinnen bereiken die reeds hun weg vinden naar het theateraanbod, maar ook die kinderen aanspreken die zelden of nooit in aanraking komen met een kwaliteitsvol kunstenaanbod.”

AMBASSADEUR VAN DE STAD

De kunst van wonen en winkelen

Victor Horta revisited!

De art nouveau ligt al een eeuw achter ons, maar de ideeën en memoires van Victor Horta blijven fascineren. Met het project *Victor Horta Revisited! The art of living and shopping* stond de vernieuwende aanpak van Horta in de schijnwerpers.

Na het succesvolle project *Art nouveau diaspora* werkte de erfgoedcel Brussel/VGC opnieuw samen met Korei vzw en *Architecture Archive* van het Sint-Lukasarchief vzw. Dit keer was het thema 'Horta 150!'

Grensverleggende architectuur

Horta revisited! The art of living and shopping was een totaalproject rond Victor Horta. Op het programma stonden een tentoonstelling, rondleidingen, bezoeken en een symposium. Het grensverleggende 'architectuurdenken' van Horta stond telkens centraal. De focus lag hierbij op de ommekeer in het concept van wonen en winkelen uit die tijd.

Wonen volgens Horta

De kunst van het wonen belicht de vernieuwingen die Horta in het burgerhuis aanbracht. Ook de diaspora van zijn concepten in Brussel en Europa komt hier aan bod. Horta ontwierp

een optimale woon- en leefomgeving. Wonen betekende voor hem zowel een handleiding als een sfeer. Met de natuur als referentie vormde hij uit steen, glas en metaal een biomorfe bouwkunst.

Winkelen in 1900

De kunst van het winkelen schetst de periode van 1883 waarin Emile Zola zijn roman 'Au bonheur des dames' schreef. Het belicht winkelen in warenhuizen die ontworpen zijn door Horta. En het geeft een sfeerbeeld van inkopen doen in Brussel en Europa rond 1900.

De tentoonstelling liep van 4 oktober tot 4 december. Inclusief bezoeken aan huis Autrique, de Brigittinewijk, de Kunstberg, Hotel van Eetvelde en het Waucquez-warenhuis.

Symposium en debat

Op 3 december sloot het project af met een symposium. Aan het woord waren belangrijke actoren. Horta verwierf rond 1900 een internationale uitstraling en bracht de verspreiding van de art nouveau op gang in Europa. Toch komt de herwaardering van zijn bouwen levenskunst pas veel later, meer bepaald na de afbraak van het Volkshuis in 1965 en de oprichting van het Horta Museum in 1969. Verschillende organisaties, auteurs, privé-eigenaars,

conservatoren en architecten leverden sindsdien mooi werk. Ze streefden ernaar om het unieke oeuvre van Horta te behouden, te restaureren en gedeeltelijk te reconstrueren. Of het bekend te maken of te herbestemmen. Liefst 98 mensen namen deel aan het symposium met debat, onder wie 28 studenten architectuur van de Sint-Lucashogeschool Gent en Brussel.

Medewerkers

Aan dit thema werkten onder anderen mee: Jos Vandenbreeden (Sint-Lukasarchief), Arlette Clauwers (Korei), Françoise Aubry (Hortamuseum), Michel Gilbert (eigenaar Hortawoningen), Arno Weltens (Stichting behoud Nederlandse Jugendstil architectuur), Barbara Van der Wee (architecte), Jeanine Lambrecht (VUB), Dirk Van de Vijver (Universiteit Utrecht) en Jan van Kasteren, Jasmijn Mooren, Teun Bonenkamp (junior leagues van de Universiteit Utrecht).

Stripplezier met Brussels in Shorts

Leest u graag strips? En bent u dol op Brussel? Dan zijn de verhalen van Brussels in Shorts iets voor u. Door de ogen van tien stripmakers zult u Brussel op een nieuwe manier kunnen beleven.

Brussels in Shorts is een internationale verhalenwedstrijd die Het beschrijft vorige zomer lanceerde. Belgische en internationale tekenaars en scenaristen werden uitgedaagd om een kort

beeldverhaal (graphic short story) te tekenen. Onderwerp: het Brussel van vandaag.

Verfrissende blik op onze hoofdstad

Striptalent uit zowat alle hoeken van de wereld stuurde een voorstel in. En daar hoort natuurlijk een kritische jury bij, met gevestigde waarden zoals onder anderen Ever Meulen (voorzitter) en schrijfster Annelies Verbeke. Zij ko-

zen tien laureaten met de meest beloftevolle verhalen. Begin december 2011 werden de namen op Strip Turnhout bekendgemaakt. België viel liefst vier keer in de prijzen met Conz (Constantijn van Cauwenberge), Eva Hilhorst

& Wauter Mannaert, Stedho (Steven Dhondt) en Frederik Van den Stock.

De winnaars uit het buitenland waren: Karrie Fransman (UK), William Goldsmith (UK), Elric Dufau (FR), Paula Bulling & Salissou Maman Oumarou (DE/NER), Tomáš Kučerovský (CS) en Antonio Segura Donat (ES).

De tien verhalen verschilden grafisch en inhoudelijk van elkaar. Maar allemaal keken ze met een verfrissende blik naar het hedendaagse Brussel.

Eeuwige roem

Alle laureaten worden in 2012 uitgenodigd om hun verhaal uit te werken tijdens een verblijf in Brussel. Hun finale versie krijgt nadien uitgebreide aandacht. Want niet alleen publiceert Uitgeverij Oogachtend de strips. Het Belgisch Centrum voor Beeldverhaal stelt ook hun werk tentoon en Passa Porta houdt een plaatsje vrij tijdens haar festival in 2013.

SuperVlieg/SuperMouche in Vorst

Het Vlaamse SuperVlieg ging afgelopen jaar tweetalig en ontpopte zich tot een heuse SuperVlieg/SuperMouche. In het Park van Vorst genoten liefst 800 kinderkunstenaars en hun ouders van creatieve workshops en artistieke voorstellingen.

Op zondag 22 mei 2011 organiseerden Sint-Gillis en Vorst, na Laken in 2010, hun eerste editie van een lokaal SuperVlieg-kinderkunstenfestival. De buurgemeenten maakten van het Vlaamse model een verbrusselde editie en ze hielden het zo tweetalig mogelijk – van de stuurgroep tot en met de naam SuperVlieg/SuperMouche. De minimumleeftijd daalde van vier naar drie jaar en het evenement koos resoluut voor de openbare ruimte. De twee diensten 'Nederlandstalige aangelegenheden' trokken het project, en een brede coalitie van partners waaronder de 4 centra GC De Pianofabriek, GC Ten Weyngaert, CC Jacques Franck en Forest Centre Culturel asbl, zorgden voor ondersteuning. De VGC nam het grootste deel van de financiering voor haar rekening met de project-subsidies 'lokaal cultuurbeleid' van de twee gemeenten.

Het Park van Vorst was de hele dag het terrein van de kinderkunstenaars. Minstens 800 kinderen en volwassenen namen deel. Tot voor kort bleef het park onbenut in dit stuk van Brussel. Het heeft dan ook niet de beste reputatie. Heel wat mensen zonder tuin komen hier genieten van het groen en halen hun hart op met zoveel ruimte. Toch krijgt het weinig aandacht van de gemeenten, zodat het er verkommerd bij ligt. 's Avonds en 's nachts heeft het zelfs, grotendeels onterecht, een ronduit slechte reputatie. Net daarom is een initiatief als SuperVlieg zo nuttig: het gebruikt de locatie voor een heus familiefestival en trekt zo de aandacht op de staat van het park.

Vliegende start

Op het programma stonden creatieve workshops en boeiende voorstellingen voor de hele familie. Het aanbod? Bijna te veel om op te noemen. Japanse kamishibai-vertellingen van Art Basics for Children, de apocalyptische draaimolen van FroeFroe, en

de omgebouwde bus van HETPALEIS voor een Grote Reis. Maar ook exotische acts van de halfwilde Yuocs met hun herderinnetje uit Yuoclund en de Braziliaanse opblaaspoppen van dansgezelschap Teatro Munganga. En dat is nog niet alles: ook voor de gelegenheid ontworpen ateliers van onder andere Wiels, kunstwerkplaats Brains Connective en mediakunstenlaboratorium Constant. Of nog: het Centre d'Expression et de Créativité Douzerome en de participatiecel Yota van JES.

Een heel bijzonder statement kwam van de vier gemeentelijke bibliotheken – de twee Nederlandstalige en de twee Franstalige. Zij palmde het terras van het voormalige ijsalon van het park in en bemanden samen een stand – over de taalgrenzen heen! Had u nood aan wat rust? Dan was u hier welkom om in een ligstoel met een boekje op adem te komen.

Kunst voor kids: participatie hoog op de agenda

De tweede editie staat in de steigers en maakt de effecten op lange termijn zichtbaar. In de aanloop naar het evenement smeden de gemeenten nieuwe samenwerkingsverbanden en ontstaat een fris netwerk van prille contacten. Voor alle partners is SuperVlieg/SuperMouche de aanleiding om de kunstparticipatie van kinderen nog hoger op de agenda te zetten. Alle ketjes van de wijken in Brussel-Zuid-Oost willen we mee naar dat park trekken, om hen mee te laten schilderen, muziek te laten maken en verwonderd te laten zijn over de vele curiositeiten die ze daar meemaken.

Wat verwachten we? Dat de verschillende partners en individuele vrijwilligers het organisatorischchap van de komende festivals claimen. Zo is ie-

dereen op termijn volwaardig mede-eigenaar van deze veelkoppige en olijke draak.

Volgende afspraak: 17 juni 2012 ... in het Park van Vorst natuurlijk.

DE VGC VERHUIST

Nieuwe stek (én werkmethode) voor de VGC

Zag u ze ook, de stickers? Of de posters in de bibliotheek en de advertenties in Brussel Deze Week? De VGC is verhuisd, jawel! Sinds kort werken we allemaal onder een dak: dat van het Renaissancegebouw. Spring gerust eens binnen. Zo ontdekt u meteen wat een fijne plek we gevonden hebben. En ziet u dat we u nog altijd even graag voorthelpen!

Na maandenlange voorbereidingen verhuisde de administratie van de VGC in de zomer van 2011 vanuit zes locaties in het Brussels gewest naar het Renaissancegebouw. Tegelijk introduceerde ze ook een nieuwe manier van werken. Zo wil de VGC haar efficiëntie verhogen en het fundament leggen voor een organisatiebrede samenwerking rond beleidsthema's.

Wat voorafging

De verspreide ligging van de verschillende VGC-administratiehuizen zorgde al langer voor complexe situaties. Denk maar aan logistiek, interne verplaatsingen, informatica en dienstpersoneel. Daarom vroeg het College in het regeerakkoord 2009-2014 om de administratie onder één dak te brengen. Midden 2010 viel de keuze op het Renaissancegebouw aan de Emile Jacqmainlaan. De VGC neemt de gelijkvloerse en drie andere verdiepingen in, samen goed voor 6.000 m².

Behalve het Onderwijscentrum Brussel, de uitleendienst en de technische diensten, verhuisde de volledige kernadministratie naar het Renaissancegebouw. De VGC in beweging!

Anders werken

Samen onder een dak? Daarin ziet de VGC een mooie kans om werkpatronen onder de loep te nemen én te veranderen. 'Anders werken', daar wil de VGC dus werk van maken. Door de werkruimten in te richten met landschapskantoren, plekken waar in stilte gewerkt wordt, en overlegruimtes. Samen zitten met collega's stimuleert het overleg en de samenwerking. Maar geconcentreerd werken doe je beter in een afgesloten ruimte.

Door het informaticapark te moderniseren, onder andere dankzij het gebruik van de 'thin client': een klein, compact toestel dat de grotere, logge pc's van vroeger vervangt. Via de thin client kan je van op verschillende werkplekken inloggen op een virtuele centrale server. Verder garandeert de integratie van de verschillende digitale netwerken uit de oude administratiehuizen een beter centraal beheer van het informatienetwerk. Het vergemakkelijkt de organisatiebrede toegang tot informatie en vermindert de behoefte aan afdrucken en kopiëren.

Documentatiecentrum voor iedereen toegankelijk

Het archief van de administratie wordt vanaf nu bewaard in twee nieuwe archiefdepots in het Renais-

sancegebouw. Het documentatiemateriaal van alle directies wordt sinds 2011 centraal aangekocht en beheerd in het documentatiecentrum. Zo probeert de archief- en documentatiedienst iedereen – VGC-medewerker of niet – vlot de juiste informatie te geven. De collectie in het documentatiecentrum heeft een snel groeiende digitale catalogus die voorlopig alleen op het intranet raadpleegbaar is. Maar binnenkort staat die ook op internet en vindt iedereen op elk moment wat hij zoekt.

Goed begonnen ...

Een grote verhuis verloopt niet zonder slag of stoot. Daarom bereidde de VGC al haar personeelsleden grondig voor. Zo kwam er een interne 'verhuiswebsite' en verscheen er tweewekelijks een verhuisnieuwsbrief. De VGC nodigde ook iedereen uit op een infosessie om spelenderwijs kennis te maken met de nieuwe manier van werken. Verder kregen de personeelsleden de kans om een bezoek te brengen aan organisaties waar al 'anders gewerkt' werd en konden ze op voorhand een kijkje nemen in het nieuwe gebouw. Het personeel snoof de sfeer op en zag een proefopstelling van het nieuwe meubilair.

Met de grootschalige promotiecampagne 'De VGC verhuist naar hartje Brussel', moest iedereen gemakkelijk de weg naar het Renaissancegebouw vinden.

Open huis in hartje Brussel

De VGC wil de centralisatie van de interne administratie nog meer laten renderen. In 2012 neemt de VGC de benedenverdieping volledig in gebruik, met onder andere een nieuwe ontvangstbalie, een exporuimte en een plek voor inschrijvingen op en aanvragen van VGC-diensten. Voor de uitbating van het restaurant en de dienstverlening bij de vergaderzalen wil de VGC samenwerken met een organisatie uit de sociale economie.

Kortom, de VGC wil een open huis zijn in het hart van de stad, met een hart voor de stad!

Voor ons taalondersteuners is het werken op de nieuwe werkplek een hele verandering. We zitten nu tussen onze collega's van de entiteit Gezin in plaats van in onze hoek op de vijfde verdieping. Hierdoor zijn we veel beter op de hoogte van het reilen en zeilen van de entiteit.

Marie Lindemans

Anders werken gaat om meer dan geen eigen bureau meer hebben. Het betekent geen persoonsgebonden dossiers meer, maar dossiers van de dienst. Ik ruim de dingen ook sneller op.

Positief aan de verhuis is dat je ook design meekrijgt. Ik ben fan van de kapstokken, de zetels in de ankerplek, de trendy kleur in elke vergaderzaal is steeds een beetje anders ...

Frieda Van Assche

DE VGC VERHUIST

De VGC is verhuist

De VGC is verhuist.
Welkom in ons nieuwe administratiehuis in het hart van de stad!

**Emile Jacquainlaan 135,
1000 Brussel**
Tel.: 02 563 03 00
www.vgc.be

VLAAMSE
GEMEENS
CHAPSCO
MMISSIE

IN DE WEER
VOOR BRUSSEL

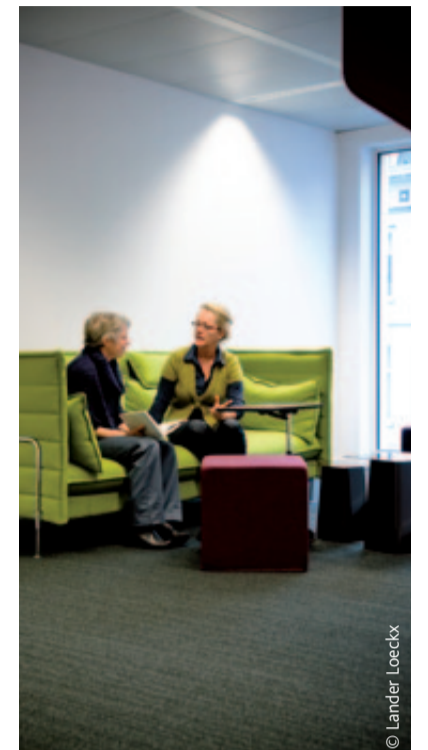

Het is positief dat alle directies samen zitten, alles gaat sneller omdat iedereen in één gebouw zit. We leren ook een bredere VGC kennen. Je leert meer over de werking van andere diensten.

Het openbaar vervoer is dichtbij. Je hebt hier ook alles in de buurt, voor na het werk: de Nieuwstraat, de cinema, cafeetjes, restaurants.

Het duurt wellicht nog even voordat alle bezoekers ons gevonden hebben. Sommigen trekken nog naar het gebouw aan het Saintelettesquare voor hun cultuurwaardebon. Ze vinden het niet erg om naar hier te komen. De bezoekers vinden dat het onthaal er professioneler uitziet.

*Mari Yousif en Nicole De Mezel,
onthaalploeg*

Het is fijn dat je collega's van andere diensten nu ook 'spontaan' kunt ontmoeten in de keuken of op de gang.

Ik vind het ook plezant dat het anders werken iets is dat leeft binnen de VGC: eerst leefden we allemaal naar de verhuis toe, wat ook wel in de hand werd gewerkt door de workshops.

Nu leeft het nog steeds, dat merk je bijvoorbeeld aan een aantal nieuwe benamingen die we vroeger niet kenden: een 'stiltewerkplek' voor de momenten waarop je heel geconcentreerd werk moet doen, de 'ankerplekken' met zithoeken per entiteit of directie.

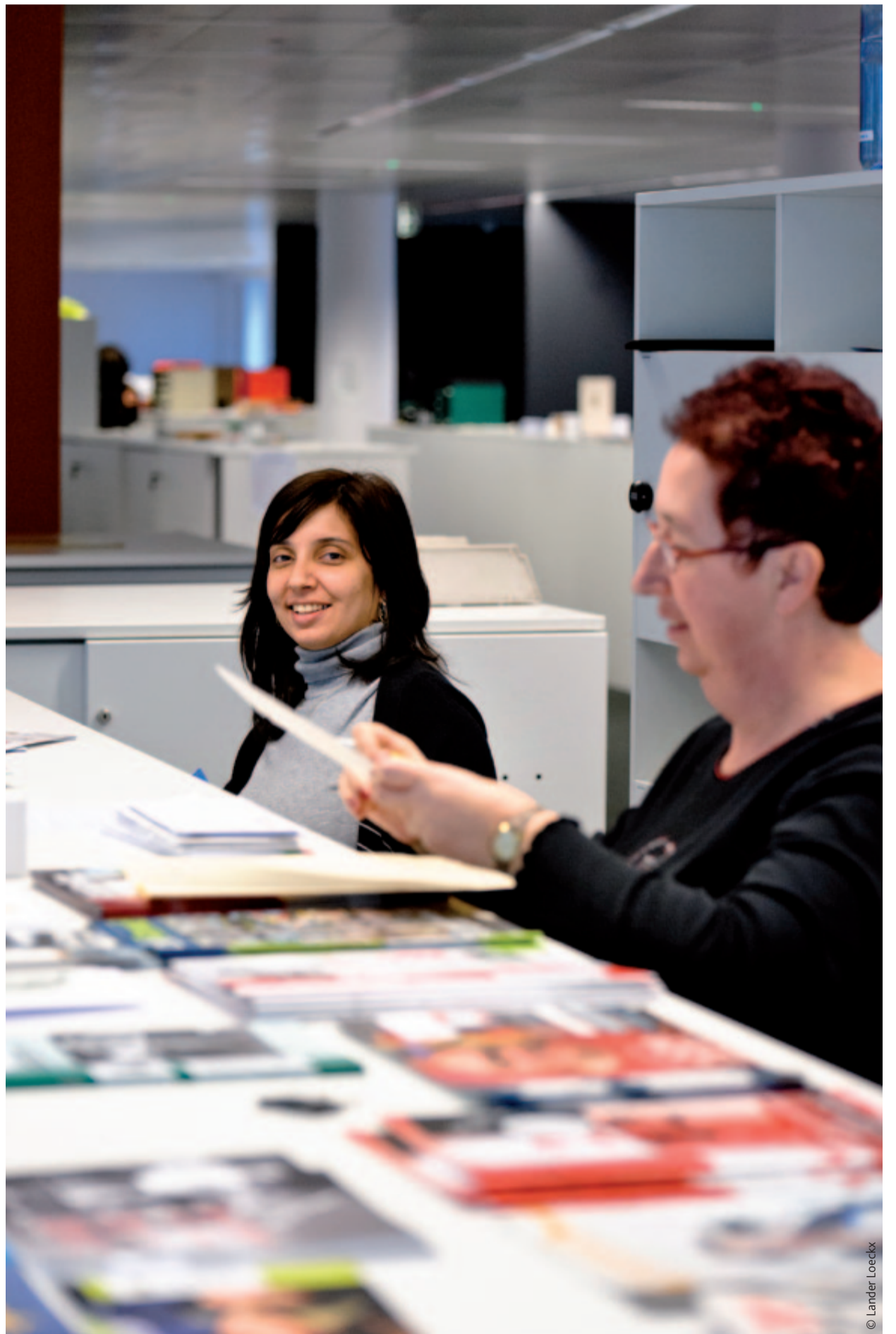
Tom Cornelis

Persoonlijk vind ik een ietwat rommelige werkplek aangenamer, maar de 'clean desk' noopt tot discipline.

Enorm pluspunt is het direct contact met de personeelsleden van de andere directies: mensen met wie je jarenlang enkel via telefoon en/of mail hebt gecommuniceerd, krijgen plots een gezicht. Wat soms tot verrassingen leidt 😊

Philippe Verstraeten

DE VGC VERHUIST

Zaveldal verhuist naar Brede School Nieuwland

Begin dit schooljaar verhuisde Zaveldal, Buitengewoon Secundair Onderwijs, naar de Nieuwlandsite. De Brede School is er in volle ontwikkeling. Op de nieuwe campus haalt de school haar hart op. De leerlingen genieten van de extra ruimte, de opleidingen komen helemaal tot hun recht.

Capaciteitsverhoging staat hoog op de agenda van alle beleidsdomeinen. Voor de VGC is voldoende en kwalitatief hoogstaande infrastructuur een absolute prioriteit – zeker op het vlak van onderwijs. Met moderne infrastructuur wil ze kwaliteitsonderwijs mogelijk maken. Daarom zocht ze naar nieuwe huisvestingsplaatsen. Zo kocht de VGC de Nieuwlandsite in de Marollen. Sinds september 2011 geeft die onderdak aan Zaveldal – Buitengewoon Secundair Onderwijs – en enkele andere partners.

Tijd voor verandering

Voor Zaveldal kwam de verhuizing geen moment te vroeg. De school kampte met een structureel plaatsgebrek. De leerlingenpopulatie werd diverser en het aantal leerlingen steeg explosief. Het is ook de enige school in het Brussels Nederlandstalig onderwijs die opleidingsvorm 3, voor type 3 en 4 aanbiedt. Daarmee richt ze zich op leerlingen met een gedragsproblematiek en speelt ze goed in op de

maatschappelijke noden. Het gevolg is dat de leerlingenpopulatie in tien jaar tijd verdubbelde.

Enorme verademing

Site Nieuwland ligt in Nieuwland 198 en de De Lengentierstraat 20 in 1000 Brussel. De hele campus omvat verschillende gebouwen en twee grote

buitenruimten die als speelplaatsen dienstdoen. Er zijn leslokalen en administratieve ruimtes, maar ook ateliers, een cafetaria en een sportzaal. Hun totale oppervlakte bedraagt 11.000 m².

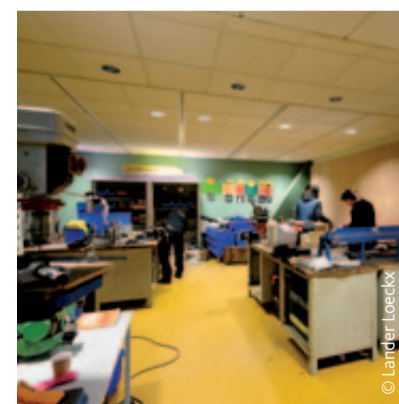
In zijn nieuwe gebouw heeft Zaveldal genoeg ruimte om zijn drie opleidingen tot hun recht te laten komen. Leerlingen die studeren voor boek-

binder, metselaar of onderhoudshulp vinden nu extra ruimte. Dit biedt hen de rust en de orde waaraan ze zoveel nood hebben.

Ervaringsgericht leren

Opleidingsvorm 3 heeft als doelstelling dat leerlingen goed aarden in het normale arbeidscircuit. Zaveldal biedt

hen hiervoor zo veel mogelijk kansen aan, door hen kennis te laten maken met de echte beroepspraktijk en die vaardigheden in een realistische context te oefenen. De stages zijn hiervan een goed voorbeeld. Onder begeleiding van hun leerkracht doen de jongeren een halve dag per week 'praktijk op verplaatsing'. Maar ook binnen de schoolmuren vult Zaveldal zijn lessen zo realistisch en relevant mogelijk in. Zo startte de afdeling Boekbinden onlangs met het project 'Diensten aan Derden'. Hierbij neemt Zaveldal af en toe opdrachten aan voor externen. Zo leren de studenten werken met deadlines en trainen ze zich in de omgang met klanten.

Bent u geïnteresseerd in 'Diensten aan Derden' van de afdeling Boekbinden? U kunt de catalogus aanvragen bij Toon Vancamp, de projectverantwoordelijke. Bij hem plaatst u ook uw bestelling: toonvancamp@gmail.com.

CULTUURWAARDEBON - SEIZOEN 2010-2011

AANVRAGEN PER LEEFTIJDSCATEGORIE

LEEFTIJDSCATEGORIE	Bonnen	%
3 tot 14 jaar	4.759	7,06%
15 tot 24 jaar	6.849	10,16%
25 tot 34 jaar	12.907	19,15%
35 tot 44 jaar	10.171	15,09%
45 tot 54 jaar	8.023	11,90%
55 tot 64 jaar	7.607	11,28%
65 tot 74 jaar	6.826	10,13%
75 jaar en ouder	6.220	9,23%
Promotie Brussel Brost	30	0,04%
Promotie CJP	4.000	5,93%
Promotie Kick-off	20	0,03%
TOTAAL*	67.412	100,00%

*Exclusief aanvragen door scholen en verenigingen. Hierbij wordt geen leeftijd geregistreerd.

AANGEVRAAGDE BONNEN PER GROEP

GROEP	Bonnen	%
Erkende verenigingen Brussel	12.450	37,53%
Niet-erkende verenigingen Brussel en rand	1.560	4,70%
Scholen Brussel	2.419	7,29%
Scholen rand	911	2,75%
Welzijnsorganisaties Brussel	15.708	47,35%
Niet-erkende welzijnsorganisaties Brussel en rand	125	0,38%
TOTAAL	33.173	100,00%

GEBRUIK PER TYPE AANVRAGER

TYPE AANVRAGER	Effectief gebruikt	%
Individen Brussel	18.345	33,10%
Individen rand	7.835	14,14%
Individen buiten Brussel en rand	356	0,64%
Promoties Brussel	202	0,36%
Erkende verenigingen Brussel	11.548	20,83%
Niet-erkende verenigingen Brussel en rand	1.391	2,51%
Scholen Brussel	1.829	3,30%
Scholen rand	872	1,57%
Welzijnsorganisaties Brussel	12.958	23,38%
Niet-erkende welzijnsorganisaties Brussel en rand	92	0,17%
TOTAAL	55.428	100,00%

WAAR WERDEN DE CULTUURWAARDEBONS GEBRUIKT?

INSTELLING	Bons	%
Musea en tentoonstellingen	8.957	16,16%
Muziek en dans	10.492	18,93%
Theater	8.272	14,93%
Gemeenschapscentra	11.504	20,75%
Verschillende disciplines	16.187	29,20%
Instellingen zonder overeenkomst	16	0,03%
Instellingen zonder overeenkomst	55.428	100%

GEMEENSCHAPSCENTRA IN ENKELE CIJFERS

EIGEN ACTIVITEITEN	AANTAL ACTIVITEITEN	AANTAL DEELNEMERS
Theatervoorstellingen	440	34.527
Concerten	370	32.332
Repetities en voorbereidende creaties	1.196	9.355
Sportactiviteiten	1.081	19.489
Cursusdagen	8.489	125.580

RECEPTIEVE ACTIVITEITEN	AANTAL ACTIVITEITEN	AANTAL DEELNEMERS
Theatervoorstellingen	255	9.936
Concerten	365	16.568
Repetities en voorbereidende creaties	1.488	17.583
Sportactiviteiten	4.273	86.613
Cursusdagen	10.480	183.196

ZOMERSPEELPLEINEN 2011 (+)

INGESCHREVEN KINDEREN

SPEELPLEIN	LEEFTIJD (*)	2010	(**)	2011	(***)
Brouckère	KL	155	-38	124	-31
Girabella	LS	250	14	182	-68
Kastanjes	LS	275	151	136	-139
Linde	LS	212	212	164	-48
Parasol	KL	182	-3	158	-24
Populieren	LS	376	38	179	-197
Sippelberg	KL	265	-24	190	-75
Watermolen	KL	134	-31	114	-20
Windmolen (****)	KL	232	15		-232
TOTALEN		2.081	-86	1.247	-834

(*) KL: kleuters, LS: lagereschoolkinderen

(***) in vergelijking met 2010

(**) in vergelijking met 2009

(****) Het speelplein Windmolen was in 2011 niet geopend.

(+) Vanaf 2011 werd een nieuw inschrijvingssysteem gehanteerd: er is nu een maximum aantal plaatsen per speelplein.

GEMIDDELD AANTAL DAGEN DAT DE KINDEREN NAAR HET SPEELPLEIN KWAMEN (=AANWEZIGHEDEN/AANTAL INGESCHREVEN KINDEREN)

SPEELPLEIN	LEEFTIJD (*)	2010	2011
Brouckère	KL	14,1	13,4
Girabella	LS	11,7	11,8
Kastanjes	LS	9,2	11,3
Linde	LS	13,4	13,7
Parasol	KL	15,4	13,9
Populieren	LS	12,2	10,7
Sippelberg	KL	14,0	11,8
Watermolen	KL	12,5	14,7
Windmolen (****)	KL	15,1	
TOTALEN		13,1	12,7

(*) KL: kleuters, LS: lagereschoolkinderen

(****) Het speelplein Windmolen was in 2011 niet geopend.

GEMIDDELD AANTAL KINDEREN PER DAG PER SPEELPLEIN

SPEELPLEIN	LEEFTIJD (*)	2010	(**)	2011	(***)
Brouckère	KL	56	-3	46	-10
Girabella	LS	75	0	60	-15
Kastanjes	LS	65	31	43	-22
Linde	LS	73	73	62	-11
Parasol	KL	72	4	61	-11
Populieren	LS	118	22	55	-63
Sippelberg	KL	95	8	62	-33
Watermolen	KL	43	-15	47	4
Windmolen (****)	KL	90	7		-90
TOTALEN		687	14	436	-251

(*) KL: kleuters, LS: lagereschoolkinderen

(**) in vergelijking met 2009

(***) in vergelijking met 2010

(****) Het speelplein Windmolen was in 2011 niet geopend.

GEBOUWEN EN PATRIMONIUM

GROOTSTE LOPENDE (VER)BOUWDOSSIERS	
Gemeenschapscentrum Den Dam – nieuwbouw	2.150.000
Gemeenschapscentrum De Kroon – nieuwbouw en renovatie	3.700.000
Gemeenschapscentrum De Vaartkapoen – renovatie	2.500.000
Gemeenschapscentrum De Rinck – nieuwbouw	6.050.000
Gemeenschapscentrum Heembeek-Mutsaard – nieuwbouw	2.000.000
Kinderdagverblijven – aanpassingen en opfrissing	1.100.000
Brede School Nieuwland – renovatie	9.500.000
Sporthal Koekelberg – renovatie	890.000

De VGC beheert in totaal 160.000 m² onroerend goed.

Het gaat onder meer over 5 administratiehuizen, 22 gemeenschapscentra (met 4 wijkhuizen en 1 lokaal dienstencentrum), 6 jeugdhuizen, 1 jeugd- en gezinsboerderij (Het Neerhof), 4 onderwijssites, 1 Brede School, 11 kinderdagverblijven, 2 bibliotheken (met 1 kantoor en 1 magazijn), 1 sporthal, 1 sportzaal, 1 welzijnsinstelling (De Poolster) en 1 leegstaand pand.

CIJFERS

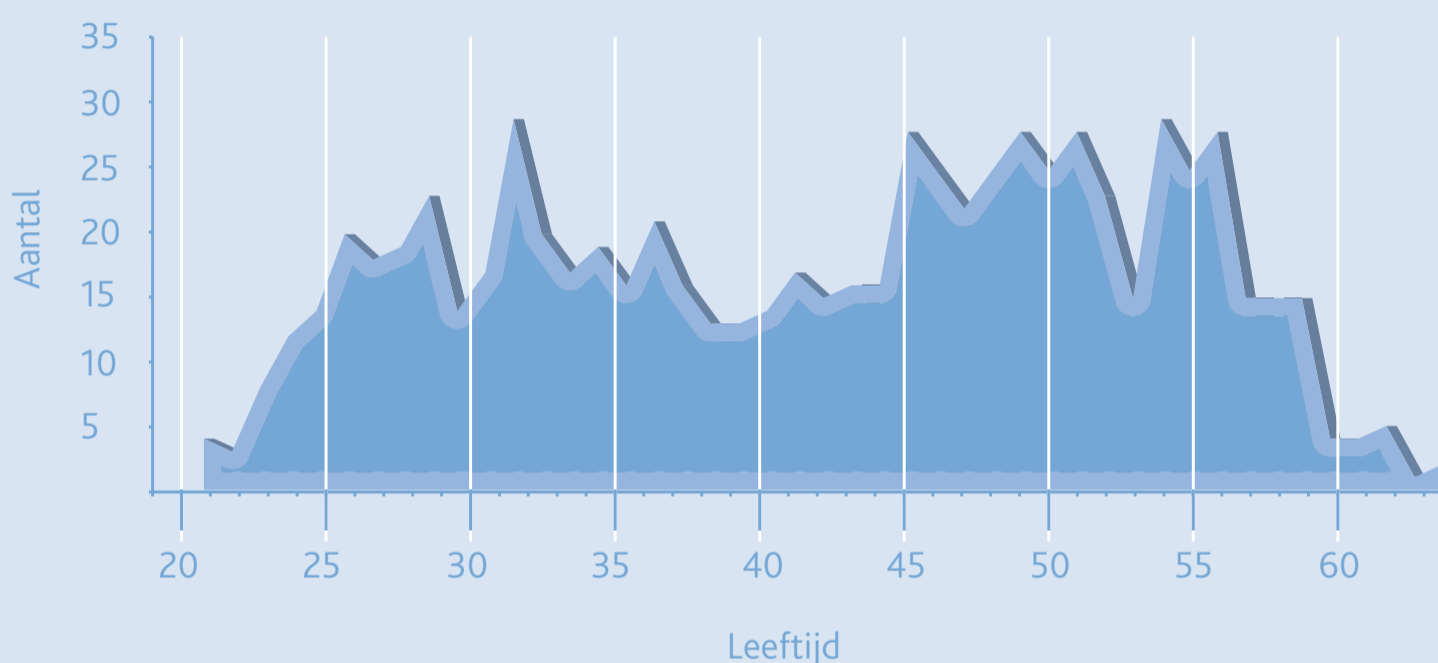
FACILITY

AANVRAGEN SPORT- EN SPELMATERIAAL 2011	
Jeugdverenigingen	99
Sportverenigingen	28
Onderwijs	157
Gemeenschapscentra	103
Intern	127
Andere	46
Sociaal-cultureel	69

AANVRAGEN AUDIOVISUEEL MATERIAAL 2011	
Intern VGC	116
Gemeenschapscentra	168
Onderwijs	234
Jeugdverenigingen	188
Sportverenigingen	37
Culturele verenigingen	255
Andere / vzw	230

Cijfers personeel

LEEFTIJDSCURVE

PERSENEELSBESTAND		2009	2010	2011
kengetal	omschrijving			
personeelsomvang in personen op 31/12	aantal personeelsleden in personen op 31/12 (incl. personeel met een startbaanovereenkomst - excl. kabinetten)	755	758	756
personeelsomvang in VTE* op 31/12	aantal personeelsleden in VTE* op 31/12	680,9	665,9	665,3
personeelsomvang in personen	aantal personeelsleden in personen in dienst	833	828	836
man/vrouw verhouding in personen	aantal mannen t.o.v. aantal vrouwen in het personeelsbestand op 31/12	M: 307 (40,7%) V: 448 (59,3%)	M: 306 (40,4%) V: 452 (59,6%)	M: 307 (40,6%) V: 449 (59,4%)
man/vrouw verhouding in VTE*	aantal VTE* mannen t.o.v. aantal VTE* vrouwen in het personeelsbestand op 31/12	M: 298,3 (44%) V: 380,6 (56%)	M: 283,0 (42,5%) V: 382,9 (57,5%)	M: 289,8 (43,6%) V: 375,5 (56,4%)
statuutratio	% statutaire personeelsleden t.o.v. het totale personeelsbestand op 31/12	30,5% (230/755)	29,8% (226/758)	30,4% (230/756)
vergrijzing	% personeelsleden vanaf 55 jaar t.o.v. het totale personeelsbestand op 31/12	15,1% (114/755)	16,2% (123/758)	18,9% (143/756)
hoogkwalificatie-ratio	% van de personeelsleden met een opleiding hoger onderwijs (niveau A en B) t.o.v. het totale personeelsbestand op 31/12	42,3% (319/755)	43,7% (331/758)	44,7% (338/756)

* VTE= Voltijds equivalenten

DIVERSITEIT		2009	2010	2011
kengetal	omschrijving			
VROUWEN / MANNEN				
vertegenwoordiging vrouwen	aantal vrouwelijke personeelsleden t.o.v. de totale personeelssterkte (in % en absolute cijfers) op 31/12	59,3% (448/755)	59,6% (452/758)	59,4% (449/756)
vrouwen binnen niveau A	% vrouwen binnen niveau A t.o.v. % vrouwen binnen de andere niveaus op 31/12	A: 60% (108/180) overige: 62,6% (360/575)	A: 61,7% (121/196) overige: 58,9% (331/562)	A: 60,5% (118/195) overige: 59% (331/561)
vrouwen in managementfuncties	% vrouwen in managementfuncties (A3/A2L/A2A/A2M) op 31/12	11,1% (1/9)	15,4% (2/13)	14,3% (2/14)
vertegenwoordiging mannen	aantal mannelijke personeelsleden t.o.v. de totale personeelssterkte (in % en absolute cijfers) op 31/12	40,7% (307/755)	40,4% (306/758)	40,6% (307/756)
mannen binnen niveau A	% mannen binnen niveau A t.o.v. % mannen binnen de andere niveaus op 31/12	A: 40% (72/180) overige: 40,8% (235/575)	A: 38,3% (75/196) overige: 41,1% (231/562)	A: 39,5% (77/195) overige: 41% (230/561)
mannen in managementfuncties	% mannen in managementfuncties (A3/A2L/A2A/A2M) op 31/12	88,9% (8/9)	84,6% (11/13)	85,7% (12/14)
KORT GESCHOOLDEN				
vertegenwoordiging kort geschoolden	aantal personeelsleden met maximaal diploma lager secundair onderwijs (niveau D) t.o.v. de totale personeelssterkte (in % en absolute cijfers) op 31/12	33,5% (253/755)	33,1% (251/758)	31,9% (241/756)
ERVAREN WERKNEMERS				
vertegenwoordiging ervaren werknemers	aantal personeelsleden ouder dan 45 jaar t.o.v. de totale personeelssterkte (in % en absolute cijfers) op 31/12	51,5% (389/755)	48,5% (368/758)	50% (378/756)

Overzicht van een begroting in evenwicht

De VGC beschikt over heel wat financiële middelen. Die krijgt ze vanuit verschillende hoeken. De tabel hiernaast geeft een duidelijk overzicht van waar in 2011 het geld vandaan kwam, en waar het weer naartoe ging. Een overzicht van een begroting in evenwicht.

In 2011 beschikte de VGC over een werkingsbudget van 144,76 miljoen euro en een investeringsbudget van 42,36 miljoen. Hiermee betaalt ze alle taken en opdrachten in haar beleidsdomeinen en ondersteunende diensten.

De beleidsdomeinen

De grootste hap uit het budget voor de beleidsdomeinen? Onderwijs. Sinds 2007 stegen de uitgaven voor onderwijstaken geleidelijk en ononderbroken van ongeveer 27 naar 35 miljoen euro in 2011 – ruim 24% van de totale uitgaven. Het grootste deel hiervan – ruim 25 miljoen euro – gaat naar de onderwijsinstellingen en het CLB. De rest naar het algemeen onderwijsbeleid dat hiermee initiatieven in het Brussels onderwijs subsidieert. Ten slotte krijgt ook het Onderwijscentrum Brussel een deel van deze middelen.

Op de tweede plaats staat het beleidsdomein Cultuur, Jeugd en Sport (CJS). Dat krijgt 27,88 miljoen euro of bijna 20% van de uitgaven. Ook hier stijgt het budget elk jaar: van 19,29 miljoen euro in 2007 naar 27,71 miljoen euro in 2009. De middelen verschoven in 2011 opvallend sterk van het Algemeen Cultuurbeleid naar de Gemeenschapscentra.

Met 12 miljoen euro is het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin (WGG) duidelijk een kleinere speler. Dat komt vooral omdat de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) dit domein mee invult. In 2007 bedroeg het budget 8,98 miljoen euro. Ook dat steeg ononderbroken en geleidelijk.

Fondsen

Een heel belangrijk deel van de bestedingen – 30,58 miljoen euro – hevelden we over naar de fondsen. De VGC spaart een deel van deze middelen voor toekomstige uitgaven (vooral investeringen).

Investeringsuitgaven

U vindt in de tabel hiernaast de dagelijkse uitgaven maar ook de investeringsuitgaven. Dat zijn kosten voor zaken die langer moeten meegaan, zoals gebouwen en voertuigen. In 2011 bedroeg dat budget ruim 42 miljoen euro. En merk ook hier dezelfde volgorde op: Onderwijs neemt bijna de helft van alle investeringen voor zijn rekening. CJS en WGG volgen met 18,6% en iets meer dan 16%. De administratie sluit de rij met iets minder dan 16%.

In tegenstelling tot andere overheden kan de VGC zelf geen belastingen heffen. Ze is voor het grootste deel van haar werkingsmiddelen dus afhankelijk van dotaties van andere overheden. Een klein deel – 25 miljoen euro – put ze uit reservefondsen of genereert ze door eigen prestaties aan te rekenen, bijvoorbeeld via de verhuur van materiaal door de uitleendienst.

82,7% van haar middelen krijgt de VGC van andere overheden. Hier van komt 56,02 miljoen euro van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG) en iets meer (57,67 miljoen) van de Vlaamse Gemeenschap. In 2007 kwam nog 41,32% van de middelen van het BHG, tegenover 38,70% in 2011. Tegelijk stegen de Vlaamse middelen van 38,32% naar 39,84%.

De VGC krijgt ten slotte van de Federale overheid een dotatie van zes miljoen euro. Haar totale inkomsten liggen zo rond 144,76 miljoen euro. Dat betekent dat ze een klein overschot heeft. Hiermee is ze een van de weinige overheden in België die al jaren aan een stuk begrotingen in evenwicht indient én realiseert.

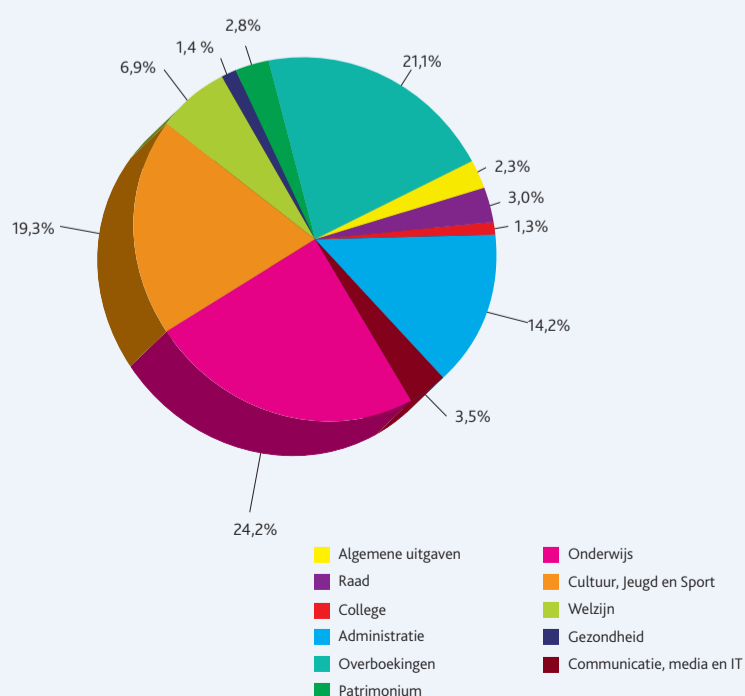
GEGEVENS UIT DE BEGROTING 2011 VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

BEGROTING 2011*			
DE GEWONE BEGROTING - DAGELIJKSE UITGAVEN EN WERKINGSKOSTEN (IN MILJOEN EUR)			
INKOMSTEN			
	DOTATIES BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST	56,02	38,70%
	DOTATIES FEDERALE OVERHEID	6,00	4,14%
	DOTATIES VLAAMSE GEMEENSCHAP	25,80	17,82%
	SUBSIDIES VLAAMSE GEMEENSCHAP	31,87	22,02%
	ANDERE MIDDELEN	25,07	17,32%
	Totaal	144,76	100%
UITGAVEN			
	OVERBOEKINGEN	30,58	
	ALGEMENE UITGAVEN	3,37	
	RAAD	4,37	
	COLLEGE	1,82	
	ADMINISTRATIE	20,50	
	MATERIEELUITLEENDIENST	0,11	
	COMMUNICATIE, MEDIA & IT	5,02	
	ONDERWIJS	35,04	
	Algemeen onderwijsbeleid		6,26
	Onderwijscentrum Brussel		3,56
	VGC-onderwijsinstellingen		25,22
	Centrum voor leerlingenbegeleiding		2,60
	Elishout - COOVI		5,81
	CVO Elishout - COOVI (avondschoon)		3,38
	Elishout - school voor voeding		4,24
	Elishout - verblijf voor jongeren		0,84
	Kasterlinden		5,12
	Kasterlinden - verblijf voor jongeren		1,38
	Zaveldal - school voor aangepast beroepsonderwijs		1,85
	CULTUUR	27,88	
	Algemeen cultuurbeleid		2,80
	Kunsten, cultureel erfgoed & musea		3,77
	Gemeenschapscentra		9,51
	Verenigingen en amateuristische kunst		1,71
	Bibliotheekwerking		2,64
	Derde leeftijd		0,42
	Jeugd		4,04
	Speelpleinwerking		0,71
	Sport		2,28
	WELZIJN	9,99	
	Algemeen welzijnsbeleid		2,31
	Jeugd welzijn		0,26
	Etnisch-culturele minderheden		1,45
	Thuiszorg en ouderen		2,11
	Personen met een handicap		0,33
	Kind en gezin		2,73
	Revalidatiecentrum De Poolster		0,80
	GEZONDHEID	2,06	
	PATRIMONIUM	3,98	
	Totaal	144,72	
DE BUITENGEWONE BEGROTING - INVESTERINGEN EN INFRASTRUCTUUR (EENMALIGE GROTE UITGAVEN) (IN MILJOEN EUR)			
	ADMINISTRATIE	6,75	
	ONDERWIJSSECTOR	20,94	
	CULTURELE SECTOR	7,87	
	WELZIJNS- EN GEZONDHEIDSECTOR	6,80	
	Totaal	42,36	

DE BUITENGEWONE BEGROTING - INVESTERINGEN EN INFRASTRUCTUUR (EENMALIGE GROTE UITGAVEN) (IN MILJOEN EUR)			
	ADMINISTRATIE	6,75	
	ONDERWIJSSECTOR	20,94	
	CULTURELE SECTOR	7,87	
	WELZIJNS- EN GEZONDHEIDSECTOR	6,80	
	Totaal	42,36	

(Gegevens VGC-begroting 2011)

UITGAVEN 2011

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever
Eric Verrept, leidend ambtenaar
Emile Jacquainlaan 135, 1000 Brussel

Vormgeving
Shortcut Advertising

Samenstelling en coördinatie
VGC - Communicatie

Eindredactie
Schrijf.be - Roosje Lowette

Druk
Artoos

D/2012/7025/01

Met dank aan iedereen die heeft meegewerkt
aan de realisatie van dit jaarverslag